РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори разширен състав)

12 септември 2007 година *

По дело T-68/03

Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, по-рано Olympiaki Aeroporia AE, установено в Атина (Гърция), за което първоначално се явяват адв. D. Waelbroeck, адв. E. Bourtzalas, avocats, г-н J. Ellison и г-н M. Hall, solicitors, адв. A. Kalogeropoulos, адв. C. Tagaras, адв. A. Chiotelis, avocats, впоследствие адв. P. Anestis, avicat, и г-н T. Soames, solicitor,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н D. Triantafyllou и г-н J. L. Buendía Sierra, в качеството на представители, подпомагани от адв. A. Oikonomou, avocat,

ответник,

* Език на производството: гръцки.

с предмет искане за отмяна на Решение 2003/372/ЕО на Комисията от 11 декември 2002 година относно помощта, предоставена от Гърция на Olympic Airways (ОВ L 132, 2003 г., стр. 1)

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(втори разширен състав),

състоящ се от: г-н J. Pirrung, председател, г-н A. W. H. Meij, г-н N. J. Forwood, г-жа I. Pelikánová и г-н S. Papasavvas, съдии,

секретар: г-жа C. Kantza, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 29 ноември 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

I — *Решение от 1994 г.*

1 На 7 октомври 1994 г. Комисията приема Решение 94/696/ЕО относно помощта, предоставена от Гърция на Olympic Airways (ОВ L 273, стр. 22, наричано

по-нататък „решение от 1994 г.“). Според член 1 от това решение отпуснатите или планираните в полза на Olympic Airways (Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, по-рано Olympiaki Aeroporia AE, наричано по-нататък „ОА“ или „жалбоподател“) помощи за преструктуриране били съвместими с общия пазар съгласно с член 87, параграф 3, буква в) ЕО, при условие че гръцкото правителство спази двадесет и едно задължения, изброени в посочения член. Тези помощи се изразявали в:

— гаранции по заеми, предоставени до 7 октомври 1994 г. на ОА в приложение на член 6 от гръцкия Закон № 96/75 от 26 юни 1975 г. (FEK A'154/26.7.1975),

— нови гаранции по заеми в размер на 378 милиона щатски долара (USD) за заеми, за които трябва да се сключат договори преди 31 декември 1997 г. за закупуване на нови машини,

— намаляване на дълга на компанията до 427 милиарда гръцки драхми (GRD),

— конвертиране на дълговете на дружеството в капитал в размер на 64 милиарда GRD,

— инжектиране на капитал от 54 милиарда GRD на три транша от 19, 23 и 12 милиарда съответно през 1995 г., 1996 г. и 1997 г.

2 Последните четири от тези пет мерки са били част от предварително нотифициран на Комисията план за рекапитализация и преструктуриране на ОА за периода от 1994 г. до 1997 г.

3 Член 1 от решението от 1994 г. обаче поставя съвместимостта на разглежданите пет помощи в зависимост от спазването на 21 задължения, поети от Република Гърция, за да се гарантира, че посочените помощи няма да засегнат търговския обмен в противоречие с общия интерес. По силата на тези задължения, които се отнасяли както за ОА, така и за неговото дъщерно дружество Olympic Aviation, Република Гърция трябвало по-специално:

„а) […] да отмени преди 31 декември 1994 г. член 6 от гръцкия Закон № 96/75, който [позволявал] на гръцката държава да предоставя гаранции за сключените от ОА заеми;

б) […] да не участва повече в управлението на ОА, освен при спазване на строгите ограничения на нейния статут на акционер;

в) […] да предостави на ОА преди 31 декември 1994 г. данъчен статут на акционерно дружество, сходен с този на гръцките предприятия, подчинени на общия правен режим, без обаче да освобождава ОА от таксите, които могат

да са свързани с дейностите по рекапитализация на предприятието, предвидени в предадения на Комисията план за рекапитализация и преструктуриране на компанията;

[…]

д) […] в съответствие с общностното право да не предоставя повече помощ на ОА под каквато и да е форма;

е) […] да приеме незабавно правната уредба, необходима за ефективното осъществяване на плана в областта на заплатите, социалните и финансови въпроси;

[…]

з) […] от една страна, ежегодно — най-късно четири седмици преди плащането на всеки транш във връзка с предвиденото през януари 1996 г. и януари 1997 г. увеличение на капитала — да изпраща на Комисията доклад относно изпълнението на плана, за да може тя да вземе становище и, от друга страна, да отложи с четири седмици плащането на тези траншове, в случай че Комисията представи въпросния доклад за оценка на независим консултант;

и) […] да не пристъпва към предвиденото за 1995 г., 1996 г. и 1997 г. увеличение на капитала, ако целите на плана, описани в глава IV от [решението от 1994 г.], не [са били] постигнати за предходните финансови години;

[…]

п) да гарантира, че през периода между 1994 г. и 1997 г. ОА няма да действа като ценови лидер (price leader) за редовните полети Атина-Стокхолм и Атина-Лондон;

[…]

т) [да] гарантира, че през цялото времетраене на плана броят на местата, които ОА предлага за редовните полети в Европейското икономическо пространство, с изключение на връзките между континенталната част на Гърция и [гръцките] острови, няма да надвишава броя, който ОА е предложило на този пазар в Европейското икономическо пространство през 1993 г. (3 518 778 места), като все пак се отчита евентуално увеличение, пропорционално на увеличението на въпросния пазар;

у) [да гарантира], че останалите гаранции по заеми, предоставени на ОА, както и новите гаранции на стойност 378 милиона USD, които трябва да се предоставят преди 31 декември 1997 г. и са изрично предвидени в плана, отговарят на условията, посочени в писмото на Комисията до държавите-членки от 5 април 1989 г.;

[…]“ [неофициален превод].

4 През 1995 г. в ОА бил внесен първият капиталов транш, предвиден в решението от 1994 г., в размер на 13 милиарда GRD.

II — *Решение от 1998 г.*

5 През 1996 г., като счита, че Република Гърция не спазила някои задължения, посочени в член 1 от решението от 1994 г. и освен това като се съмнява в съвместимостта на нови, ненотифицирани помощи с член 87 ЕО, Комисията започва процедурата по член 88, параграф 2 ЕО. През юли 1998 г. Република Гърция представя на Комисията ревизиран план за преструктуриране. С цел да бъдат взети предвид незаконно предоставените на ОА помощи, този ревизиран план предвиждал намаление на размера на втория и третия капиталов транш, които били предвидени в решението от 1994 г., но все още не били внесени.

6 Тази процедура води до приемане на Решение 1999/332/ЕО на Комисията от 14 август 1998 година относно помощите, предоставени от Гърция на ОА (ОВ L 128, 1999 г., стр. 1, наричано по-нататък „решението от 1998 г.“), с което Комисията се съгласява с горепосочения ревизиран план. В член 1, параграф 1 от това решение Комисията обявява за съвместими с общия пазар гаранциите по заеми, както и намалението и конвертирането на дългове в капитал, одобрени през 1994 г., и нови гаранции по заеми във връзка със заеми за закупуването на нови машини, които следва да се сключат преди 31 декември 2000 г. Тя намалява предвиденото с решението от 1994 г. инжектиране на капитал от 54 милиарда GRD до инжектиране на капитал на обща стойност от 40,8 милиарда GRD, които да се внесат на три транша от 19, 14 и 7,8 милиарда GRD съответно през 1995 г., 1998 г. и 1999 г.

7 Отпускането на тези помощи било придружено от ревизиран план за преструктуриране за периода от 1998 г. до 2002 г. (наричан по-нататък „план за преструктуриране от 1998 г.“) и, по силата на член 1, параграф 1 от решението от 1998 г., поставено в зависимост от спазването от Република Гърция на следните задължения:

„а) […] да спазв[а] [гореспоменатите] [21] задължения по член 1 от решението от 1994 г.;

б) […] да гарантира, че през периода между 1998 г. и 2002 г. ОА няма да действа като ценови лидер (price leader) за редовните полети Атина—Стокхолм и Атина—Лондон;

в) […] да гарантира, че до 31 декември 2002 г. включително, броят на местата, които ОА предлага за редовните полети в [Европейското икономическо пространство], в това число допълнителните и сезонните полети и връзките между континенталната част на Република Гърция и [гръцките] острови, няма да надвишава броя, който ОА е предложило на пазара на [Европейското икономическо пространство] през 1997 г. (7 792 243 места), като все пак се отчита евентуално увеличение, пропорционално на увеличението на въпросния пазар;

г) […] да гарантира, че до 1 декември 1998 г. ОА ще е пуснало в действие напълно оперативна и достатъчна информационна система за управление [и] да представи на Комисията до 1 декември 1998 г. доклад по този въпрос.“

8 По смисъла на член 1, параграф 2 от решението от 1998 г. плащането на последния транш от 7,8 милиарда GRD (около 22,9 милиона евро) било обусловено от спазването на всички условия, необходими да се гарантират съвместимостта на помощите с общия пазар и ефективното изпълнение на ревизирания план за преструктуриране от 1998 г., както и постигането на очакваните резултати, по-специално относно съотношението между разходите и производителността. Най-късно десет седмици преди плащането на този последен транш, предвидено за 15 юни 1999 г., и в края на месеците октомври 1999 г., март 2000 г. и октомври 2000 г. Република Гърция трябвало да представи на Комисията доклад относно спазването на всички наложени условия за гарантиране на съвместимостта на помощта и на изпълнението на плана за преструктуриране, както и относно постигането на очакваните резултати.

III — *Развитие на ОА след решението от 1998 г.*

9 През септември 1998 г. Република Гърция изплаща на ОА втория капиталов транш на стойност 14 милиарда GRD (около 41 милиона евро), предвиден с решението от 1998 г., и дава част от разрешените гаранции по заеми.

10 С писмо от 7 май 1999 г. Република Гърция представя на Комисията доклад относно изпълнението на плана за преструктуриране от 1998 г. С писма от 12 май 1999 г. и 19 май 1999 г. Комисията е поискала някои сведения от гръцките власти. Последните допълват гореспоменатия доклад през юни 1999 г. с меморандум. Този доклад бил проучен от независима консултатска фирма (Deloitte & Touche) в съответствие с разпоредбите на решението от 1998 година [член 1 от споменатото решение и задължението, посочено в член 1, буква з) от решението от 1994 г.].

11 С писмо от 27 юли 1999 г. Комисията съобщава на гръцките власти за изложения в доклада на Deloitte & Touche от 21 юли 1999 г. анализ на твърдените нарушения, свързани с изпълнението на плана за преструктуриране от 1998 г. В това писмо Комисията по-специално поканва гръцкото правителство да ѝ представи актуализиран план за преструктуриране на ОА, който да бъде разгледан от Комисията с оглед на условията около третия и последен капиталов транш на стойност 22,9 милиона евро. Според предоставените в обжалваното решение сведения в своя отговор от 26 август 1999 г., изпратен на Комисията, Република Гърция е признала, че планът за преструктуриране трябва да бъде ревизиран, за да се постигнат предвидените резултати и за да може Комисията да вземе положително решение за изплащането на последния транш.

12 С писмо от 7 юли 1999 г. гръцките власти са съобщили на Комисията за намерението си след международен открит търг да възложат ръководството на ОА на опитно международно дружество за управление. Сключен е договор с консултантското дружество Speedwing, дъщерно дружество на British Airways. В него освен това била предвидена опция в полза на British Airways за придобиване до 20 % от акциите на ОА в срок от една година след подписването на договора за управление.

13 След събрание на 3 август 1999 г. в Брюксел между новия ръководен екип на Speedwing и длъжностни лица от Комисията гръцките власти представили с писмо от 18 ноември 1999 г. изготвен от Speedwing ревизиран план за преструктуриране (наричан по-нататък „план Speedwing“). От материалите по преписката е видно, че този ревизиран план е придружен от бизнес план и обхваща периода от 2000 г. до 2004 г. Изпълнението на плана Speedwing започнало, без да се изчака резултатът от неговото разглеждане от Комисията. В своя първоначален доклад относно този план дружество Deloitte & Touche изразило своята загриженост във връзка с някои аспекти. Съществената разлика между този план и плана от 1998 г., изпълняван през 1998 г. и началото на 1999 г., се състои в акцента, поставен върху увеличението на приходите и разширяването на дейността на компанията.

14 С писмо от 20 март 2000 г. Комисията представя на гръцките власти окончателния доклад от месец март 2000 г. на Deloitte & Touche относно плана Speedwing, който доклад потвърждава първоначалната загриженост. Speedwing оспорва заключенията на този доклад и напуска управлението на ОА в средата на 2000 г. С писмо от 29 август 2000 г. до Комисията гръцките власти са потвърдили, че ОА не разполага с официални резултати за 1999 г. под формата на заверени отчети и са поели задължението да не изплатят последния капиталов транш. Република Гърция е поискала Комисията да не взема решение по този въпрос.

15 През есента на 2000 г. ОА възлага на консултантската фирма Price WaterhouseCoopers да изработи обобщен доклад относно незаверения предварителен консолидиран баланс към 31 декември 1999 г., за да осигури стабилна основа за своето последващото преструктуриране. С оглед на приватизацията на ОА гръцките власти назначават Crédit Suisse First Boston за финансов консултант.

IV — *Решение от 2000 г.*

16 С писмо от 17 юли 2000 г. Република Гърция е съобщила на Комисията за своето намерение да използва останалата част от разрешената помощ за нови гаранции по заеми, които трябва да се сключат преди края на 2000 г. за инвестициите по преместването на ОА от летището в Elliniko в новото летище Атина в Spata, и да продължи крайния срок до 31 март 2001 г. До този момент гръцката държава е предоставила гаранции по заеми на обща стойност 201,6 милиона USD за закупуване на четири Airbus 340.

17 На 4 октомври 2000 г. Комисията решава да не повдига възражение срещу посочения проект и изменя в този смисъл член 1, параграф 1 от решението от 1998 г. Като последица от това новите гаранции по заеми на стойност 378 милиона USD, които били одобрени с решението от 1998 г., можели да бъдат предоставени до 31 март 2001 г. за закупуването на нови машини и за инвестициите, необходими за преместването на ОА в новото летище в Spata.

V — *Оплаквания от НАСА и официална процедура по разследване*

18 На 12 октомври 2000 г. Асоциацията на гръцките въздушни превозвачи (наричана по-нататък „НАСА“) прави оплакване, в което поддържа, че гръцката държава продължавала да предоставя различни помощи на ОА в противоречие с предвиденото в решенията от 1994 г. и от 1998 г. С писмо от 19 февруари 2001 г. гръцките власти представят становище по това оплакване. На 24 юли 2001 г. НАСА прави допълнително оплакване, на което гръцките власти са отговорили с писма от 25 октомври, 7 ноември и 11 декември 2001 г.

19 В резултат на тези оплаквания с решение от 6 март 2002 г. (ОВ C 98, стр. 8) Комисията започва предвидената в член 88, параграф 2 ЕО процедура на основание, че не бил приложен планът за преструктуриране и не били спазени някои от условията, предвидени в решението от 1998 г. В допълнение, с това решение Комисията разпорежда на Република Гърция да предостави информация съгласно член 10 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

20 Република Гърция изплаща своя отговор на Комисията с писмо от 11 април 2002 г.

21 На 9 август 2002 г. Комисията изпраща на Република Гърция второ разпореждане за информация. Гръцките власти са отговорили с писмо от 30 септември 2002 г.

22 През ноември 2002 г. гръцките власти са изпратили на Комисията два доклада, изготвени от Deloitte & Touche: „Report on the Limited Review of Olympic Airways' Performance as Compared to its 2002 Financial Plan (July 2002)" („Доклад относно ограниченото разглеждане на резултатите на [ОА] в сравнение с неговия финансов план за 2002 г. (юли 2002 г.)" и доклада относно ОА със заглавие „Restructuring and Privatisation (november 5th, 2002)" [„Преструктуриране и приватизация (5 ноември 2002 г.)"].

VI — *Обжалваното решение*

23 На 11 декември 2002 г. Комисията приема Решение 2003/372 относно помощта, предоставена от Гърция на ОА (ОВ L 132, 2003 г., стр. 1; наричано по-нататък „обжалваното решение"). В него тя констатира, че по-голямата част от целите на плана за преструктуриране от 1998 г. не били постигнати, че условията, свързани с решението от 1998 г., не били напълно спазени, и че поради това е била извършена злоупотреба с помощта за преструктуриране.

24 Освен това тя посочва съществуването на нови помощи, за които не е отправено уведомление, състоящи се главно в това, че гръцката държава допускала да не се плащат или да се отлагат сроковете за плащане на социално-осигурителни

вноски, на данъка върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) за гориво и резервни части, на дължимите на летищата такси и наеми, както и на такса върху самолетните билети за полети от гръцките летища, наречена „spatosimo“. Комисията счита тези незаконни помощи за несъвместими с общия пазар. Тя изтъква, че с тяхното предоставяне се нарушава задължението на гръцката държава да не отпуска повече помощи на ОА и се нарушава принципът на еднократната помощ. Освен това въпреки че ОА не спазвало плана за преструктуриране от 1998 г., то не разполагало с алтернативен план, който би позволил на Комисията да заключи, че дружеството е на път да подобри своето състояние в средносрочен и дългосрочен план.

25 Комисията налага възстановяването на помощите, обявени за несъвместими. При все това относно помощите за преструктуриране тя приема следното (съображение 229):

„[…] не може да се отхвърли вероятността, че благоприятното решение на Комисията от 1998 г. е породило надеждата, че „пакетът“ от мерки за държавно подпомагане от 1994 г. не би представлявал проблем. Като последица от това в светлината на твърде особените обстоятелства по настоящия случай не е необходимо да се нареди възстановяването на помощите, отпуснати преди 14 август 1998 г.“ [неофициален превод]

26 Разпоредителната част на обжалваното решение има следното съдържание:

„Член 1

Помощта за преструктуриране, предоставена от Република Гърция на [ОА] под формата на:

а) гаранции по заеми, предоставени на дружеството до 7 октомври 1994 г. в приложение на член 6 от гръцкия Закон № 96/75 […];

б) нови гаранции по заеми в размер на 378 милиона щатски долара [USD] за заеми, които трябва да се сключат преди 31 март 2001 г., за закупуването на нови машини и за инвестициите, необходими за преместването на [ОА] в новото летище в Spata;

в) намаляване на дълга на ОА до 427 милиарда [GRD];

г) конвертиране на дълга на компанията в капитал от 64 милиарда [GRD];

д) инжектиране на капитал от 54 милиарда [GRD], намален до 40,8 милиарда [GRD] на три транша от 19, 14 и 7,8 милиарда [GRD], съответно през 1995 г., 1998 г. и 1999 г.,

се приема за несъвместима с общия пазар по смисъла на член 87, параграф 1 [ЕО], като се има предвид, че вече не се спазват следните условия за предоставяне на първоначалната помощ:

а) ефективно изпълнение на плана за преструктуриране с оглед постигане на жизнеспособност на дружеството в дългосрочен план;

б) спазване на 24-те специфични задължения, свързани с одобряването на помощта; и

в) редовно наблюдение на изпълнението на помощите за преструктуриране.

Член 2

Несъвместима с общия пазар е държавната помощ, предоставена от Република Гърция под формата на допускане на продължаващо неплащане на социално-осигурителни вноски, на дължимия от Olympic Aviation ДДС за гориво и резервни части, на дължими на различни летища наеми, на летищни такси, дължими на летището в Spata, както и на други летища, на таксата, наречена „spatosimo“.

Член 3

1. Република Гърция приема необходимите мерки за възстановяване от дружеството-бенефициер на споменатата в член 1 помощ на стойност от 14 милиарда [GRD] (41 милиона евро), която е несъвместима с Договора, както и посочената в член 2 помощ, отпусната ѝ неправомерно.

2. Възстановяването на помощта се извършва без отлагане в съответствие с процедурите по националното законодателство, при условие че те позволяват незабавното и ефективно изпълнение на решението. Подлежащите на възстановяване суми включват лихвите, които се дължат от предоставянето на помощта до действителната дата на връщане на последната. Лихвите се изчисляват въз основа на референтния лихвен процент, който се използва за изчисляване на нетния еквивалент на безвъзмездните средства, предоставени като регионални помощи.

Член 4

В срок от два месеца от съобщаването на настоящото решение Република Гърция уведомява Комисията за взетите мерки по неговото изпълнение.

[…]“ [неофициален превод]

Производство и искания на страните

27 Жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд на 24 февруари 2003 г.

28 Жалбоподателят иска от Първоинстанционния съд:

— да отмени напълно или частично обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,

— да разпореди извършването на всички процесуално-организационни действия или действия по събиране на доказателства, които счита за необходими,

— да разпореди извършването на всички други действия, които счита за подходящи.

29 Комисията иска от Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

30 Въз основа на доклад на съдията-докладчик Първоинстанционният съд (втори разширен състав) решава да започне устна фаза на производството, без предварително да пристъпва към действия по събиране на доказателства.

31 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Първоинстанционния съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 29 ноември 2006 г.

От правна страна

32 Жалбоподателят изразява несъгласие с обжалваното решение, доколкото с него се установява несъвместимостта с общия пазар и се налага възстановяването, от една страна, на разрешената с решението от 1998 г. помощ за преструктуриране и, от друга страна, на твърдените нови помощи.

33 Преди да разгледа последователно двете части на жалбата и общото за тях правно основание, изведено от злоупотреба с власт, Първоинстанционният съд намира на първо място за уместно най-напред да уточни правната уредба във връзка с оплакванията на жалбоподателя относно прехвърляне на тежестта на доказване и относно нарушения на процесуалните правила, и на правото на изслушване, а на второ място да разгледа в самото начало правното основание, изведено от нарушението на правото на жалбоподателя да бъде изслушан.

I — *Първоначални бележки относно тежестта на доказване, процесуалните задължения на страните и оплакванията относно правото на изслушване*

34 Жалбоподателят изтъква с пълно право, че по принцип Комисията е длъжна да посочи в обжалваното решение доказателство както за злоупотребата с помощта за преструктуриране, така и за предоставянето на нови помощи. Всъщност от разпоредбите на член 88, параграфи 2 и 3 ЕО произтича, че при липса на такова доказване съществуващата помощ се обхваща от предходното решение за одобрение и разглежданите нови мерки не могат да се считат за държавни помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО (вж. относно тежестта на доказване на злоупотреба с одобрена по-рано помощ Решение на Първоинстанционния съд от по дело Saxonia Edelmetalle/Комисия, T-111/01 и T-133/01, Recueil, стр. II - 1579, точка 86 и относно тежестта на доказване на отпускането на нова помощ Решение на Съда от 13 април 1994 г. по дело Германия и Pleuger Worthington/Комисия, C-324/90 и C-342/90, Recueil, 1994 стр. I-1173, точка 23). От друга страна тежестта на доказване на съвместимостта на помощ с общия пазар, в отклонение от предвиденото в разпоредбите на член 87, параграф 1 ЕО, по принцип е възложена на засегнатата държава-членка, която трябва да установи, че са налице условията за прилагане на това изключение.

35 Следва обаче да се подчертае, че това разпределение на доказателствената тежест е обусловено от спазването на процесуалните задължения, съответно на

Комисията и на засегнатата държава-членка, в рамките на упражняването на правомощията, с които тази институция разполага, за да принуди държавата-членка да ѝ предостави необходимата информация.

36 От съдебната практика по-конкретно следва, че за да получи одобрение на нови или изменени помощи чрез дерогиране на нормите от Договора, засегнатата държава-членка следва по силата на своето задължение за сътрудничество с Комисията, произтичащо от член 10 ЕО, да предостави всички данни, които позволяват на тази институция да провери дали условията за дерогиране са налице (Решение на Съда от 28 април 1993 г. по дело Италия/Комисия, C-364/90, Recueil, стр. I-2097, точка 20 и Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2005 г. по дело Regione autonoma della Sardegna/Комисия, T-171/02, Recueil, стр. II - 2123, точка 129 и Решение на Първоинстанционния съд от 6 април 2006 г. по дело Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Комисия, T-17/03, (Recueil, стр. II - 1139, точка 48). От друга страна, Комисията е оправомощена да приеме решение въз основа на наличната информация, ако в нарушение на своето задължение за сътрудничество държавата-членка не ѝ предоставя информацията, която тя е поискала, за да проучи квалификацията и съвместимостта с общия пазар на нова или изменена помощ или за да провери дали по-рано одобрена помощ се прилага правомерно. Все пак преди да вземе такова решение, Комисията трябва да разпореди на държавата-членка да ѝ предостави в определен от първата срок всички документи и данни, необходими за упражняване на контрол. Само ако държавата-членка не предостави поисканите сведения въпреки разпореждането на Комисията, последната има право да прекрати производството и въз основа на доказателствата, с които разполага, в зависимост от случая да вземе решение относно съществуването и съвместимостта на помощта с общия пазар (Решение на Съда от 14 февруари 1990 г. по дело Франция/Комисия, известно като „Boussac“, C-301/87, Recueil, стр. I-307, точка 22 и Решение на Съда по дело Германия и Pleuger Worthington/Комисия, точка 34 по-горе, точка 26) или решение, с което се констатира правомерното изпълнение на по-рано одобрена помощ (Решение по дело Saxonia Edelmetalle/Комисия, точка 34 по-горе, точка 93 и Решение по дело Freistaat Thüringen/Комисия, T-318/00, Recueil, стр. II-4178, точка 73).

37 Тези процесуални задължения се налагат на засегнатата държава-членка и на Комисията, за да може последната да упражни контрол въз основа на достатъчно ясни и точни данни, като едновременно с това се гарантира правото на

засегнатата държава-членка да бъде изслушана. Всъщност следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика във всяко производство срещу лице, което може да завърши с увреждащ го акт, спазването на правото на защита представлява основен принцип на общностното право и трябва да бъде гарантирано дори когато липсва специална правна уредба (Решение на Съда от 12 февруари 1992 г. по дело Нидерландия и PTT Nederland/Комисия, C-48/90 и C-66/90, Recueil, стр. I-565, точка 44, вж. също Решение на Първоинстанционния съд от по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, T-228/99 и T-233/99, Recueil, стр. II - 435, точка 121).

38 В дадения случай горепосочените процесуални задължения са възпроизведени и конкретизирани в член 2, параграф 2, член 5, параграфи 1 и 2, член 10, член 13, параграф 1 и член 16 от Регламент № 659/1999.

39 В случая жалбоподателят по същество упреква Комисията, че не е установила и поискала важни доказателства, които са можели да отстранят нейните съмнения относно квалификацията на разглежданите мерки или съвместимостта на помощите с Договора. Така институцията-ответник прехвърлила тежестта на доказване и накърнила правото на Република Гърция да бъде изслушана. Нарушението на това право оказало пряко влияние върху изхода на производството (Решение на Съда по дело Boussac, точка 36 по-горе, точка 31 и Решение на Съда от 21 март 1990 г. по дело Белгия/Комисия, известно като „Tubemeuse“, C-142/87, Recueil, стр. I-959, точка 48). Освен това тя накърнила правото на жалбоподателя, притежаван изцяло от държавата, да бъде изслушан, което било единственият възможен източник на важни доказателства, считани от Комисията за липсващи.

40 Според тези доводи, като изтъква нарушението на правото на изслушване на засегнатата държава-членка, както и нарушението на своето право на изслушване, жалбоподателят по-специално упреква Комисията, че не е предупредила

нито Република Гърция, нито самия него за обстоятелства от значение, по отношение на които въпросната институция продължава да изпитва съмнения, както и че не е поискала допълнителна информация за тези обстоятелства, преди да приеме обжалваното решение.

41 Именно в светлината на горепосочените процесуални принципи следва да се разгледат оплакванията относно прехвърляне на тежестта на доказване и свързаното с него нарушение на правото на изслушване на Република Гърция, изтъкнати последователно от жалбоподателя по отношение на помощта за преструктуриране и твърдените различни нови помощи, които с обжалваното решение са обявявени за несъвместими с общия пазар.

II — *Относно правното основание, изведено от нарушението на правото на жалбоподателя да бъде изслушан*

42 Относно правното основание, изведено от нарушението на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, веднага следва да се напомни, че член 88, параграф 2 ЕО оправомощава заинтересованите лица, сред които са бенефициерите на разглежданата мярка, да представят своите становища. Тази разпоредба е била тълкувана в смисъл, че заинтересованите лица разполагат единствено с правото да участват в административното производство по подходящ начин, като се отчитат конкретните обстоятелства по случая (Решение на Първоинстанционния съд от по дело British Airways и др./Комисия, T-371/94 и T-394/94, Recueil, стр. II-2405, точка 60 и Решение на Първоинстанционния съд по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 37 по-горе, точка 125). Спазването на така определените процесуални права на заинтересованите страни представлява съществено изискване, чието нарушение може да доведе до отмяна на обжалваното решение. Такъв е по-специално случаят, когато бенефициерите на помощ, подлежаща на възстановяване, фактически не са имали възможност да представят своите становища в официална процедура по разследване, тъй като Комисията не ги е посочила в решението за откриване на процедурата или на по-късен етап, и освен това не е изключено, ако не е имало такава нередност, изходът от процедурата да бъде различен (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 22 февруари 2006 г. по дело Le Levant 001 и др./Комисия, T-34/02, Recueil, стр. II-267, точки 82—95 и 137).

43 Все пак, доколкото процедурата във връзка с държавни помощи е открита само срещу засегнатата държава-членка, заинтересованите лица по правило не могат да се ползват от правото на защита, признато на лицата, срещу които е започнато производство и които могат да участват в него при условия на състезателност с Комисията, каквито са налице в полза на засегнатата държава-членка (Решение на Първоинстанционния съд по дело British Airways и др./Комисия, точка 42 по-горе, точка 60, Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 37 по-горе, точки 122 и 125, Решение от 8 юли 2004 г. по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, T-198/01, Recueil, стр. II-2717, точка 192 и Решение по дело Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Комисия, точка 36 по-горе, точка 54).

44 В дадения случай се налага изводът, че жалбоподателят не посочва никакво особено обстоятелство, което да позволява да се приеме, че той не е участвал в административното производство по подходящ начин, като се отчитат конкретните обстоятелства. В това отношение единственият изтъкнат от заинтересованата страна факт, че тя била единственият възможен източник на доказателствата, които Комисията считала за необходими, не оправдава изпращането до нея на искания за информация от тази институция. Всъщност, както вече беше посочено (вж. точка 36 по-горе), по принцип засегнатата държава-членка има задължението да предостави по искане на Комисията всички необходими сведения. При тези условия процесуалните права на жалбоподателя не са накърнени нито поради твърдяната липса на установяване от страна на Комисията на важни доказателства, необходими за отстраняване на съмненията ѝ, нито поради липсата на искания за допълнителна информация от страна на тази институция (вж. точка 40 по-горе). Поради това тези оплаквания ще бъдат разгледани единствено в рамките на правното основание, изведено от нарушението на правото на изслушване на Република Гърция, на което жалбоподателят също се позовава.

45 От друга страна при всички случаи следва да се приеме, че жалбоподателят е могъл да участва непряко в административното производство посредством засегнатата държава-членка, която е единствен акционер в него. Освен това от преписката става ясно, че ръководителите на ОА са участвали в събрания между службите на Комисията и гръцките власти през целия период на протичане на административното производство.

46 Въз основа на всички тези мотиви правното основание, изведено от нарушението на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, трябва да се отхвърли като необосновано.

III — *Относно помощта за преструктуриране (членове 1, 3 и 4 от обжалваното решение)*

47 Жалбоподателят оспорва обстоятелствата, на които Комисията се основава в обжалваното решение, за да обяви съществуващата помощ за преструктуриране за несъвместима с общия пазар. Най-напред той критикува заключенията на Комисията, според които планът за преструктуриране от 1998 г. не бил изпълнен (А). След това той поддържа, че Република Гърция изпълнила задълженията си по член 1, параграф 1, буква г) от решението от 1998 г. относно създаването на информационна система за управление (наричана по-нататък „SIG“) (Б). Освен това Република Гърция изпълнила задълженията си по член 1, параграф 2 от решението от 1998 г. относно представянето на доклади във връзка с изпълнението на наложените с посоченото решение условия (В). Накрая, също били спазени условията, посочени в член 1, букви б), в) и д) от решението от 1994 г. (Г).

А — *Относно твърдяна в обжалваното решение липса на ефективно изпълнение на плана за преструктуриране*

48 Жалбоподателят счита, че целта на изпълнението на плана за преструктуриране от 1998 г. била да се осигури жизнеспособност на ОА в дългосрочен план. На първо място той изтъква, че заключенията на Комисията относно прилагането на този план не отчитат това, че последният е бил изменен, и вследствие на това са опорочени от фактическа грешка, явна грешка в преценката и/или

липса на мотиви (1). На второ място, Комисията не проучила по надлежен начин въпроса дали е можело одобрената през 1998 г. помощ да се счита за съвместима с член 87, параграф 3, буква в) ЕО въз основа на изменения план за преструктуриране, който бил приложим към момента на приемане на обжалваното решение. В това отношение обжалваното решение било опорочено поради явна грешка в преценката и поради нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО (2). На трето място, Комисията допуснала явна грешка в преценката с извода, че не била взета никаква мярка за преструктуриране на ОА (3).

1. Относно твърдението за нарушение, свързано с неотчитане на изменението на плана за преструктуриране

а) Доводи на страните

49 От една страна жалбоподателят поддържа, че Комисията е допуснала фактическа грешка и явна грешка в преценката, като не е взела предвид изменението на плана за преструктуриране от 1998 г., което според жалбоподателя било одобрено от тази институция в рамките на еднократния и удължен процес на преструктуриране, който той успешно осъществявал. Всъщност Комисията проверила спазването на наложените на ОА условия за преструктуриране с оглед на плана за преструктуриране в първоначалната му редакция от 1998 г. Впрочем при приемането на обжалваното решение измененият план предвиждал приватизация на мажоритарна част от Olympic Airways, мерки за намаляване на разходите и продажбата на активи, които не са същностно необходими за дейността на предприятието. Единственото прекъсване на процедурата по преструктуриране се дължало на събитията от 11 септември 2001 г. Първата част от процеса на приватизация вече била осъществена към датата на обжалваното решение.

50 От друга страна обжалваното решение било опорочено поради липсата на мотиви, тъй като Комисията не анализирала изменения, а се основала на

първоначалния план от 1998 г. Следователно Комисията не мотивирала надлежно своето заключение, според което (измененият) план за преструктуриране не гарантирал жизнеспособността на Olympic Airways в дългосрочен план.

51 В подкрепа на горепосочените основания жалбоподателят оспорва твърдението на Комисията в обжалваното решение (съображение 173), според което Република Гърция не предложила измененията на плана за преструктуриране, които тя считала за необходими. Той твърди, че по време на административното производство за всички засегнати страни било очевидно, че планът за преструктуриране е бил изменен.

52 От 1999 г. нататък Комисията приела изменение на плана за преструктуриране. Всъщност тя поощрила изменението на този план под ръководството на Speedwing, видно от нейните писма до гръцкото правителство от 12 май 1999 г., от 27 юли 1999 г. и от 23 август 1999 г. Тя била предварително информирана за това първо предложение за изменение с писма на гръцкото правителство от 7 май 1999 г., от 23 юни 1999 г. и от 7 юли 1999 г. Така изключително подробният план Speedwing бил първият изменен план за преструктуриране. Той бил представен на Комисията на 18 ноември 1999 г., придружен с писмо на гръцкото правителство. В писмото си от 29 март 2000 г. до Република Гърция Комисията приела, че планът Speedwing бил вече приложен.

53 Все пак, тъй като Комисията не одобрила плана Speedwing, през 2000 г. гръцкото правителство я уведомило, по-специално с писма от 29 август и от 6 септември 2000 г., за втория изменен план за преструктуриране, който предвиждал приватизацията на ОА, както се потвърждавало именно от съображения 73 и 175 от обжалваното решение. Подробна информация относно процедурата по приватизация била представена на Комисията по-конкретно в меморандум, изготвен от Crédit Suisse First Boston през декември 2000 г., след това в писмо на гръцкото правителство от 16 май 2001 г.

54 От разменената кореспонденция произтичало, че от 2000 г. планът за преструктуриране се състоял от приватизация на мажоритарна част от Olympic Airways, от мерки за намаляване на разходите и от продажба на активи, които не са същностно необходими за дейността на предприятието. Жалбоподателят уточнява, че мерките за намаляване на разходите, които Комисията одобрила — видно от обжалваното решение (съображения 106 и 174) — започнали през 1998 г. в съответствие с решението от 1998 г.

55 Няколко декларации на Комисията потвърждавали, че тя е приела, че планът от 1998 г. бил изменен, за да се адаптира към новата ситуация, и че преструктурирането на ОА задължително включвало приватизация. Всъщност в своето решение от 4 октомври 2000 г., с което тя официално дава разрешение за изменение на плана от 1998 г., Комисията не посочила своята загриженост относно напредъка в преструктурирането, а напротив, изрично се позовала на приватизацията, като по-специално посочила: „действащото [към онзи момент] управление е временно в очакване на приватизацията [на ОА] в началото на следващата година“.

56 Освен това Комисията отбелязала приемането на ефективни мерки с оглед на приватизацията, по-специално в писмо до гръцките власти от 25 април 2001 г., както и в писмо на отговарящия за транспорта заместник-председател на Комисията г-жа Loyola de Palacio до гръцкия министър на транспорта и съобщенията от 5 юли 2001 г. Всъщност това писмо се позовавало на състояло се на 29 май 2001 г. събрание на длъжностни лица на Комисията и членове на кабинета на г-жа Loyola de Palacio, от една страна, и финансови и юридически съветници на гръцкото правителство, от друга страна, „на тема извършващата се [тогава] приватизация [на ОА]“.

57 От друга страна, липсата на изплащане на последния транш от одобрената с решението от 1998 г. помощ (22,9 милиона евро) доказвала, че гръцкото правителство и Комисията приели, че планът за преструктуриране от 1998 г. бил изменен след 1999 г., за да се вземе предвид развитието на конюнктурата на

пазара на въздушния транспорт, както и положението на ОА. С оглед на твърдяното изменение или изоставяне на плана за преструктуриране, изразяващи се по-специално в неизплащане на последния транш на помощта, обжалваното решение, в което се прави извод, че планът за преструктуриране от 1998 г. не е спазен и се разпорежда възстановяване на втория транш на помощта, също нарушавало принципа на защита на оправданите правни очаквания, съществени процесуални правила и принципа ne bis in idem. Всъщност Комисията трябвало да отбележи, преди да приеме обжалваното решение, че не приема горепосоченото изменение. Освен това неплащането на последния транш от помощта трябвало да се вземе предвид от Комисията, за да се определи подлежащата на възстановяване сума от помощта.

58 Изпълнението на втория изменен план за преструктуриране било прекъснато вследствие на събитията от 11 септември 2001 г. С писмо от 1 февруари 2002 г. гръцкото правителство уведомило Комисията за новите приети от ОА мерки в съответствие с този изменен план за преструктуриране, за да се справи с намалението на целия въздушен трафик. В светлината на тези обстоятелства приватизацията на мажоритарна част от ОА, мерките за намаляване на разходите и продажбата на активи, които не са същностно необходими за дейността на предприятието, представлявали реалистични и подходящи мерки за преструктуриране.

59 Настоящият процес на приватизация бил успешно започнат от февруари 2002 г., както се посочвало в писмото на гръцкото правителство до Комисията от 22 февруари 2002 г. През 2002 г. в дейността на ОА действително настъпило значително подобрение. Република Гърция уведомила Комисията за процеса на приватизация и за мерките за намаляване на разходите, по-специално в своите отговори от 11 април 2002 г. на първото разпореждане на Комисията за информация, в своето писмо от 16 юли 2002 г. и в своите отговори от 30 септември 2002 г. на второто разпореждане на Комисията за информация от 9 август 2002 г. В тези отговори тя потвърдила по-специално продажбата на 58 % от дъщерното дружество Olympic Catering.

60 Протоколът от заседанието от 16 октомври 2002 г. доказвал, че Комисията била повторно уведомена за ситуацията по този повод. В него изрично било записано, че планът за преструктуриране от 1998 г. (във варианта, одобрен през 1998 г.) „вече не е актуален“ (последен параграф от точка 2, озаглавена „Финансово и търговско представяне“). Този протокол посочвал също (приложение II, параграф 16), че г-жа Loyola de Palacio се срещнала на 2 и 3 октомври 2002 г. с гръцкия министър на транспорта и съобщенията г-н M. Verelis и поискала изготвянето на нов план за преструктуриране преди края на 2002 г.

61 Освен това „Report on the Limited Review of [OA] Performance as Compared to its 2002 Financial Plan (July 2002)“, предаден на началника на кабинета на г-жа Loyola de Palacio на 5 ноември 2002 г. и изпратен на службите на Комисията на 14 ноември 2002 г., изтъквал наличието на чувствително подобрение на резултатите от дейността на ОА през 2002 г. При тези обстоятелства отлагането на приватизацията на мажоритарна част от летателните дейности за след края на 2002 г. не било от значение.

62 На 21 ноември 2002 г. на Комисията бил предаден подробен доклад, озаглавен „Restructuring & Privatisation Report on OA (5 november 2002)“ [Преструктуриране и приватизация: доклад относно ОА (5 ноември 2002 г.)]. Този доклад описвал много изчерпателно предложението за приватизация с подробности относно броя на служителите и включвал финансови прогнози за летателните дейности от 2003 г. до 2005 г. като доказателство за жизнеспособността на предприятието.

63 С писмо на гръцкия министър на транспорта и съобщенията от 2 декември 2002 г. отговарящият за транспорта член на Комисията бил уведомен, че шест частни инвеститори изразили интерес да придобият мажоритарния пакет от акции на ОА (съображение 9 от обжалваното решение).

64 В този контекст, обратно на това, което твърди Комисията, вторият изменен план за преструктуриране ѝ бил представен „с всички необходими уточнения“ в съответствие с точка 32 от Насоките на Общността от 1999 г. за държавните помощи за оздравяване и преструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ C 288, стр. 2, наричани по-нататък „Насоките“). В частност горепосоченият доклад от 5 ноември 2002 г. съдържал всички необходими „данни, хипотези, прогнози, мерки, цели и условия“ и неговото заглавие ясно посочвало, че ставало въпрос за план за преструктуриране. Освен това горепосочените Насоки се ограничавали да посочат, в точка 3.2.4, че държава-членка може да „поиска“ от Комисията да приеме изменения на плана за преструктуриране. Поради това в дадения случай горепосочената обемна кореспонденция между Република Гърция и Комисията представлявала валидно искане. Впрочем вторият изменен план за преструктуриране бил представен на Комисията по същата процедура като приложената за плана Speedwing и която както изглеждало удовлетворявала Комисията.

65 От своя страна Комисията поддържа, че изтъкнатото от жалбоподателя фактическо основание, според което планът за преструктуриране ѝ бил представен и бил одобрен, не било изтъкнато нито веднъж по време на административното производство от ОА или от гръцките власти, независимо дали като искане за допълнителна помощ или като нов план за преструктуриране, заместващ плана от 1998 г. Дори по време на събранието от 16 октомври 2002 г. било подчертано, че Комисията проверявала дали Република Гърция спазва наложените с решението от 1998 г. условия. Следователно жалбоподателят не можел да изтъква това ново фактическо основание (вж. *a contrario* Заключение на генерален адвокат Darmon, представено по дело Германия и Pleuger Worthington/Комисия, точка 34 по-горе, Recueil, стр. I-1175, точки 33 и 107, Решение на Първоинстанционния съд по дело British Airways и др./Комисия, точка 42 по-горе, точка 81 и Решение на Първоинстанционния съд от по дело BFM и EFIM/Комисия, Т-126/96 и Т-127/96, Recueil, стр. II - 3437, точка 88). По същество Комисията оспорва, че ОА е било обект на „еднократен и удължен процес на преструктуриране“, основан на изменения план за преструктуриране. Тя твърди, че планът Speedwing се различавал напълно от план за приватизация. Освен това след изоставянето на плана Speedwing на тази институция не бил представен, а още по-малко одобрен от нея изменен план за преструктуриране.

66 Комисията изтъква, че според съдебната практика (Решение по дело BFM и EFIM/Комисия, точка 65 по-горе, точки 98—100) само обявяване на намерение не е достатъчно, за да има изменение на план за преструктуриране. Необходимо било на Комисията официално да се представи изменен план (придружен от данни, хипотези, прогнози, мерки, цели и условия), за да получи нейната оценка. Впрочем гръцките власти очевидно познавали приложимата процедура, тъй като те я приложили както при адаптирането на плана от 1994 г., който Комисията одобрила с решението от 1998 г., така и при плана Speedwing.

67 В случая посочената от жалбоподателя кореспонденция не можела в никакъв случай да се счита като отговаряща на условията за изменен план за преструктуриране. В частност докладът със заглавие „Report on the limited review of [OA] performance as compared to its 2002 financial plan“ се основавал на непотвърдени сведения и хипотези и на данни, които понякога се оказвали неточни или непълни. Относно доклада от 5 ноември 2002 г. със заглавие „Restructuring and Privatization“, той представял процедурата по приватизация като „концепция“, макар да бил представен на Комисията през ноември 2002 г. или по-малко от 2 месеца преди изтичането на одобрения през 1998 г. план за преструктуриране. Впрочем нито един от тези два доклада не бил изрично представен като ревизиран план.

68 На последно място доводът, според който неизплащането на последния транш от помощта доказвало, че планът от 1998 г. бил изменен по общо съгласие, бил късно представен, тъй като не бил посочен в хода на административното производство. Освен това той не бил основателен. От друга страна, същият бил в противоречие с изпратеното на 21 ноември 2002 г. становище на гръцките власти, според което изплащането на последния транш не било одобрено от Комисията, което пречело на постигането на резултатите съгласно плана.

69 При тези условия, тъй като изтичал срокът на одобрения с решението от 1998 г. план, Комисията била длъжна да даде оценка за неговото изпълнение.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

70 Възражението за недопустимост, направено от Комисията във връзка с доводите на жалбоподателя, свързани с изменението на плана за преструктуриране, следва да се проучи преди разглеждането на правните основания, изведени, от една страна, от липса на мотиви и, от друга страна, от фактическа грешка, както и от явна грешка в преценката.

Относно направеното от Комисията възражение за недопустимост

71 Комисията поддържа, че доводите на жалбоподателя, основани върху твърдяното представяне на приватизационен план, изменящ плана за преструктуриране от 1998 г., са недопустими, тъй не са били изтъкнати в хода на административното производство.

72 Първоинстанционият съд напомня, че при подадена по член 230 ЕО жалба за отмяна законосъобразността на общностен акт трябва да се преценява в зависимост от фактическите и правни обстоятелства, които съществуват към момента на приемане на акта. В частност сложните преценки, извършвани от Комисията, трябва да се разглеждат само с оглед на данните, с които последната разполага към момента на преценката (Решение на Първоинстанционния съд по дело British Airways и др./Комисия, точка 42 по-горе, точка 81 и Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2005 г. по дело Corsica Ferries France/Комисия, Т-349/03, Recueil, стр. II - 2197, точка 142).

73 Ето защо по правило позоваването от жалбоподателя на неизвестни за Комисията фактически доводи, които не са ѝ били посочени по време на процедурата по разглеждане, е недопустимо. Обратно, нищо не пречи на заинтересованото лице да изтъкне срещу окончателното решение правно основание, което не е било посочено на стадия на административното производство (Решение на Първоинстанционния съд от 6 октомври 1999 г. по дело Kneissl Dachstein/Комисия, T-110/97, Recueil, стр. II - 2881, точка 102 и Решение по дело Saxonia Edelmetalle и др./Комисия, точка 34 по-горе, точка 68).

74 В конкретния случай Комисията не оспорва, че по време на административното производство е била запозната с въпроса за приватизацията на ОА, разгледан по-специално в нейната кореспонденция с гръцките власти и в някои доклади, които тези власти са ѝ изпратили, върху които жалбоподателят базира правното основание относно съществуването на одобрен от тази институция изменен план за преструктуриране.

75 Впрочем въпросът дали план за приватизация, изменящ плана за преструктуриране от 1998 г., е бил надлежно представен на Комисията, за да бъде одобрен от последната в съответствие с приложимите процесуални правила, подлежи на правна преценка въз основа на горепосочените фактически обстоятелства, за които е сигурно, че са съобщени на Комисията.

76 Ето защо, след като става въпрос за правно основание, а не за чисто фактически доводи, е допустимо жалбоподателят да се позове на твърдяното съществуване на план за приватизация, заместващ плана от 1998 г., независимо дали е изтъкнал този правен довод в хода на административното производство.

77 По същите съображения трябва да се отхвърли и възражението на Комисията за недопустимост във връзка с правния довод на жалбоподателя, според който неизплащането на последния транш от одобрената с решението от 1998 г. помощ доказвало, че планът за преструктуриране от 1998 г. бил изменен със съгласието на Комисията.

Относно правното основание, изведено от липсата на мотиви

78 В началото следва да се прецени обхватът на доводите на жалбоподателя относно липсата на мотиви.

79 В това отношение Първоинстанционният съд напомня, че задължението за излагане на мотиви представлява съществено изискване, което трябва да се различава от въпроса за обосноваността на мотивите, свързан със законността по същество на спорния акт. Ето защо твърдените нарушения и доводите, с които се цели да се оспори обосноваността на този акт, нямат действие при правно основание, изведено от липса или от непълнота на мотивите. Излагането на мотиви, което се изисква с член 253 ЕО, трябва да е съобразено с естеството на разглеждания акт и да показва по ясен и недвусмислен начин разсъжденията на институцията, автор на акта, така че да позволи на заинтересованите лица да се запознаят с причините за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни контрол (Решение на Съда от 22 март 2001 г. по дело Франция/Комисия, C-17/99, Recueil, стр. I-2481, точки 35—38, Решение по дело Corsica Ferries France/Комисия, точка 72 по-горе, точки 52 и 59 и Решение по дело Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Комисия, точка 36 по-горе, точки 70 и 71).

80 Освен това според установената съдебна практика въпросът дали мотивите към решение са изложени в съответствие с изискванията на член 253 ЕО трябва да се прецени с оглед не само на текста му, но и в неговия контекст, а и по отношение на всички правни норми, уреждащи съответната област (Решение по дело British Airways и др./Комисия, точка 42 по-горе, точка 94 и Решетие по дело Freistaat Thürigen/Комисия, точка 36 по-горе, точка 202).

81 В дадения случай жалбоподателят по същество упреква Комисията, че не е мотивирала обжалваното решение относно липсата на жизнеспособност на ОА с оглед на изменения план за преструктуриране.

82 Вярно е, че в обжалваното решение Комисията е осъществила контрол върху ефективното изпълнение на плана за преструктуриране в сравнение с плана, предвиден в решението от 1998 г. При все това в съображение 173 от решението тя е мотивирала този подход с липсата според нея на представяне от гръцката държава — единствен акционер в ОА — на предложение за конкретно изменение на плана за преструктуриране от 1998 г. след отхвърлянето от нея на плана Speedwing. В това отношение в съображение 116, алинея трета тя е посочила, че макар от 1999 г. да е превишен прагът на загубите, равен на 50 % от дружествения капитал, не е извършено никакво увеличение на капитала и че „важните промени“ в плана за преструктуриране не са направени навреме.

83 С оглед на определяне дали в дадения случай това обяснение представлява достатъчно излагане на мотиви, то следва да се прецени в контекста на производството, довело до приемането на обжалваното решение. В това отношение Първоинстанционният съд изтъква, от една страна, че в решението си от 6 март 2002 г. за откриване на официална процедура по разследване Комисията по-специално е посочила, че планът за преструктуриране от 1998 г., на който се основава решението от 1998 г. за одобряване на разглежданата помощ за преструктуриране, не е изпълнен както е било предвидено, и че наличието на сериозни съмнения относно съвместимостта на текущото икономическо и финансово положение на ОА с финансовите и оперативните показатели на въпросния план оправдали преразглеждането на решението от 1998 г. с оглед на правилното прилагане на този план. От друга страна от преписката не е видно, че след изоставянето на плана Speedwing и преди приемането на обжалваното решение на 11 декември 2002 г. гръцките власти са представили на Комисията официално и изрично искане за изменение на плана за преструктуриране от 1998 г. с оглед на необходимото му адаптиране, като в дадения случай се пристъпи към приватизация на ОА.

84 При тези условия се налага изводът, че в обжалваното решение Комисията не е била длъжна да излага по-обширно причините, поради които счита, че трябва да контролира изпълнението на плана за преструктуриране от 1998 г. в неговия първоначален вариант.

85 От това следва, че посоченото от жалбоподателя правно основание, изведено от липсата на мотиви към това решение във връзка с въпроса дали измененият план за преструктуриране е позволявал да се възстанови в разумен срок жизнеспособността в дългосрочен план на ОА, не е обосновано.

86 Ето защо следва да се разгледат твърденията за нарушение относно неотчитането на изменения план за преструктуриране в рамките на посочените от жалбоподателя правни основания, изведени от фактическа грешка и от явна грешка в преценката.

Относно правните основания, изведени от фактическа грешка и явна грешка в преценката

87 Жалбоподателят изтъква четири групи доводи с цел да докаже, че планът от 1998 г. бил ревизиран след изоставянето на плана Speedwing. Следва да се уточни правната рамка, в която се вписва спорният въпрос, преди да се разгледат последователно тези доводи на жалбоподателя, основани, на първо място, на процеса по преструктуриране на ОА, който според него е еднократен и удължен, и на необходимостта от актуализиране на плана от 1998 г., на второ място, на неизплащането на последния транш от помощта, на трето място, на решението от 4 октомври 2000 г. и, на четвърто място, на кореспонденцията между гръцките власти и Комисията, както и на докладите, които са предадени на последната по време на административното производство.

— Правна уредба и въпрос, повдигнат в настоящото дело

88 Според постоянната съдебна практика, за да бъдат обявени за съвместими с общия пазар по член 87, параграф 3, буква в) ЕО, помощите за предприятия

в затруднено положение трябва да бъдат свързани със съгласуван план за преструктуриране, който трябва да бъде представен на Комисията с всички необходими уточнения (Решение по дело Франция/Комисия, точка 79 по-горе, точка 45, Решение по дело BFM и EFIM/Комисия, точка 65 по-горе, точка 98 и Решение по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, точка 43 по-горе, точка 151). Приложимите в настоящото дело Насоки потвърждават, че планът за преструктуриране трябва да позволи възстановяването в разумен срок на жизнеспособността в дългосрочен план на предприятието въз основа на реалистични хипотези относно условията за бъдещото управление, както и че той трябва да бъде представен с всички необходими уточнения (точка 3.2.2., буква б).

89 Освен това според Насоките след одобряване на помощ за преструктуриране засегнатото предприятие е длъжно да изпълни в пълна степен приетия от Комисията план за преструктуриране, както и всяко друго задължение, предвидено в решението на Комисията (точка 3.2.2., буква е). Изпълнението на плана за преструктуриране се осъществява под контрола на Комисията, на която трябва да се даде възможност да следи за нормалното развитие на плана посредством редовни и подробни доклади, които съответната държава-членка ѝ предоставя (точка 3.2.2., буква ж).

90 В Насоките (точка 3.2.4) се уточнява също, че ако дадена помощ за преструктуриране е била разрешена, засегнатата държава-членка може по време на периода на преструктуриране да поиска от Комисията да приеме изменения в плана за преструктуриране и размера на помощта. След проверка дали са налице определени условия Комисията може да разреши подобни изменения. В частност ревизираният план трябва да покаже възстановяване на жизнеспособността в разумен срок.

91 От разпоредбите на член 87, параграф 3, буква в) във връзка с член 88, параграфи 2 и 3 ЕО, както те се тълкуват от горепосочената съдебна практика и се прилагат от споменатите разпоредби на Насоките, произтича, че за всяко важно изменение на приет от Комисията план за преструктуриране по принцип

се изисква съответната държава-членка да представи ревизиран план, който съдържа всички необходими уточнения, така че да се позволи на Комисията да прецени съвместимостта на помощта с общия пазар по отношение на условията, посочени в точка 3.2.4 от Насоките.

92 В процесуален аспект съдебната практика впрочем посочва, че когато едно от условията за одобряване на помощта не е изпълнено, Комисията поначало може да вземе решение да го дерогира, без да възобновява производството по член 88, параграф 2 ЕО, само ако отклонението спрямо първоначалното условие е относително незначително (Решение на Първоинстанционния съд от 15 септември 1998 г. по дело Ryanair/Комисия, Т-140/95, Recueil, стр. II-3327, точка 88). В частност когато адаптирането на плана за преструктуриране поражда съмнения относно съвместимостта на помощта, Комисията е длъжна да пристъпи към официално преразглеждане на съвместимостта на тази помощ с общия пазар.

93 Тези процедурни правила потвърждават, че при липса на пълно изпълнение на плана за преструктуриране, приет с решението за одобряване на помощ за преструктуриране, Комисията може да разреши, ако е необходимо, важно изменение на този план само въз основа на официално, задълбочено проучване на съответствието на ревизирания план, представен от засегнатата държава-членка, с горепосочените условия, изложени в Насоките. Като последица от това при липса на представяне от съответната държава-членка на ревизиран план за преструктуриране Комисията по принцип нито е задължена, нито е в състояние — когато преценява съвместимостта на помощта — да взема предвид евентуални важни изменения на първоначалния план въз основа само на декларации относно намеренията на засегнатата държава-членка.

94 Ето защо в конкретния случай следва да се провери дали при липса на второ официално искане за изменение на плана за преструктуриране след изоставянето на първия ревизиран и съобщен на Комисията план, т.е. плана Speedwing

(вж. точки 13 и 83, по-горе), различните елементи, които жалбоподателят посочва, позволяват все пак да се счита, че на Комисията е било представено второ искане за изменение на плана за преструктуриране от 1998 г. с всички необходими уточнения, позволяващи ѝ да прецени съвместимостта на помощта.

— Разглеждане на доводите относно еднократния и удължен процес на преструктуриране на ОА и относно необходимостта от актуализиране на плана от 1998 г.

95 Първоначално следва да се изтъкне, че доводът на жалбоподателя, според който ОА преминало еднократен и удължен процес на преструктуриране, по време на който планът за преструктуриране от 1998 г. бил изменен, при всички случаи е неотносим. Всъщност независимо от естеството на приложените или предвидени мерки за преструктуриране, след като националните компетентни власти желаят да се стигне, както в конкретния случай, до съществено адаптиране на първоначалния план (вж. точка 97 по-долу), те е следвало да представят ревизиран план за одобрение на Комисията в съответствие с горепосочените разпоредби от Насоките, така че да позволят на тази институция да провери съвместимостта на помощта с общия пазар с оглед на този ревизиран план. В частност не е било достатъчно да се поиска от Комисията да разгледа финансовото положение на ОА отделно от ефективното изпълнение на плана за преструктуриране от 1998 г., както според обжалваното решение (съображение 184) са направили многократно гръцките власти. От друга страна следва да се отбележи, че преструктурирането на ОА е започнало от 1994 г. нататък, както се подчертава в окончателния доклад, изготвен от Deloitte & Touche относно плана Speedwing през март 2000 г., и че актуализиране на плана от 1994 г. и продължаване на периода за преструктуриране, необходими за да може ОА да подобри положението с оглед на целите, определени в първоначалния план, са били разрешени от Комисията в решението от 1998 г. след като Република Гърция представя през месец юли 1998 г. ревизиран план за преструктуриране, придружен от подробен план за изпълнение (вж. съображения 40, 46, 78 и 85 от това решение). Планът за преструктуриране от 1998 г. има за цел възстановяване на жизнеспособността в дългосрочен план на ОА посредством пълното прилагане на вече предвидени в плана от 1994 г. мерки за преструктуриране заедно с допълнителни мерки за преструктуриране с оглед отчитане на влошените финасови резултати на ОА през 1997 г.

96 Освен това мерките за преструктуриране на ОА, последователно изпълнени през периода на приложение на плана за преструктуриране от 1998 г., се вписват в различни стратегии, което води до непоследователност в процеса на преструктуриране. Всъщност, както гръцките власти са признали по-специално в своите отговори от 11 април 2002 г. на разпореждането за предоставяне на информация от 6 март 2002 г., „философията [на] плана Speedwing се различава много от тази на одобрения през 1998 г. план по това, че поставя ударение върху разширяването и максимизирането на приходите, а не толкова върху разходите“. За плана Speedwing, придружен от бизнес план, Комисията била уведомена през ноември 1999 г. (вж. точка 13 по-горе). Реализирането на този план обаче започнало още от август 1999 г. без одобрението на Комисията. Така изпълнението на плана за престуктуриране от 1998 г. е спряно през август 1999 г. до напускането на Speedwing в средата на 2000 г., а през лятото на 2000 г. е започнал нов етап на намаляване на разходите и на връщане към плана от 1998 г.

97 В конкретния случай обаче още от 1999 г. е очевидно, че е необходимо съществено преразглеждане на плана за преструктуриране от 1998 г., за да се гарантира жизнеспособността на ОА в дългосрочен план, както гръцкото правителство е подчертало именно в плана Speedwing, като се позовава по-специално на доклада на Deloitte & Touche от 21 юли 1999 г. относно изпълнението на плана от 1998 г. (вж. точка 11 по-горе). В този доклад всъщност се подчертава, че лошото финансово състояние на ОА и влошаването на условията на пазара пораждат необходимост от допълнителни мерки, за да се осигури жизнеспособността в дългосрочен план на дружеството. Недостатъчно добрите финансови резултати на ОА, предвидени в плана за преструктуриране от 1998 г., впрочем са разкрити още в доклада относно изпълнението на този план, представен на Комисията на 7 май 1999 г. (вж. точка 10 по-горе), в който тези власти са обяснили, че след приемането на решението от 1998 г. реалните резултати, произтичащи от заверения баланс за финансовата 1997 г., са се оказали „по-лоши от най-песимистичните прогнози, направени в края на февруари 1998 г., когато са били изготвени планът за преструктуриране и свързаният с него бизнес план“. Накрая от отчета на Комисията от това събрание произтича, че по време на заседанието със службите на Комисията от 16 октомври 2002 г. юридическите съветници на гръцкото правителство са потвърдили отново, че планът за преструктуриране от 1998 г. след 1999 г. вече не бил актуален поради съществените разминавания, възникнали още през първата година от изпълнението му.

98 Предвид обхвата на измененията, които двете страни са считали за необходими, горепосочените изисквания (вж. точки 91 и 93 по-горе) относно представянето от засегнатата държава-членка по време на периода на преструктуриране на ревизиран план за преструктуриране с оглед на неговото задълбочено разглеждане от Комисията не могат да бъдат заобиколени поради простия факт, че Комисията е подкрепила — както тя самата изтъква — изменението на плана за преструктуриране от 1998 г. Всъщност Комисията е насърчила изменението на този план първоначално под ръководството на Speedwing, както става ясно по-специално от нейните писма от 27 юли 1999 г. и от 23 август 1999 г., както и от обжалваното решение (съображение 29), а впоследствие и след изоставянето на плана Speedwing, както показват например нейното писмо от 29 март 2000 г., писмото на отговарящия за транспорта член на Комисията, г-жа Loyola de Palacio, от 5 юли 2001 г., както и фактът, че по време на своите срещи от 2 и 3 октомври 2002 г. с гръцкия министър на транспорта и съобщенията, г-н Verelis, последната е изразила съмненията на Комисията относно жизнеспособността на ОА и спешната нужда от нов план за преструктуриране преди изтичането на текущия план за преструктуриране, както следва от приложение II от протокола от заседанието от 16 октомври 2002 г.

99 Освен това от доказателствата по преписката произтича, че многократно, и по-конкретно в своето писмо от 23 август 1999 г., посочено по-горе, Комисията едновременно с изразяване на положителното си отношение към изменение на плана за преструктуриране от 1998 г. е настоявала, че трябва да проучи подробно новия ревизиран план, преди да вземе крайното си решение относно съвместимостта на помощта. Комисията предварително е подчертала по-специално, че националните компетентни власти трябва да поставят на първо място определянето на преразгледаните финансови прогнози, обхващащи цялото времетраене на плана (вж. писмото на Комисията до гръцките власти от 12 май 1999 г.).

100 В този контекст наличието на консенсус между гръцките власти и Комисията по време на административното производство относно необходимостта от актуализиране на плана за преструктуриране от 1998 г. само по себе си не позволява да се предположи, че на Комисията е бил представен за одобрение нов, ревизиран план, отговарящ на горепосочените изисквания (вж. точки 91 и 93 по-горе).

— Разглеждане на довода относно неизплащането на последния транш на помощта

101 От доказателствата по преписката ясно произтича, че неизплащането на третия и последен транш на помощта е мотивирано от неизпълнението на плана за преструктуриране от 1998 г. Всъщност решението от 1998 г. (член 1, параграф 2) поставя плащането на този транш в размер от 22,9 милиона евро в зависимост от спазването на всички наложени с това решение условия за гарантиране на съвместимостта на помощта с общия пазар и с ефективното изпълнение на плана за преструктуриране от 1998 г., както и от постигането на предвидените резултати (по-специално що се отнася до съотношението между разходите и производителността). Впрочем след като гръцките власти представят на 7 май 1999 г. вече цитирания доклад, предвиден в член 1, параграф 2 от Решението от 1998 г., преди изплащането на последния транш, Комисията е посочила на гръцките власти по-специално в горепосоченото писмо от 27 юли 1999 г., че анализът на неизпълнението на плана за преструктуриране от 1998 г., изложен в доклада на Deloitte & Touche от 21 юли 1999 г. (вж. точки 10 и 11 по-горе), показва, че тя не можела да вземе положително решение за последния транш. Както Първоинстанционният съд вече изтъкна (вж. точка 98 по-горе), в това писмо тя поканва гръцкото правителство да ѝ представи актуализиран план за преструктуриране на ОА, за да проучи дали е оправдано внасянето на капитал на стойност от 22,9 милиона евро. В своето писмо от 18 ноември 1999 г., с което уведомява Комисията за плана Speedwing (вж. точка 13, по-горе), гръцкото правителство е поискало тази институция да допусне то да изплати последния транш от помощта след осъществяване на контрола върху ревизирания план. При все това с писмо от 17 декември 1999 г. то е поканило тази институция да отложи своето решение относно плащането на последния транш, така че гръцките власти да могат да направят оценка на евентуалното отражение на съвсем наскоро започнатата процедура, имаща за цел да допусне частно инвестиране в ОА и да създаде оптимален план за гарантиране на жизнеспособността на ОА. Всъщност сключеният със Speedwing договор предвижда в полза на British Airways, преди юли 2000 г., опция за изкупуване на акции на ОА до 20 % от неговия капитал. В този контекст неизплащането на последния транш от помощта още по-малко може да се обясни с обстоятелството, че гръцкото правителство и Комисията са приели, че планът за преструктуриране от 1998 г. бил ревизиран, както и че планът Speedwing бил окончателно отхвърлен, след като Комисията представила на гръцките власти с писмо от 20 март 2000 г. окончателния отрицателен доклад, изготвен от Deloitte & Touche през март 2000 г. (вж. точка 14 по-горе).

102 Последващите събития по делото също не позволяват да се приеме, че неизплащането на последния транш на помощта свидетелства за изменението на плана за преструктуриране от 1998 г. Тъй като British Airways не направило оферта за купуване до юли 2000 г., с писмо от 29 август 2000 г. гръцкото правителство уведомява Комисията за своето решение да проведе международен търг с цел определяне на стратегически инвеститор. В това писмо то е повторило своето искане Комисията да отложи решението си относно разрешаването на последния транш, докато ОА „не даде оценка на резултатите от този опит“ за приватизация. Тези обстоятелства свидетелстват единствено за това, че Комисията е била информирана за проекта за приватизация на мажоритарна част от ОА, с който се целяло да се улесни осъществяването на целите на плана за преструктуриране (вж. точка 106 по-долу). Като последица от това, макар че в своите отговори от 11 април 2002 г. (точка 1.9) гръцките власти са посочили „замразяването“ на последния транш на помощта като резултат от тяхната нагласа за постигане на компромис с Комисията, в гореизложения контекст това „замразяване“ не може да се тълкува като резултат от представяне на искане за ревизиране на плана за преструктуриране, придружено от план, ревизиран в съответствие с разпоредбите на Насоките. Това замразяване произтича изключително от приложението от Комисията на член 1, параграф 2 от решението от 1998 г. (вж. точка 101 по-горе).

103 Оттук следва, че обратно на твърденията на жалбоподателя неизплащането на последния транш от помощта не може да се счита за указание относно изменението на плана за преструктуриране от 1998 г. или за подаване до Комисията на искане за ревизиране на този план за преструктуриране от 1998 г., придружено от втори ревизиран план, след изоставянето на плана Speedwing.

104 Като последица от това, независимо от неизплащането на последния транш от помощта, планът за преструктуриране от 1998 г. остава изцяло в сила и продължава да бъде напълно задължителен за жалбоподателя в съответствие с разпоредбите на Насоките (вж. точка 89 по-горе). В частност, обратно на твърденията на жалбоподателя, Комисията не е била длъжна да отбележи преди приемането на обжалваното решение, че не приема претендираното изменение на този план, което се изразило в неизплащането на последния транш на помощта.

Освен това тя не е била длъжна — когато в обжалваното решение проверява спазването на плана за преструктуриране от 1998 г. и взема отношение относно възстановяване на вече изплатената помощ, която счита за несъвместима с общия пазар — да отчита споменатото по-горе претендирано изменение и неизплащането на последния транш на помощта, след като тя не е била редовно уведомена за никакво изменение на плана за преструктуриране от 1998 г. От това следва, че допълнителните правни основания, които жалбоподателят изтъква относно тези доводи, свързани с неизплащането на последния транш, изведени от нарушаването на принципа за защита на оправданите правни очаквания, на съществени процесуални правила и на принципа ne bis in idem, също трябва да бъдат отхвърлени като необосновани.

— Разглеждане на довода, свързан с решението от 4 октомври 2000 г.

105 Аналогично, отбелязването — в решението на Комисията от 4 октомври 2000 г. да не повдига възражение срещу изменение на решението от 1998 г. — на временния характер на ръководството на ОА в очакване на приватизацията му в началото на 2001 г. не позволява да се предположи, че втори изменен план за преструктуриране, включващ приватизацията на ОА, е бил представен на Комисията след изоставяне на плана Speedwing. В контекста на решението от 4 октомври 2000 г. горепосоченото отбелязване е представлявало само един от мотивите на решението на Комисията да продължи срока за използване на одобрените с решението от 1998 г. нови гаранции по заеми (вж. точки 16 и 17 по-горе). Обратно на твърденията на жалбоподателя по време на съдебното заседание, в решението от 4 октомври 2000 г. единствено за незначителното изменение, изразено в горепосоченото продължаване на срока за използване на нови гаранции по заеми, е прието, че не поражда никакво съмнение относно съвместимостта на помощта, в съответствие със съдебната практика, представена от Решение по дело Ryanair/Комисия, точка 92 по-горе.

106 От това следва, че посоченото от жалбоподателя решение от 4 октомври 2000 г. не може да се тълкува в смисъл, че съдържа указание за това, че на Комисията е представен втори ревизиран план, който включва процедурата по приватизация, и одобрение на този план.

— Разглеждане на доводите, основани на кореспонденцията между гръцките власти и Комисията и на изпратените на тази институция доклади

107 В началото е важно да се напомни, че нито редовното уведомяване на Комисията относно изпълнението на проекта за приватизация на мажоритарна част от ОА, по-специално относно развитието на двете последователни процедури за приватизация, започнали съответно в началото на лятото на 2000 г. и през февруари 2002 г., нито провеждането на събрания по този въпрос между съветниците на гръцкото правителство и службите на Комисията, освобождават гръцките власти от задължението да представят за одобрение от Комисията, с необходимите уточнения, всяко важно изменение на плана за преструктуриране от 1998 г.

108 Поради това следва да се провери дали кореспонденцията и различните посочени от жалбоподателя доклади позволяват да се приеме, че искане за изменение на плана за преструктуриране, придружено от ревизиран план, е било представено на Комисията в съответствие с изискванията на Насоките, независимо дали във връзка с първата или с втората процедура по приватизация.

109 Относно първата процедура по приватизация след приемане през септември 2000 г. на решението, необходимо за да се пристъпи към приватизация на мажоритарна част от ОА, през декември е проведен търг, както е посочено в отговорите на гръцките власти от 11 април 2002 г. на разпореждането за информация от 6 март 2002 г. (точки 2.7.4 и 2.19.2). Гръцкият министър на транспорта и съобщенията е подчертал в писмо до г-жа Loyola de Palacio от 6 септември 2000 г., че според представеното от Crédit Suisse First Boston становище на частните инвеститори изразяване на интерес можело да има само в случай на прехвърляне на мажоритарния пакет от акции и при условие, че финансовите параметри на ОА са „чисти“. Представеният на Комисията меморандум на Crédit Suisse First Boston от 20 декември 2000 г. е бил предназначен да помогне на ограничен брой дружества, изразили интерес към придобиването на ОА, да вземат решение дали да направят допълнителни проучвания относно

състоянието на това дружество. Той включва по-специално изготвения от PriceWaterhouseCoopers доклад (вж. точка 15 по-горе). При все това въпросът за адаптирането на плана за преструктуриране от 1998 г. с оглед на възстановяване на жизнеспособността на ОА не е бил засегнат нито в този меморандум, нито в споменатите по-горе кореспонденция и отговори.

110 Същото се отнася за писмото, изпратено от гръцките власти до Комисията на 16 май 2001 г. в отговор на писмото на тази институция от 25 април 2001 г. В това последно писмо, което се позовава на предварителните разговори, състояли се след декември 2000 г. между службите на Комисията и съветниците на гръцкото правителство относно проекта за приватизация на ОА, Комисията, от една страна, е изразила съмнения относно съвместимостта на тръжната процедура с позицията ѝ относно приватизациите, изразено в нейния *XXIII доклад относно политиката на конкуренция* от 1993 г. (точки 402 и 403). От друга страна, Комисията е напомнила в същото писмо, че спазването на плана за преструктуриране и връщането на жизнеспособността на ОА представляват ключови изисквания от гледна точка на решенията от 1994 г. и от 1998 г.

111 Впрочем по този последен въпрос в горепосочения отговор от 16 май 2001 г. гръцките власти са се ограничили да препратят към своето становище от 19 февруари 2001 г. по оплакването на HACA (вж. точка 18 по-горе), без даже да споменат за евентуално адаптиране на плана за преструктуриране от 1998 г. Освен това, относно процедурата по приватизация те са уведомили Комисията единствено за представянето на три предложения в определения срок и са обявили, че тя ще бъде уведомена за операцията след неофициални консултации с нейните служби. Така от тази размяна на писма от 25 април и 16 май 2001 г. е видно, че на този етап на Комисията не е представено никакво искане за ревизия на плана за преструктуриране.

112 С писмо от 1 февруари 2002 г. гръцките власти са уведомили Комисията за текущите обсъждания с един от предложителите. Освен това те са съобщили на тази институция за мерките за намаляване на експлоатационните разходи, за рационализиране на мрежата на ОА и за подобряване на производителността чрез

премахване на намалените тарифи и прилагане на техники за управление на производителността. Тези допълнителни мерки, приети с цел да се преодолее кризата на пазара на въздушния транспорт след събитията от 11 септември 2001 г. и напълно съвместими с плана за преструктуриране от 1998 г., не са били обаче придружени от никакво искане за адаптиране на този план.

113 От това произтича, че нито посочените от жалбоподателя писма и документи, нито другите елементи по преписката показват на Комисията да е представено дори и имплицитно искане за ревизия на плана за преструктуриране от 1998 г. по време на първата процедура по приватизация, прекъсната през февруари 2002 г. поради невъзможността на избрания предложител да докаже своята финансова стабилност.

114 Относно втората процедура по приватизация гръцкото правителство е съобщило на Комисията с писмо на министъра на транспорта и съобщенията от 22 февруари 2002 г., че процедурата по приватизация навлизала в нова фаза, по време на която ще бъде приложен план за реорганизация на ОА, за да започне да действа до няколко месеца нов жизнеспособен въздушен превозвач. В същото време ОА щяло да прекрати всички свои летателни дейности. В срок от около две години всички активи и дъщерни дружества на ОА щели да бъдат продадени. През следващите седмици на Комисията щял да се представи подробен план за приватизация, както и подробен бизнес план на новия въздушен превозвач.

115 От документите, които гръцките власти са изпратили на Комисията, става напълно ясно, че втората процедура по приватизация на ОА е целяла да улесни постигането на основната цел, формулирана в решението от 1998 г., а именно възстановяването на жизнеспособността на това дружество. Поради това тези документи трябва да бъдат подробно проучени, за да се прецени дали те могат да се считат като съдържащи поне имплицитно ревизиран план за преструктуриране.

116 В своите отговори от 11 април 2002 г. на първото разпореждане за информация от 6 март 2002 г. гръцките власти са изтъкнали, че от лятото на 2000 г. усилията за преструктуриране на ОА се изразявали в две насоки, а именно, от една страна, в процедура по приватизация на мажоритарна част от ОА, благодарение на която да се осъществи неговото преструктуриране в дългосрочен план и, от друга страна и успоредно с това, в рационализиране на дейностите на ОА (именно чрез намаляване на капацитета и на разходите) по такъв начин, че да не бъде изложена на опасност текущата процедура по приватизация (точки 2.7.5, 2.3.13 и 2.7.1). Те са обяснили, че тъй като осъществяването на преструктурирането на ОА е забавено от различни вътрешни и външни фактори, прибягването към приватизацията целяло да ускори усилията за преструктуриране (точка 1.6). Те са посочили накратко, че целите на приватизацията били по-специално следните: дружество New Olympic Airways (NOA) да извършва единствено полети; международното летище Атина в Spata да бъде неговата основна платформа за полети с прекачване („hub“); NOA да бъде финансово стабилно и да разполага с необходимите възможности за гарантиране на жизнеспособността си в дългосрочен план; да се сведе до минимум излагането на Република Гърция и ОА на рисковете и дълговете, които групата ОА следва да заплати в резултат на своето преструктуриране, и накрая да се максимизират приходите от продажби (точка 2.19.8).

117 В своите отговори от 11 април 2002 г. гръцките власти подчертават по-специално, че приватизацията на ОА не фигурирала сред условията за разрешаване на разглежданата помощ и че тя представлявала допълнителна гаранция за Комисията за сериозния ангажимент на гръцкото правителство да преструктурира дружеството. Те наблягат на факта, че приватизацията представлявала съществен елемент за преструктурирането и жизнеспособността в дългосрочен план на ОА. Първоначалната информация относно първата процедура по приватизация, прекъсната през февруари 2002 г., била предоставена от г-н Verelis на г-жа Loyola de Palacio през лятото на 2000 г. и била допълнена по време на събрание, състояло се на 20 октомври 2000 г. След това били проведени няколко събрания между съветниците на гръцкото правителство по приватизацията и членове от кабинета на г-жа Loyola de Palacio и службите на Комисията с оглед на актуализиране на тези данни, особено след публикуването на поканата за изразяване на интерес за придобиване на ОА и съобщаването на горепосочения меморандум от 20 декември 2000 г. (вж. точка 109 по-горе), така че да се гарантира одобрението от Комисията на процедурата по приватизация и най-вече да бъде постигната целта на преструктурирането (точки 2.19.3—2.19.7).

118 С писмо от 16 юли 2002 г. гръцкото правителство уведомило Комисията за приключването на продажбата на Olympic Catering до края на следващия месец. То посочва, че очаквало приватизацията на ОА и на неговите клонове и дъщерни дружества да приключи до „края на [следващия] месец октомври“.

119 В своите отговори от 30 септември 2002 г. на второто разпореждане за предоставяне на информация от 9 август 2002 г. гръцките власти напомнили за прилагането на мерки за намаляване на разходите и за ограничаване на броя на предлаганите услуги. Освен това те изтъкнали, че възстановяването на ОА по отношение на финансовото състояние и дейността през 2002 г. доказвало жизнеспособността в дългосрочен план на летателната дейност на предприятието, при условие че то увеличи собствения си капитал, в частност чрез процедурата по приватизация. Те обяснили, че приватизацията имала две цели, а именно, от една страна, незабавното създаване на ликвидни активи чрез продажбата на акции, участия и клонове на групата и, от друга страна, влизането на частни капитали в дружеството. До края на октомври 2002 г. е трябвало да бъде представен доклад относно преговорите с кандидат-инвеститорите. Накрая, гръцките власти уведомили Комисията за това, че в случай на неуспех на този опит летателната дейност ще бъде отделена от групата и поверена на NOA, дъщерно дружество на ОА. Те уточнявали, че даденото на това разрешение предпочитание се обяснявало с факта, че доброто състояние на NOA му предоставяло възможност да вземе заем и че новите трудови договори на екипажите на NOA ще бъдат в съответствие с условията на пазара. Те посочили, че финансовият план на NOA предвиждал банков заем, обезпечен с акциите на компанията. В обобщение NOA имало следните характеристики: преструктурирана и печеливша мрежа без структурно губещи линии; приспособен към преструктурираната мрежа по-хомогенен и по-модерен флот и отговарящи на условията на пазара колективни трудови договори.

120 От друга страна, както вече беше посочено (вж. точка 97 по-горе), от протокола от събранието от 16 октомври 2002 г. произтича, че правните съветници на гръцкото правителство са потвърдили, че от 1999 г. планът за преструктуриране от 1998 г. вече не бил актуален и че трябвало да се посочват реални и

актуални цифри, за да се прецени жизнеспособността на ОА. Не е направена обаче никаква бележка относно искане за конкретно изменение на плана за преструктуриране от 1998 г., придружено с ревизиран план, който да има предвид текущата процедура по приватизация.

121 Разгледаните непосредствено по-горе документи показват единствено, че Комисията е уведомявана съобразно развитието на процедурата по приватизация. От тези документи по-специално става ясно, че тази процедура по приватизация е започната от гръцките власти като допълнение към изпълнението на мерките по преструктуриране — а именно за намаляване на разходите и за ограничаване на предлаганите услуги — които се вписвали в поредицата от вече предвидени в плана за преструктуриране от 1998 г. мерки. Всъщност от решението от 1998 г. произтича, че този план целял точно да възстанови жизнеспособността на ОА, като намали разходите посредством реорганизация на тяхната структурата, подобряване на производителността и реорганизация на дружеството. Страните не спорят за това, че от 1999 г. този план се оказал неспособен да гарантира жизнеспособността на ОА именно поради влошаването на финансовото състояние на дружеството. В този контекст, както това се потвърждава именно от горепосочените отговори от 30 септември 2002 г. на второто разпореждане за информация, реорганизацията и приватизацията на ОА са целяли именно, от една страна, незабавно създаване на допълнителни ликвидни активи посредством индивидуалната и отделена продажба на активи, които не са същностно необходими за дейността, и на помощни дейности, така че дълговете на ОА да бъдат премахнати, и от друга страна, да се прегрупират и да се осъществи приватизация на мажоритарна част от летателните дейности, извършвани до този момент от ОА и неговите дъщерни дружества Macedonian Airlines и Olympic Aviation, за да бъде възможно възстановяването на собствени средства благодарение на инжектиране на капитали в бъдещата частна авиокомпания.

122 В горепосочените документи гръцките власти обаче не са предложили по ясен и точен начин конкретно адаптиране на плана за преструктуриране от 1998 г. Напротив, те се ограничили да предложат на Комисията да отхвърли плана за преструктуриране от 1998 г., като наблегнали именно на факта, че приватизацията на ОА — условията, за която те възнамерявали да предложат

за одобрение на Комисията (вж. точки 110, 111, 114 и 117 in fine, по-горе) — потвърждавала твърдото решение на Република Гърция да преструктурира компанията (вж. точки 117 и 120, по-горе). Впрочем, доколкото планът за преструктуриране от 1998 г. обвързвал в частност предприятието-бенефициер, засегнатата държава-членка можела да получи неговото изменение само като предложи за одобрение на Комисията ревизиран план, както вече беше изтъкнато (вж. точки 89—93 по-горе).

123 В това отношение се налага изводът, че двата доклада на Deloitte & Touche, предадени от гръцките власти на Комисията през ноември 2002 г., също не съдържат елементи, за които е възможно да бъдат възприети като искане за ревизия на плана за преструктуриране от 1998 г., придружено от ревизиран план.

124 Всъщност ако е вярно, че предаденият на Комисията в приложение към горепосоченото писмо от 13 ноември 2002 г. доклад на Deloitte & Touche със заглавие „Report on the Limited Review of Olympic Airways Performance as compared to its 2002 Financial Plan (July 2002)“ потвърждава относителното подобрение на резултатите от дейността на ОА през 2002 г. в сравнение с предходните финансови години, този доклад обаче не съдържа никакво искане за актуализиране на плана за преструктуриране от 1998 г., що се отнася в частност до предвидените финансови показатели и продължителност на периода за преструктуриране, така че да се държи сметка за това подобрение и за отражението на текущата приватизация. Този доклад изрично посочва, че има за предмет единствено ограничено разглеждане на прогнозираните оперативни резултати от дейността на ОА, с изключение на Olympic Aviation и на Macedonian Airlines, за период от осем месеца, между януари и август 2002 г., с единствената цел да подпомогне ръководителите на ОА при тяхното преценка на разумния характер на финасовите предвиждания за 2002 г. В него се подчертава, че финансовият план на ОА за 2002 г. обобщава последиците от разнообразни промени, свързани с организацията, дейността и търговията, имащи за цел — наред с други фактори — да контролират капацитета, да увеличат цените и, ако е възможно, да контролират разходите (точка 2.1). В този доклад започналата през 2002 г. процедурата по приватизация е спомената единствено в рамките на изложението на контекста („background“), в който бил развит финансовият план за 2002 г. Докладът посочва в това отношение, че се очаква мерките по продажба на активи, които

не са същностно необходими за дейността, и по преструктуриране/приватизация на летателни дейности, предвидени успоредно с прилагането на стратегията за намаляване на капацитета и на разходите и за подобряване на приходите и на производителността, да доведат през 2002 г. до по-добри финансови резултати в сравнение с предходните години. Той не съдържа никакво предвиждане на резултатите на ОА за финансовите 2003 и 2004 години, през които продължавала приватизацията на групата ОА.

125 В доклада на Deloitte & Touche от 5 ноември 2002 г. относно реорганизацията и приватизацията на ОА, предаден на Комисията в приложение към писмото от 21 ноември 2002 г., гръцките власти са се ограничили да развият някои данни относно втората процедура по приватизация, които били предоставени по-рано на тази институция. Този доклад, който не се позовава нито на плана за преструктуриране от 1998 г., нито на финасовото състояние на ОА, съдържа кратко обобщение на предвижданията за баланса на бъдещата авиокомпания NOA, както и на предвижданията за нейните счетоводни отчети за финансовите години 2003, 2004 и 2005. Той не е придружен обаче от известеното в писмото от 22 февруари 2002 г. представяне (вж. точка 114 по-горе) на истински бизнес план за това ново дружество. Този доклад посочва единствено, че целта на предприетата приватизация била през 2003 г. да се създаде частна авикомпания, New Olympic Airways (NOA), въз основа на съществуващата група ОА. Новият подход се състои в преструктуриране на групата ОА по такъв начин, че да се обединят всички летателни дейности и да се отдели всяка от другите дейности. Търсенето на частни капитали се извършва поотделно за различните дейности. NOA щяла да бъде рентабилна авиокомпания, необременена с минали финансови проблеми. Мажоритарният частен инвеститор щял да внесе свежи частни капитали и да осигури управлението на NOA. Докладът предвижда по-специално придобиването на пазарни цени от групата ОА на необходимите активи за новата авиокомпания (самолети, марка, търговски отношения, слотове в летищата на Общността, недвижими имоти) и наемането от страна на NOA на персонала на групата ОА въз основа на нови, конкурентноспособни трудови договори. Дъщерното дружество Macedonian Airline щяло да служи като платформа за NOA. Новата авиокомпания щяла да стопанисва по-малка и рентабилна по своята същност мрежа. Докладът съдържа указания относно авиолиниите, които щели да бъдат обслужвани, броя машини и предвидените намаления на персонала. Самата процедура по приватизация щяла да се проведе на две фази: вече започнатата фаза А щяла да приключи с избора на частен инвеститор, а фаза Б щяла да се състои от преговори с този инвеститор. NOA щяла да започне дейност („take off“) преди зимата на 2003 г. Относно дейностите, различни от полетите, отделната приватизация на различните дъщерни дружества трябвало да приключи през юни 2003 г., а тази на клоновете през юни 2004 г.

126 От разглеждането на съдържанието на гореспоменатият доклад личи, че той не може да се тълкува като включващ имплицитно искане за конкретно адаптиране на плана за преструктуриране от 1998 г., за да се вземе предвид реорганизацията и приватизацията на групата ОА. Всъщност дори тази реорганизация и приватизация, предназначени именно да улеснят преструктурирането и възстановяването в разумен срок на жизнеспособността в дългосрочен план на ОА, да включват по необходимост адаптиране на плана за преструктуриране от 1998 г., гръцките власти също е трябвало да предложат по ясен и точен начин желаните конкретни промени не само относно допълнителните мерки за преструктуриране, целящи да намалят разходите и мощностите, но и финансовите прогнози за периода, за който ревизираният план се отнася. Впрочем нито в гореспоменатия доклад относно преструктурирането и приватизацията на ОА, нито в другите документи по преписката е направена прогнозна оценка на очакваното отражение на допълнителните мерки за преструктуриране и на приватизацията върху предвидените в решението от 1998 г. финансови показатели на ОА, и в частност на финансовата жизнеспособност в дългосрочен план на ОА, и по-специално на нейната способност да погаси дълговете си и да стане финансово независима (вж. точка 121 по-горе). В това отношение горепосоченият доклад по същество съдържа само напомняне за продажбата на Olympic Catering за 16 милиона евро и предварителен график за продажбата на други дъщерни дружества и клонове от дейността на групата, която щяла да бъде реализирана на две фази, втората от които щяла да приключи през юни 2004 г.

127 От това следва, че не може да се приеме имплицитно съдържащ се ревизиран план за преструктуриране в доклада от 5 ноември 2002 г. относно преструктурирането и приватизацията на ОА, допълнен с други посочени по-горе сведения, предоставени на Комисията по време на административното производство. Всъщност във всички тези документи се набляга върху жизнеспособността на предвидената нова авиокомпания, NOA — без никакви дългове — и изобщо не е дадено конкретно и точно указание относно специалните мерки, целящи да се преодолеят специфичните проблеми на ОА (вж. в този смисъл Решение по дело BFM и EFIM/Комисия, точка 65 по-горе, точка 88).

128 От друга страна, при липса на достатъчно точни указания относно самата процедура по приватизация не може да се счита, че споменатият по-горе доклад

съдържа искане за одобрение на подробен план за приватизация, за представянето на който Комисията е уведомена също с писмо от 22 февруари 2002 г. (вж. точки 114 и 122, по-горе). При тези условия едновременно с напомнянето, че контролът върху условията за приватизация на ОА се различава от контрола по изпълнението на разглежданата помощ за преструктуриране, според Първоинстанционния съд данните относно единствената процедура по приватизация на ОА, които се съдържат в гореспоменатия доклад относно преструктурирането и приватизацията на това дружество, още по-малко може да се разбират като съдържащи конкретно искане за ревизиране на плана за преструктуриране от 1998 г., насочено към продължаване на периода за преструктуриране по такъв начин, че да се включат предвидените последици от реорганизацията и от приватизицията на ОА с оглед на възстановяване на жизнеспособността в дългосрочен план на дружеството, тъй като самите условия за приватизация все още не са били ясно определени.

129 В този контекст предоставената на Комисията информация с писмо на гръцкото правителство от 2 декември 2002 г., че шест кандидати, представили доказателство за своята финансова стабилност, са изразили интерес към придобиването на ОА и че един предложител ще бъде избран в следващите дни, така че преговорите да приключат в много кратък срок, също не може да се разбира в смисъл, че съдържа имплицитно искане за конкретно изменение на плана за преструктуриране от 1998 г.

130 Поради всички тези съображения не може да се приеме, че предоставените на Комисията писма, данни и документи имплицитно съдържат искане за актуализиране на плана за преструктуриране от 1998 г., придружено от ревизиран план, както това се изисква от споменатите по-горе разпоредби от Договора и от Насоките (вж. точки 90 и 91, по-горе).

131 От гореизложените съображения произтича, че жалбоподателят не е доказал, че Комисията е допуснала грешка в преценката, като е констатирала в обжалваното решение (съображение №173), че по време на административното

производство не ѝ е било представено ново искане за конкретно изменение на плана за преструктуриране след изоставянето на плана Speedwing и като е разгледала съвместимостта на въпросната помощ с оглед на плана за преструктуриране от 1998 г.

132 Следва да се добави, че от преписката не става ясно и от друга страна жалбоподателят не поддържа, че след като докладите на Deloitte & Touche били предадени на Комисията през ноември 2002 г. гръцките власти са предложили на тази институция да ѝ изпратят в кратък срок актуализиран план за преструктуриране като допълнение към тези доклади.

133 При тези условия не може да се приеме, че Комисията е превишила границите на своето право на преценка с това, че на 11 декември 2002 г. е приела обжалваното решение въз основа на неактуализиран план за преструктуриране.

134 Въз основа на всички тези съображения правните основания, изведени от фактическа грешка и от явна грешка в преценката, трябва да бъдат отхвърлени като необосновани.

2. Относно твърдяното нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО и явната грешка в преценката

а) Доводи на страните

135 Жалбоподателят счита, че Комисията не е разгледала по подходящ начин дали може разглежданата помощ, одобрена през 1998 г., да се счита за съвместима с общия пазар по силата на член 87, параграф 3, буква в).

136 Той твърди, че Комисията е трябвало да се основе на плана за преструктуриране в редакцията му към 11 декември 2002 г., като отчита вероятността от приватизация, мерките за намаляване на разходите и за подобряване на резултатите от дейността през 2002 г., в който случай тя щяла да стигне до заключението, че одобрената през 1998 г. помощ може отново да бъде одобрена.

137 Жалбоподателят изтъква, обратно на заключенията на Комисията в обжалваното решение (съображения 182—185), че в конкретния случай са били налице посочените в Насоките от 1999 г. (точка 3.2.2.) четири условия за одобряване на помощ за преструктуриране.

138 Най-напред относно условието за жизнеспособност, жалбоподателят оспорва по-специално анализа на Комисията (съображения 103—117 от обжалваното решение), според който резултатите от дейността на ОА са останали слаби. Този анализ не вземал предвид направените оценки в горепосочения доклад на Deloitte & Touche относно ограниченото проучване на резултатите на ОА в сравнение с неговия финансов план за 2002 г. Всъщност според съдържанието на този доклад (стр. 16) „забележително подобрение на развитието на Ebitda [„Earnings before Interests, Taxes and Depreciation of Assets“, резултати преди плащане на лихви, данъци и амортизационни отчисления] е постигнато от 1999 г., при това въпреки изключително неблагоприятен климат в целия сектор на въздушния транспорт“ и „[от] това произтича, че резултатите от дейността на ОА […] се подобряват“. В това отношение споменатият по-горе доклад уточнява (стр. 18), че според най-вероятния сценарий за 2002 г. ОА ще понесе малки загуби от дейността в размер на 39,1 милиона евро. Според същия този доклад това число, сравнено с очакваните загуби за 2001 г. от 148,75 милиона евро, представлявало още по-забележителна трансформация на дружеството, ако се вземе предвид ефектът от 26,5 милиона евро за допълнителни разходи за международно летище Атина (AIA). Жалбоподателят посочва, че това подобрение е още по-очебийно, тъй като различни фактори са довели до натиск за намаляване на печалбите на повечето големи европейски въздушни превозвачи за периода 1998—2002 г. По-специално целият сектор бил изправен пред спад на търсенето в Европа от 1998 г. нататък, и най-вече след 11 септември 2001 г.

139 Освен това, като изразява съжаление, че изключителните печалби са „еднократен принос“ (съображение 113 от обжалваното решение) и като анализира положението на капитала на ОА като цяло (съображение № 116 от обжалваното решение), за да стигне до извода, че дружеството е преживяло „пълен финансов крах“ (съображение 184 от обжалваното решение), Комисията била пренебрегнала факта, че ОА е в процес на приватизация.

140 Впрочем въведена била подробна и солидна програма, описана в горепосочения доклад относно преструктурирането и приватизацията на ОА от 5 ноември 2002 г. В нея била предвидена приватизация на мажоритарна част, мерки за намаляване на разходите и отделна продажба на активи, които не са същностно необходими за дейността по начин, че да стане възможно трайно възстановяване на жизнеспособността на ОА в разумен срок според изискванията на Насоките. По-голямата част от летателните дейности били продадени наведнъж, като частният инвеститор внесъл значителен капитал. Те били рентабилни от самото начало, както показвали финансовите резултати и обобщеният отчет на приходите и разходите в споменатия доклад. Приватизацията започнала с продажбата на 58 % от акциите на Olympic Catering и продължила по-специално с шест изразени предложения за придобиване на мажоритарно участие в летателната дейност на ОА. Според плана за приватизация останалите пасиви на ОА трябвало да се покрият в резултат от отделната продажба на различни помощни дейности и с ликвидни средства. Въпросът, който следвало да се постави, не бил дали в настоящата си форма ОА е жизнеспособно предприятие, а дали с оглед на констатираното от Deloitte & Touche подобрение на неговите резултати от дейността и в извършващата се процедура по приватизация към 11 декември 2002 г. предприятието с неговите многобройни части било жизнеспособно. В частност ОА не поддържало, че изключителни обстоятелства, например прехвърляния, са били от значение за продължителната жизнеспособност на летателните дейности на ОА. Тези обстоятелства допринесли единствено за предоставяне на ОА на допълнителни ликвидни средства, за да може групата да осъществи приватизацията.

141 При всички случаи Комисията допуснала грешки в анализа на извънредните записи. Всъщност, обратно на нейното твърдение (съображение 115 от обжалваното решение), с горепосочения доклад относно ограниченото разглеждане на резултатите на ОА в сравнение с неговия финансов план за 2002 г. (стр. 73) са ѝ били предоставени точни данни относно изключителните приходи от около

112 милиона евро. Освен това Комисията не отчела факта, че ОА решило в края на октомври 2000 г. да не извършва повече полети до Австралия, което според горепосочения доклад (стр. 15) е трябвало да подобри резултата с 20 милиона евро годишно. Накрая, тя не взела предвид, че ОА започнало арбитражно производство с цел да получи допълнително обезщетение от около 55 милиона евро за принудителното напускане на старото летище Атина (Elliniko) (вж. съображения 160 и 35—37 от обжалваното решение).

142 Относно графика на процедурата по приватизация жалбоподателят поддържа, че противно на предложеното от Комисията тълкуване в горепосоченото писмо от гръцкото правителство от 16 юли 2002 г., от общия контекст и от контекста на писмото било видно, че според гръцкото правителство приватизацията ще приключи през октомври 2003 г., а не през октомври 2002 г. Това съвпадало с гореспоменатия доклад от 5 ноември 2002 г. (стр. 17 и 21), в който била предвидена продажбата на летателните дейности „преди зимата на 2003 г.“ и продажбата на повечето дъщерни дружества и отдели през 2003 г. При всички случаи поради общото забавяне на въздушния трафик в Европа през 1998 г., както и поради последиците от форсмажорните събития от 11 септември 2001 г., в Насоките било оправдано закъснение в контекста на промените „поради причини, които не могат да се вменят на предприятието или на държавата-членка“.

143 След това жалбоподателят подчертава, че измененият план за преструктуриране предвиждал намаляване на летателните дейности на пазара с оглед предотвратяване на неоправдани нарушения на конкуренцията. Освен това помощта била сведена до минимум. Обжалваното решение обаче не разглеждало тези аспекти.

144 От друга страна, изискванията относно изменените планове за преструктуриране (точка 3.2.4. от Насоките) също били спазени. Накрая, планът за преструктуриране в редакцията му към 11 декември 2002 г. също отговарял на Насоките от 10 декември 1994 г. за прилагането на членове [87 и 88 ЕО] и на член 61 от Споразумението за ЕИП по отношение на държавните помощи в сектора на авиацията (ОВ C 350, стр. 5).

145 От своя страна Комисията възразява, че твърденията на жалбоподателя се основават на хипотезата, че планът за приватизация е бил представен на тази институция, за да бъде проверен и одобрен от нея. Този план обаче не ѝ бил представен нито като ревизиран план за изменение на плана за преструктуриране от 1998 г., нито като искане за допълнителна помощ.

146 При всички случаи, след като е преминала безуспешно различни етапи, последният от които трябвало да приключи в края на октомври 2002 г. според писмото на гръцкото правителство от 16 юли 2002 г., процедурата по приватизация продължавала да бъде представяна, в доклада от 5 ноември 2002 г. относно преструктурирането и приватизацията на ОА, като „концепция“, т.е. като теоретична възможност.

147 Освен това не съществували заверени финансови данни за 2001 г. — което затруднило оценяването на действителното финансово състояние на ОА — и в доклада, който представили за финансовата 2000 година, одиторите посочили, че са направили заверка „при изричната предпоставка, че компанията продължава да упражнява своята дейност като активна група от предприятия“. В доклада на Deloitte & Touche относно ограниченото разглеждане на резултатите на ОА в сравнение с неговия финансов план от 2002 г. (точки 1.1, 1.3 и 1.5) се отбелязвало, че наличните данни относно ОА не са били проверени и в някои случаи се оказвали неточни или непълни, макар и различията да били незначителни.

148 В този контекст Комисията анализирала данните за целия период от 1998 г. до 2002 г. и разгледала внимателно настъпилото през 2002 г. развитие.

149 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя, основани върху подобрението на резултатите от дейността на ОА през 2002 г. Тя изтъква, че оценяването на плана за преструктуриране трябва да включва целия му срок на действие, т.е.

в конкретния случай от 1998 г. до 2002 г. От друга страна съществена част от изключителните печалби е била отделена от 2000 г. нататък, което намалило загубите на ОА. Комисията добавя, че вероятните слаби резултати от дейността за 2002 г. оставали неприемливи. Въпреки евентуалното относително подобряване на показателите за 2002 г. ОА продължавало да изпитва сериозни финансови затруднения и от края на 2000 г. е разчитало изключително на заемни средства, за да финансира своята дейност.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

150 В началото следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика Комисията разполага с широко право на преценка при прилагане на член 87, параграф 3 ЕО. Тъй като общностният съд не може със своята преценка на сложни икономически факти и обстоятелства да замести преценката на Комисията, следователно контролът на Първоинстанционния съд трябва да се ограничи до проверка за спазването на процесуалните правила и правилата за излагане на мотивите, за действителното съответствие на фактите, както и за липсата на явна грешка в преценката и на злоупотреба с власт (Решение по дело Ryanair/Комисия, точка 92 по-горе, точка 90, Решение по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, точка 43 по-горе, точка 148, Решение по дело Corsica Ferries France/Комисия, точка 72 по-горе, точки 137 и 138 и Решение по дело Schmitz-Gotha Fahrzeuge/Комисия, точка 36 по-горе, точка 41).

151 В конкретния случай жалбоподателят не оспорва, че планът за преструктуриране от 1998 г. не е бил изпълнен изцяло. Напротив, в своите писма той подчертава, че този план отдавна вече не е релевантен. Както изтъква Комисията в обжалваното решение (съображение 181), гръцкото правителство, макар да поддържа по време на административното производство, че всички определени с решенията от 1994 г. и от 1998 г. цели били постигнати или се намирали в напреднал стадий на реализация, самото то изтъква — в своя доклад, озаглавен „Synopsis of the Government of the Hellenic Republic's Case for [OA] on Key Issues", приложен към неговото писмо до Комисията от 21 ноември 2002 г. (стр. 5 и 32) — че както поради вътрешни, така и поради външни пречки изобщо не е било възможно планът за преструктуриране на ОА да бъде приложен напълно.

152 В конкретния случай жалбоподателят по същество поддържа, че разглежданата одобрена през 1998 г. помощ е трябвало да бъде обявена за съвместима с общия пазар по силата на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, доколкото с оглед на мерките за намаляване на разходите, за подобряване на финансовите резултати на ОА през 2002 г. и за текущата процедура по приватизация предприятията, и в частност новата авиокомпания, които били създадени в резултат на отделната приватизация на различните сфери на дейност на ОА, били жизнеспособни.

153 В това отношение следва да се напомни, че при липса на представено искане за конкретно адаптиране на плана за преструктуриране от 1998 г. в съответствие с разпоредбите на Насоките Комисията е могла правомерно да проучи съвместимостта на помощта за преструктуриране с оглед на плана за преструктуриране от 1998 г. относно периода 1998—2002 г. (вж. точка 131 по-горе) и вследствие на това да не вземе предвид продължаването на периода за преструктуриране, и в частност прогнозите, свързани с последващото приложение на плана за приватизация, както е видно именно от горепосочения доклад на Deloitte & Touche от 5 ноември 2002 г. и от другите данни, доведени до знанието на тази институция по време на административното производство.

154 От това следва, че доводите на жалбоподателя, основани на очакваното отражение на приватизацията на ОА върху жизнеспособността на различните възникнали в резултат на това предприятия, не са относими за целите на преценката на обосноваността на обжалваното решение.

155 От това по-специално следва, че Комисията не е превишила своето право на преценка с това, че не е взела предвид очакваната вноска в капитала от приватизацията на мажоритарна част от летателните дейности на групата, обединени в самото предприятие, която приватизация според прогнозите на гръцкото правителство трябвало да приключи преди зимата на 2003 г., както и създаването на ликвидни средства в резултат по-специално от отделната приватизация на различни дъщерни дружества и помощни дейности на ОА, доколкото такава приватизация все още не била проведена.

156 В това отношение следва да се посочи, че към момента на приемане на обжалваното решение е била осъществена единствено продажбата на дъщерното дружество Olympic Catering — за която има потвърждение в отговорите на гръцките власти от 30 септември 2002 г. Относно процедурата по приватизация на летателните дейности, макар да не се оспорва, че шест кандидати, предлагащи всички финансови гаранции, са изразили интерес за придобиването на ОА, както това произтича от писмото на гръцкото правителство от 2 декември 2002 г. (вж. точка 129 по-горе), не по-малко вярно е, че е приключил единствено първият етап от тази процедура. Все още не е бил избран предложител и преговорите не са започнали, така че не е могъл с точност и достоверност да се предвиди никакъв конкретен изход. Освен това все още не е било извършено уведомяването за приватизацията, обявена от гръцките власти, както това вече беше посочено (вж. точка 128 по-горе).

157 В този контекст, противно на твърденията на жалбоподателя, Комисията при всички случаи е имала пълно основание да прецени действителното финансово положение на ОА, с оглед по-специално на неговите изключителни печалби и на размера на неговия дружествен капитал към декември 2002 г., а не в перспективата на предстоящите операции по приватизация.

158 От друга страна следва да се подчертае, че в обжалваното решение Комисията не се е основала изключително на липсата на прилагане на плана за преструктуриране от 1998 г., за да стигне до извода, че жизнеспособността на ОА не е могла да бъде възстановена.

159 Със сигурност Комисията е преценила, че е била в състояние да даде оценка на ефективното прилагане на плана за преструктуриране на ОА само спрямо предвиденията в решението от 1998 г. план, при липса на каквото и да е искане от засегнатата държава-членка за увеличаване на помощта или за адаптиране на плана след напускането на ръководния екип Speedwing през лятото на 2000 г. (съображение 173).

160 При тези условия, след като установява, че основните финансови показатели, предвидени в решението от 1998 г., не били спазени, Комисията стига до извода, че липсата на прилагане на плана за преструктуриране от ОА от 1999 г. нататък е довела до невъзможност да бъдат постигнати първоначално определените цели, в частност основната сред тях, а именно възстановяване на жизнеспособността на дружеството (съображения 179, 181 и 184).

161 При все това Комисията добавя по същество, че дори и при оценяване на финансовото положение на ОА независимо от ефективното прилагане на плана за преструктуриране от 1998 г., не може да се докаже жизнеспособността на дружеството, независимо дали в краткосрочен или дългосрочен план, тъй като поради пълния си финансов крах ОА вече нямало собствени средства, а единствено дългове (съображение 184).

162 Жалбоподателят възразява, че тази оценка се опровергава от забележителното подобряване на неговите резултати от дейността през 2002 г. в сравнение с предходните години, и в частност спрямо 2001 г. при твърде неблагоприятна обстановка в целия сектор и в европейския въздушен транспорт.

163 В това отношение Първоинстанционният съд посочва, че в обжалваното решение (съображения 116, 172—174 и 179) Комисията се основава по-специално на следните данни, които жалбоподателят не оспорва. Първо, по време на периода от август 1999 г. до лятото на 2000 г. са прекъснати усилията за преструктуриране, и по-специално за намаляване на цените, представляващи заедно с подобряването на рентабилността на ОА съществен елемент от плана за преструктуриране от 1998 г., за да започне изпълнението на плана Speedwing (вж. точка 96, по-горе). Второ, след напускането на Speedwing започва нова фаза за намаляване на цените в средата на 2000 г. Трето, от 1999 г. дружеството междувременнно губи 50 % от своя дружествен капитал. От друга страна, последователното протичане на фазите за намаляване на разходите (1998 г. — началото на 1999 г.) и за разширяване на дейността (края на 1999 г. — началото на 2000 г.) е създало положение на безпокойствие в дружеството. Четвърто,

финансовите показатели за финансовите години 1998—2002, разгледани в съображение 105 от обжалваното решение, се разминават значително с основните показатели, предвидени в решението от 1998 г. Пето, през 2000 г. почти са липсвали собствени средства. Според неодитирани данни за 2001 г. размерът им е спаднал до -136 милиона евро. Шесто, на 31 декември 2002 г. въпреки силно положителното въздействие на изключителните приходи върху положението на OA, дружественият капитал останал при всички случаи отрицателен. Според „най-вероятния сценарий", предвиден от Deloitte & Touche в посочения по-горе доклад относно ограниченото разглеждане на резултатите на OA в сравнение с неговия финансов план за 2002 г., размерът на собствените средства възлиза на -139 милиона евро. Седмо, от 2000 г. OA зависи единствено от средства, взети като заем, за финансиране на своите дейности. През 2001 г. със заемите са финансирани не само всички дълготрайни материални активи на компанията, но също така и отрицателния дружествен капитал. Осмо, поради липсата на ликвидни средства краткосрочните дългове на OA се увеличават от 116 милиона евро през 1999 г. на 252 милиона евро през 2000 г. и на 342 милиона евро през 2001 г. Девето, сред предвидените в решението от 1998 г. показатели коефициентът на задлъжнялост, получен като се раздели общият размер на дълговете на дружеството на дружествения капитал и който според решението от 1998 г. трябва през 2000 г. да се вмести между 2,22 и 2,76, в края на 2000 г. възлиза на 303, когато дружествен капитал почти липсва. За следващите финансови години този коефициент повече не може да се изчислява поради отрицателния размер на дружествения капитал. И накрая десето, ако е можела да се постигне предвидената изключителна печалба за 2002 г., коефициент на задлъжнялост от 2,76, равен на разрешения за 2000 г., спрямо общия размер на дълговете от 575 милиона евро в края на 2000 г. и от 825 милиона евро в края на 2001 г. би наложил нетният дружествен капитал на OA да достигне поне от 200 до 300 милиона евро. За да се компенсира отрицателният дружествен капитал през 2001 г. следователно е било необходимо инжектиране на капитал между 350 и 450 милиона евро, при условие обаче че от 2003 г. нататък OA поддържа баланс, който поне е изравнен до прага на рентабилността.

164 В конкретния случай позициите на страните се различават във връзка с анализа на финансовите резултати за 2002 г., в частност що се отнася, от една страна, до развитието на Ebitda и на резултата от дейността и, от друга страна, до изключителните печалби.

165 На първо място, относно анализа на развитието на Ebitda и на резултата от дейността на OA следва да се отбележи, че във финансовия план на OA

за 2002 г. с дата юли 2002 г. Ebitda е била оценена на положителната сума от 11 милиона евро. При все това от доклада на Deloitte & Touche относно ограниченото разглеждане на резултатите на Olympic Airways в сравнение с неговия финансов план за 2002 г. произтича, че според най-вероятния сценарий Ebitda може да достигне отрицателна стойност от 39,1 милиона евро (стр. 16). В това отношение жалбоподателят с пълно право изтъква, че в неблагоприятна обстановка това число все пак представлява чувствително подобрение в сравнение с отрицателните стойности на Ebitda от 148,8 милиона евро през 2001 г. и от 132,4 милиона евро през 2000 г.

166 В обжалваното решение (съображения 110 и 111) Комисията обаче напомня, че Ebitda е трябвало да покрие по-специално амортизацията на дълготрайните материални активи, както и разходите по лихвите. Впрочем сборът от тези две съставни части на разходите през 2002 г. възлиза на 52 милиона евро според данните, които ОА е предоставило на Комисията. Поради това Комисията подчертава, без посоченото да се оспорва от жалбоподателя, че приспадането на тази сума от Ebitda би променило изцяло резултата от дейността или нетния резултат преди облагане с данъци и преди изключителните печалби (ЕВТ), в загуба от 41 милиона евро според финансовия план за 2002 г. и от 92 милиона евро според най-вероятния сценарий, почиващ на направеното от Deloitte & Touche проучване в гореспоменатия доклад. Впрочем решението от 1998 г. е предвидило положителен резултат от дейността в размер на 24,9 милиона евро за 2002 г. Комисията обаче е приела, че горепосочените загуби представляват вероятно относително подобрение в сравнение с предходните финансови години. Все пак тя е преценила, че това подобрение не е достатъчно.

167 Що се отнася по-специално до посоченото от жалбоподателя решение да не се извършват повече полети до Австралия, което според горепосочения доклад на Deloitte & Touche (стр. 15 и 54) водело до намаляване на загубите с 2,9 милиона евро за 2002 г. и до последващо подобряване на резултата от дейността с около 20 милиона евро годишно, се налага изводът, че то спада към мерките за намаляване на разходите, въведени след изоставянето на плана Speedwing и взети предвид в обжалваното решение (съображение 175). При тези условия Комисията не може бъде упрекната за това, че не е разгледала по специален начин намаляването на разходите, свързано с решението да не се извършват повече полети до Австралия, още повече че съответните намаления, а именно

предвидените по време на разглеждания план за преструктуриране и оценени на 2,9 милиона евро през 2002 г., сами по себе си не са били от такова естество, че да се отразят съществено на финансовите резултати на ОА за финансовата 2002 г.

168 Относно оценката на отражението на събитията от 11 септември 2001 г. и на неблагоприятната обстановка в сектора на въздушния транстпорт в Европа след 1998 г., и най-вече след септември 2001 г., върху развитието на Ebitda, в обжалваното решение Комисията изтъква (съображение 177), че при липса на заверени отчети за 2001 г. тя трудно е можела да провери реалното влияние на атентатите от 11 септември 2001 г. върху финансовото положение на ОА. При все това тя е приела, че неспазването на плана за преструктуриране от 1998 г. е можело да бъде установено от 1999 г. и е потвърдено в течение на следващите години, независимо от влиянието на атентатите от 11 септември и от компенсацията на стойност от 5 милиона евро през 2002 г., получена от ОА след тези атентати и поради затварянето на въздушното пространство, и която компенсация е била предмет на отделно проучване (съображение 114).

169 В това отношение следва да се подчертае, че жалбоподателят не представя никакво доказателство, от което да се предположи, че неизпълнението на плана за преструктуриране от 1998 г. може да се дължи поне отчасти на атентатите от 11 септември 2001 г. Освен това и при всички случаи като приема, че неизпълнението на този план не може да се вмени на ОА или на Република Гърция — нещо, което не е установено в конкретния случай — това обстоятелство не е било от такова естество, че да освободи Република Гърция от задължението да представи на Комисията искане за изменение на плана за преструктуриране от 1998 г.

170 На второ място, относно анализа на изключителните печалби в обжалваното решение Комисията е изтъкнала (съображение 113), че важна част от тези реализирани от 2000 г. нататък печалби е била свързана с продажбата на активи, които не са същностно необходими за дейността на предприятието. Тя е посочила, че през 2002 г. размерът на изключителните приходи (състоящи се

от последния транш от 6 милиона евро, от компенсацията за преместването на летището в Spata и от продажбата на дълготрайни материални и финансови активи като дялови участия) според предвижданията достигал 60 милиона евро. Макар да счита, че тези печалби са можели да допринесат за подобряване на финансовото положение на ОА, тя подчертава, че те нямат никакво отражение върху структурата на разходите на дружеството. Тя счита с пълно право, че единствено печалбите от дейността са позволявали оцеляването в дългосрочен план на ОА.

171 Впрочем в обжалваното решение Комисията също е приела (съображение 115), че при липса на окончателни доказателства данните относно очакваните през 2002 г допълнителни изключителни приходи на стойност 112 милиона евро са недостоверни. Тя е посочила, че според предоставената ѝ от ОА информация по време споменатото по-горе събрание от 16 октомври 2002 г. сумата от 37 милиона евро може да съответства на продажбата на дялове на ОА за дейностите кетъринг и резервация на билети, като останалата част (75 милиона евро) е била от продажбата и от обратния лизинг на машини.

172 По този въпрос трябва да се отхвърли доводът на жалбоподателя относно твърдението за неправилен анализ на Комисията с оглед на данните, фигуриращи в горепосочения доклад на Deloitte & Touche (стр. 73). Всъщност този доклад не съдържа никакво допълнително уточнение относно разглежданите изключителни печалби. Той се ограничава да спомене приходите от продажбата на дъщерното дружество Olympic Catering (оценени на 11 милиона евро след приспадане на участието на ОА в социалните разходи на Olympic Catering), очакваните приходи (за които няма оценка) от продажбата на дъщерното дружество Galileo Hellas, както и очакваните приходи от продажбата или от обратния лизинг на машини, оценени от ОА на 75 милиона евро. Впрочем от доклада на Deloitte & Touche относно преструктурирането и приватизацията на ОА е видно единствено, че Galileo International е изразил „изключително силен“ интерес от придобиването на Galileo Hellas и че според предвидения график започналата през ноември 2002 г. процедура по приватизация е трябвало да приключи през януари 2003 г. От друга страна, относно гореспоменатите предварителни оценки за приходите от продажбата на машини нито един от двата доклада на Deloitte & Touche, които са предадени на Комисията през ноември 2002 г., не съдържа обяснения в подкрепа на тези предварителни оценки по отношение,

от една страна, на нетната счетоводна стойност на тези машини (след амортизация) от 41 милиона евро — съгласно неоспорваните от жалбоподателя данни, посочени в обжалваното решение (съображение 115) — в последния счетоводен баланс на ОА от 31 декември 2001 г. и, от друга страна, на размера на продажната цена на употребявани машини. В това отношение докладът на Deloitte & Touche относно ограниченото разглеждане на резултатите на Olympic Airways в сравнение с неговия финансов план за 2002 г. (стр. 73) се ограничава да уточни, че според ОА тези предварителни оценки се основавали на „пазарни“ оферти, които то е получило за тези машини.

173 Относно изплатената от гръцката държава компенсация за преместването на летището от Elliniko в Spata гореспоменатият доклад на Deloitte & Touche е уточнил (стр. 21), че е изплатена компенсация на стойност от 138,7 милиона евро и че оперативните разходи ще бъдат значително по-високи в летището в Spata. От обжалваното решение произтича (съображения 160 и 200), че според Комисията тази компенсация от 138,7 милиона евро не е била прекомерна и поради това не съдържа никакъв елемент на държавна помощ. В това отношение тя подчертава, че Република Гърция повече не е искала допълнителната сума от 55 милиона, поискана от ОА. В този контекст, противно на твърденията на жалбоподателя (вж. точка 141, по-горе), Комисията не може да бъде упрекната, че не е взела предвид поисканата допълнителна сума от 55 милиона евро, макар в отговорите си от 11 април 2002 г. (точка 2.17.10) гръцките власти да са я уведомили за решението на ОА да оспорва определения от гръцкото правителство окончателен размер на компенсацията. Всъщност в своите писма жалбоподателят не посочва нито положението — по време на приемане на обжалваното решение — на арбитражното производство, на което той се позовава в конкретния случай, нито дали е предоставил в тази връзка точни данни на Комисията. Впрочем при липсата по това време на арбитражно решение Комисията в никакъв случай не може да бъде упрекната, че не е взела предвид вероятността от допълнителна компенсация. Освен това следва да се посочи, че при всички случаи отпускането при необходимост на допълнителна компенсация по принцип би трябвало да се подложи на контрол от Комисията, за да се установи дали не съдържа държавна помощ (съображение 35 от обжалваното решение).

174 С оглед на всичко изложено дотук се налага изводът, че посочените от жалбоподателя доводи не позволяват да се приеме, че Комисията е допуснала явна

грешка в преценката с това, че е приела — не само с оглед на различията в резултатите от дейността на ОА в сравнение с предвидените в решението от 1998 г. показатели по време на разглеждания период, и в частност през 2002 г. (вж. точка 166 по-горе), но най-вече поради размера на дълговете на дружеството и липсата на собствени средства (вж. точки 161 и 163 по-горе) — че въпреки вероятното подобрение на резултатите от дейността за 2002 г. спрямо резултатите от предходните финансови години не е била възстановена жизнеспособността на ОА в краткосрочен и дългосрочен план, и с това че обявила помощта за преструктуриране за несъвместима с общия пазар.

175 При това положение не следва да се разглеждат условията, свързани с предотвратяването на нарушение на конкуренцията и с ограничаване на размера на помощта до минимум, които не са били взети предвид в обжалваното решение, както впрочем изтъква жалбоподателят.

176 Поради тези съображения правното основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, трябва да се отхвърли като необосновано.

3. Относно явно неправилния характер на преценката, според която не била взета никаква мярка за преструктуриране

а) Доводи на страните

177 Жалбоподателят оспорва констатацията, според която никаква мярка за преструктуриране не била взета в подходящия момент и/или че планът не бил изменен (съображения 172—181 от обжалваното решение). Цялостният процес

по приватизация на мажоритарна част, намаляване на разходите и продажба на активи, съответстваща на изменения план за преструктуриране от 2000 г., бил започнат през 2000 г. и продължил без прекъсване до 11 декември 2002 г. Комисията била редовно уведомявана за мерките по преструктуриране, както ставало ясно от обжалваното решение (съображения 73, 106, 172 и 175).

178 Приложените от ОА мерки за намаляване на разходите били видни по-специално от предадените на Комисията документи, каквито са писмото на гръцкото правителство от 1 февруари 2002 г., неговият отговор на първото разпореждане за информация на Комисията от 11 април 2002 г., отговорът му от 30 септември 2002 г. на второто разпореждане и неговото становище от 21 ноември 2002 г., озаглавено „Кратко представяне от Република Гърция на важните аспекти на преписката [ОА]“.

179 Комисията поддържа, че тези доводи трябва да се отхвърлят.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

180 Най-напред следва да се изтъкне, че направените от жалбоподателя оплаквания се основават на неправилен прочит на обжалваното решение. Всъщност противно на твърденията на жалбоподателя, като приема, че определените в решението от 1998 г. цели, в частност възстановяването на жизнеспособността на ОА, не са били постигнати, Комисията все пак не счита, че не е била предприета никаква мярка за преструктуриране. Що се отнася по-конкретно до мерките за намаляване на разходите, от обжалваното решение (съображения 172—175) става ясно, че Комисията е проучила последователно провежданата от ОА политика. След като е посочила, че от 1999 г. очакваните резултати не са били постигнати в края на първата фаза на намаляване на разходите (1998 г./ началото на 1999 г.), която е била последвана от фаза на разширяване под ръководството на Speedwing, Комисията е подчертала, че след напускането на Speedwing е била започната нова фаза по намаляване на разходите в съответствие с плана за преструктуриране от 1998 г.

181 След това следва да се напомни, че в обжалваното решение предприетите мерки по преструктуриране са били разгледани с оглед на плана за преструктуриране от 1998 г. Всъщност, както вече е отсъдено (вж. точка 131 по-горе), този план не е бил предмет на никакво искане за конкретно адаптиране от страна на гръцките власти, изисквано от съответните разпоредби на Насоките. Като последица от това Комисията не е разгледала предвидените мерки в рамките на плана за приватизация, тъй като те не са били конкретизирани по време на действието на плана. В замяна на това следва да се отбележи, че Комисията е отчела отражението, по-специално върху финансовото състояние на ОА, на мерките по приватизация, които са били действително приложени при приемане на обжалваното решение, каквато е продажбата на 58 % от дъщерното дружество на Olympic Catering.

182 Така от обжалваното решение произтича, че Комисията е извършила оценка на осъществяването на плана за преструктуриране въз основа на всички мерки, взети през цялото време на действие на плана, за да се провери дали е била постигната целта му да се постигне жизнеспособност на предприятието в дългосрочен план.

183 Следователно твърдението за нарушение, според което Комисията е преценила, че не е била взета никаква мярка по преструктуриране, трябва да се отхвърли като неоснователно.

Б — *Относно твърдяното неизпълнение на задължението на Република Гърция да въведе оперативна и достатъчна SIG, посочено в член 1, параграф 1, буква г) от решението от 1998 г.*

1. Доводи на страните

184 Жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение (съображение 118) Комисията потвърждава, че Република Гърция е въвела SIG. Единствено

„оперативният и подходящ“ характер на тази SIG бил поставен под въпрос. Комисията признала също (съображение 186 от обжалваното решение), че срокът за прилагане на тази система, определен на 1 декември 1998 г. в член 1, буква г) от решението от 1998 г., бил недостатъчен.

185 В този контекст според жалбоподателя фактът, че SIG не се прилагала за дъщерните дружества на ОА не означавал, че тя не била оперативна и подходяща. В това отношение Комисията смесила въпроса за оперативния и подходящ характер на SIG на ОА с по-широкия, но много различен въпрос за модернизацията и за трансформацията на подсистемите за предаване на финансовите данни на ОА. Било прието, че качеството на последните оказва влияние върху резултатите на SIG, но не и върху качеството на концепцията и оперативния капацитет на SIG в строгия смисъл на думата. Експертите на Комисията потвърдили качеството на концепцията и функционалността на SIG. Качеството на резултатите на SIG обаче зависело от модернизацията и от прогресивното подобряване на подсистемите за събиране на данни, свързани с разходите и приходите на ОА. Тази поетапна процедура не се изчерпвала с осигуряване на съвместимостта на многото несъвместими информационни системи — не по-малко от 44 — но също включвала обучаване на много голям брой участващи в дейностите по събиране на данни служители, както и в намаляването на останало значително количество данни, чието третиране било закъсняло. Фактът, че Комисията определила 1 декември 1998 г., само три месеца и половина след приемането на решението от 1998 г., за начална дата на въвеждане на *„напълно оперативна и подходяща“* SIG бил достатъчен да докаже, че разпоредбите на член 1, точка 1, буква г) от решението от 1998 г. не се прилагали за приемането на подсистеми.

186 При тези условия решението било опорочено от явна грешка в преценката в частта му, с която се потвърждава, че гръцките власти не са спазили задължението по член 1, параграф 1, буква г) от решението от 1998 г.

187 Освен това решението било също така опорочено от факта, че Комисията не е изпълнила своето задължение за доказване относно положението на SIG в ОА. Комисията приела решение относно SIG, което според самата нея (съображение 187 от решението) било непълно от гледна точка на доказателствата.

188 В частност Комисията нарушила правото на изслушване на Република Гърция и на жалбоподателя. Тя не отправила никакво искане за допълнителна информация относно SIG и не предупредила нито Република Гърция, нито ответната страна за своите трайни съмнения относно оперативния и подходящ характер на SIG.

189 В това отношение жалбоподателят подчертава, че е дал уточнения относно положението на SIG в своя отговор от 11 април 2002 г. на първото разпореждане за информация от 6 март 2002 г. Всъщност докладът относно състоянието на SIG през април 2002 г., включен като приложение 39 към това становище, установил ясно разграничение между адекватността на SIG на ОА, с много високо качество, и необходимостта от модернизиране на многобройните подсистеми за предаване на данни в SIG. Той потвърдил, че изработването на SIG приключило през август 2000 г. и че SIG била въведена за 34 ползватели в ОА през октомври 2000 г. и че разработването на вторичните системи било приключило (приходи през 1999 г., заплати през 2000 г. и Oracle Financials през 2001 г.). Във второто разпореждане за информация Комисията не направила никакво друго позоваване на SIG.

190 От своя страна Комисията поддържа, че при приемане на обжалваното решение ОА и неговите дъщерни дружества не са разполагали с надеждна SIG, така че не е било възможно преценката на управлението на ОА да се основе върху валидни данни или да се получи надеждна информация. Това се потвърждавало от бележките на одиторите върху удостоверението за извършен контрол, придружаващо отчетите на ОА за 2002 г.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

191 Първоинстанционният съд счита за удачно да се разгледат на първо място в светлината на очертаните по-горе принципи (вж. точки 34—41 по-горе)

правните основания, изведени от неспазване на задълженията по отношение на тежестта на доказване и от нарушението на правото на изслушване относно твърдяното неизпълнение от Република Гърция на нейното задължение да следи за това на 1 декември 1998 г. ОА да въведе напълно оперативна и подходяща SIG.

192 От първото разпореждане за информация (съображения 51—53, 88 и 90) произтича, че Комисията се е позовала подробно именно в светлината на доклада, изготвен през 1999 г. от независимото консултантско дружество Alan Stratford and Associates, на въпроса дали е била въведена оперативна и подходяща SIG и че е поканила Република Гърция да предостави всички данни, необходими за проверяване на съвместимостта на помощта.

193 В това отношение от обжалваното решение (съображение 118), от първото разпореждане за информация и от съдържанието на горепосочения доклад Alan Stratford and Associates, приложен в приложение 39 към отговорите на гръцките власти от 11 април 2002 г., произтича, че този доклад е посочил определен брой потенциално слаби точки на SIG. Той посочва по-специално, че ефикасността на системата зависи от „подизпълнителите и от ефективното въвеждане на новата система за осчетоводяване на приходите“, че SIG не се прилага именно в дъщерното дружество Olympic Aviation, и че тя все още не съдържа някои ключови данни относно управлението, което ограничава в значителна степен способността на ръководните органи да имат истински общ поглед върху търговската летателна дейлност.

194 С оглед на горепосочените въпроси относно SIG, които са повдигнати в доклада Alan Stratford and Associates и възпроизведени в първото разпореждане за информация, гръцките власти са били длъжни по силата на тяхното задължение за сътрудничество да предоставят всички необходими данни, за да се установи оперативният и подходящ характер на SIG. Във второто разпореждане за информация Комисията още веднъж е поканила Република Гърция да

предостави всички данни, необходими за проверка на съвместимостта с член 87 ЕО на мерките за подпомагане, посочени в решението от 6 март 2002 г., и много ясно заявява своето намерение да приеме окончателно решение въз основа на данните, с които е разполагала (съображения 7, 9 и 10).

195 При тези обстоятелства Комисията е могла законосъобразно да приеме обжалваното решение въз основа на предоставените от гръцките власти отговори.

196 Ето защо правното основание, изведено от нарушение на правото на защита на Република Гърция, не е обосновано. Същото се отнася за правното основание, изведено от нарушение на правото на защита на ОА, както вече беше посочено (вж. точка 46 по-горе).

197 На второ място следва да се провери дали Комисията е установила от правна гледна точка с оглед на данните, с които е разполагала, че задълженията, свързани със SIG, не са били спазени.

198 В началото следва да се отбележи, че според обжалваното решение (съображение 186) след като Република Гърция обявява, че SIG е въведена през октомври 2000 г., Комисията признава, че срокът от четири месеца, определен в решението от 1998 г., не е бил достатъчен за въвеждането на системата.

199 От друга страна, както Комисията подчертава в обжалваното решение (съображения 46 и 47), създаването на SIG било наложено с решението от 1998 г. с оглед на това ръководните органи на ОА да разполагат постоянно с достатъчна информация, за да могат да следят развитието на изпълнението на плана за

преструктуриране от 1998 г. и ако е необходимо, да внасят нови подобрения в него. Всъщност в решението от 1998 г. (съображение 85) Комисията е констатирала, че използваната тогава SIG не е предоставяла такава информация по надежден начин. В това отношение самите гръцки власти впрочем са изтъкнали в доклада от 7 май 1999 г. относно прилагането на горепосочения план за преструктуриране, че някои от предвидените цели в решението от 1998 г. не са могли да се постигнат навреме, защото „реалните резултати от 1997 г. са надминали най-песимистичните прогнози, направени в края на февруари 1998 г.“

200 При тези условия, противно на твърденията на жалбоподателя, посоченото в решението от 1998 г. задължение за въвеждането на напълно оперативна и подходяща SIG не може да се тълкува като целящо единствено създаването на система, която сама по себе си е призната за високо продуктивна, но с която все още не са свързани всички информационни подсистеми за събиране на данни относно, по-специално, приходите и разходите на групата ОА. Освен това следва да се подчертае, че приложението на SIG във всички дъщерни дружества е било абсолютно необходимо, за да може гръцката държава да разполага с точни данни при изготвяне на консолидираните отчети на ОА и неговите дъщерни дружества, както предвижда планът за преструктуриране от 1998 г.

201 Впрочем, както изтъква Комисията в обжалваното решение (съображение 120), от предоставената от гръцките власти информация, в конкретния случай в приложение 39 към техните отговори от 11 април 2002 г., не става ясно, че гореспоменатите изисквания относно пълното въвеждане на SIG са били изпълнени, що се отнася до достъпа до системата или до нейното приложение във всички дъщерни дружества.

202 В този контекст при липса на противни доказателства, представени от гръцките власти по време на административното производство, Комисията с пълно право е приела в обжалваното решение (съображения 121—137 и 141), че липсата на въвеждане на оперативна и подходяща SIG се потвърждава именно от коментарите в одитните доклади за 1998 г., 1999 г. и 2000 г. относно слабостите в

системата за счетоводство, управление и вътрешен контрол, както и от големите закъснения в представянето на заверени отчети. В това отношение Комисията изтъква също в обжалваното решение (съображение 136), че посоченият по-горе доклад на Deloitte & Touche относно ограниченото разглеждане на резултатите на ОА в сравнение с неговия финансов план за 2002 г. гласи:

„Както се посочва в предходните доклади, управлението на информацията почива върху некомпютъризирани системи, които в някои случаи се оказват ненадеждни или несъгласувани“.

203 Освен това във всички случаи жалбоподателят не оспорва, че при приемане на обжалваното решение достъпът до SIG е бил все още ограничен и че системата не се е прилагала за дъщерните дружества на ОА, а именно за Olympic Aviation и Macedonian Airlines.

204 От всички изложени дотук съображения произтича, че правните основания, изведени от неспазване на задълженията по отношение на тежестта на доказване, от нарушение на правото на изслушване и от явна грешка в преценката, трябва да се отхвърлят.

В — *Относно твърдяното неизпълнение на задължението на Република Гърция да представи доклади*

1. Доводи на страните

205 Жалбоподателят поддържа, че в съответствие с член 1, параграф 2 от решението от 1998 г. е представил на Комисията доклади относно спазването на

условията, наложени за да се гарантира съвместимостта на помощта с общия пазар и изпълнението на плана за преструктуриране от 1998 г., както и относно постигането на очакваните резултати.

206 В частност за преценката на Комисията относно неспазването на задължението за представяне на такива доклади през март и октомври 2000 г. (съображение 180 от обжалваното решение) трябвало да се приеме, че не поражда последици поради явна грешка в нея. Всъщност тези доклади, предназначени да контролират спазването от ОА на условията на плана за преструктуриране от 1998 г., били загубили в конкретния случай своето основание за съществуване след изменението на посочения план, доколкото до 2000 г. не съществувала никаква възможност за ОА да избегне загубите. В своето посочено по-горе писмо от 29 март 2000 г. до Република Гърция Комисията впрочем посочила: „докато ОА действа въз основа на различен план за преструктуриране, този доклад трябва да наблегне на мерките, взети от ноември 1999 г. с цел да се започне изпълнението на новия план Speedwing“. Тъй като Комисията обаче не приела плана Speedwing, чието изпълнение било спряно, след което в крайна сметка той бил изоставен през лятото на 2000 г., следователно през март 2000 г. нямало никаква нужда от доклад относно напредъка в изпълнението на този план.

207 Позицията на Комисията била твърде формалистична. Всъщност през март 2000 г. тя получила подробния доклад на Deloitte & Touche относно плана Speedwing и така разполагала с икономическа оценка на състоянието на ОА в този период от годината. След напускането на Speedwing през лятото на 2000 г. Република Гърция представила втория изменен план за преструктуриране — предвиждащ пълната приватизация на ОА — който тя обсъждала дълго време с Комисията. Финансовото състояние на ОА и нейната възможност да спазва този план били разгледани от Crédit Suisse First Boston в информационен меморандум от 160 страници, предаден на Комисията на 20 декември 2000 г.

208 Във всички случаи дори да се предположи, че жалбоподателят не е изпълнил своето задължение да представи докладите през март и октомври 2000 г., което той оспорва, санкцията за това неизпълнение, т.е. възстановяването на значителна част от помощта, би била несъразмерна.

209 Според Комисията тази аргументация трябва да се отхвърли. Тя подчертава, че липсата на представяне на изискуемите доклади през март и октомври 2000 г., успоредно с липсата на навременно представяне на заверените отчети на дружеството (съображения 132—133 от обжалваното решение), ѝ попречило да провери спазването на посочените в решението от 1998 г. задължения, изпълнението на плана за преструктуриране и постигането на очакваните резултати въз основа на определените в решението от 1998 г. показатели. Освен това, тъй като ОА не въвела оперативна SIG, представените на Комисията данни не се основавали на подходяща система за управление на счетоводна информация.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

210 Предварително следва да се посочи, че оценките на икономическото състояние на ОА, изнесени в доклада на Deloitte & Touche от март 1999 г. относно ревизирания план за преструктуриране Speedwing, а след това в гореспоменатия меморандум на Crédit Suisse First Boston от декември 2000 г. (вж. точка 109, по-горе), не могат да се считат за валидни заместители на докладите, които Република Гърция е била длъжна да представи на Комисията през март и октомври 2000 г. относно спазването на всички наложени в решението от 1998 г. условия, за да се гарантират съвместимостта на помощта и прилагането на плана за преструктуриране от 1998 г.

211 Всъщност според самия им предмет тези два документа, свързани съответно с плана Speedwing и с процедурата по приватизация, не се позовават на плана за преструктуриране от 1998 г. Впрочем, доколкото планът Speedwing е бил

окончателно изоставен и гръцките власти не са представили впоследствие никакъв нов ревизиран план за преструктуриране, както произтича от предходните бележки (вж. точка 131, по-горе), гореспоменатите документи, на които жалбоподателят се позовава, не са относими в конкретния случай.

212 Със сигурност в горепосоченото писмо от 29 март 2000 г. Комисията е посочила, че докладът, който трябва да ѝ се представи в края на месец март 1998 г. по силата на решението от 1998 г., трябва да наблегне на приетите в рамките на плана Speedwing мерки — който е приложен даже преди да бъде получено съгласието на тази институция. Необходимостта обаче от актуализиране на плана за преструктуриране на ОА с оглед на постигане на преследваните от него цели не лишава от основание за съществуване предвидените в решението от 1998 г. доклади, докато планът за преструктуриране от 1998 г. не бъде променен с одобрението на Комисията. В това отношение Комисията впрочем е настояла в горепосоченото писмо относно необходимостта да се представи доклад за спазването на всички наложени с решението от 1998 г. условия.

213 В този контекст става ясно, че задължението да се представят докладите през март и октомври 2000 г., не е било изпълнено.

214 От друга страна в споменатия по-горе контекст и с оглед на мотивите на обжалваното решение не следва да се приеме, че възстановяването на сумата на помощта е несъразмерно, както жалбоподателят поддържа при условията на евентуалност. Всъщност при всички случаи член 3 от обжалваното решение задължава Република Гърция да пристъпи към възстановяване на втория транш от помощта поради неспазването на плана за преструктуриране от 1998 г. и на някои условия, на които е подчинено първоначалното одобрение, а не на единственото основание, че задължението да се представят доклади през март и октомври 2000 г., посочено в член 1, параграф 2 от решението от 1998 г., е било нарушено и по този начин не е могъл да се осъществи редовен контрол върху прилагането на помощите за преструктуриране.

215 От това следва, че правните основания, изведени от явна грешка в преценката и от нарушение на принципа за пропорционалност, трябва да бъдат отхвърлени.

Г — *Относно твърденията за неизпълнение от Република Гърция на нейните задължения по член 1, букви б), в) и д) от решението от 1994 г.*

1. Относно твърдението за неизпълнение от Република Гърция на нейните задължения по член 1, буква б) от решението от 1994 г.

а) Доводи на страните

216 Жалбоподателят поддържа, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, не е изложила достатъчно мотиви и е допуснала грешка в прилагане на правото, като е приела в съображение 204 от обжалваното решение, че приложението на гръцкото законодателство по отношение на жалбоподателя е довело до нарушение на член 1, буква б) от решението от 1994 г., с което гръцкото правителство се задължавало да спазва своите „задължения“ в бъдеще да не участва повече в управлението на ОА, освен при спазване на строгите ограничения на своя статут на акционер.

217 Жалбоподателят оспорва твърденията на Комисията, изложени в съображения 59, 60, 146, 203 и 204 от обжалваното решение, според които въпреки че ОА вече не е „DEKO“, т.е. предприятие, подчинено на гръцкия Закон № 2414/1996, приложим към предприятия от обществен интерес“ (съображение 144), а обикновено акционерно дружество, предоставящо обществени услуги, то продължавало да се ползва в нарушение на гръцкото законодателство от разпоредбите

на специално законодателство (закони № 2271/94, FEK A'229/23.12.1994; 2190/94, FEK A'28/03.03.1994; 2527/97, FEK A'206/08.10.1997; и 2602/98, FEK A'83/16.04.1998), което по принцип се прилага за DEKO.

218 Жалбоподателят изтъква, че прилагането към ОА на някои споменати по-горе разпоредби на специалното законодателство е в пълно съответствие с гръцкото законодателство. Всъщност Закон № 2271/94 предвиждал, че ОА и неговите дъщерни дружества престават да бъдат подчинени на законодателството, приложимо за предприятията в обществения сектор („DEKO"), с изключение на членове 1—24 от Закон № 2190/94. Член 14, параграф 1, пето тире от Закон № 2190/94 гласял, че този закон се прилага не само за предприятията, отговарящи на определението за DEKO, но и за частноправни предприятия, собственост на гръцката държава. Впрочем към тази дата ОА принадлежало 100 % на гръцката държава. Следователно разпоредбите относно наемането и управлението на персонала, както те произтичат от Закони № 2271/94, 2190/94, 2527/97 и 2602/98, продължавали да се прилагат правомерно към ОА.

219 В частност вече приложимият по време на приемане на решението от 1998 г. Закон № 2602/98 подчинявал наемането на всички категории постоянен персонал на ОА на установените процедури в неговия общ правилник за персонала, с който на практика цялата власт се възлагала на управителния съвет. За сезонния персонал имало специфична процедура за наемане, установена в Закон № 2190/94, изменен със Закон № 2527/97, с който се предоставяла известна гъвкавост. В решението от 1998 г. (съображение 66, буква а) Комисията впрочем приела, че тази нова процедура, дерогираща приложимата към постоянния персонал, гарантирала „необходимата гъвкавост, като в същото време отговаряла на изискването за прозрачност". От това следвало, че Комисията стигнала до извода, че горепосочените разпоредби не противоречали на член 1, буква б) от решението от 1994 г.

220 Впрочем гореспоменатите законодателни разпоредби не били изменяни след приемане на решението от 1998 г. При липсата на обяснение за имплицитната промяна в преценката на Комисията относно съвместимостта на тези

разпоредби обжалваното решение било опорочено от непълнота на мотивите. Освен това изводите на Комисията в съображения 203 и 204 от обжалваното решение били в противоречие със съображение 192, в което се посочвало, че споменатите по-горе закони не влизат в разрез със задълженията, посочени в член 1, букви б), в) и е) от решението от 1994 г.

221 При всички случаи Комисията допуснала грешка при прилагане на правото, като стигнала до извода, че твърдяната тромавост на законодателството относно наемането на персонал предоставяла предимство за ОА по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.

222 От своя страна Комисията счита, че жалбоподателят се основава на неправилно тълкуване на обжалваното решение. Във всеки случай според нея нямал последици фактът, че гръцкото законодателство предвижда изрично приложението на някои специални разпоредби към частните предприятия, собственост на държавата. В обжалваното решение (съображение 146) тя подчертала, че според гръцките власти ОА вече не е „DEKO“ и поради това е подчинено единствено на общите разпоредби на гръцкия Закон № 2190/1920 относно частноправните акционерни дружества. Това я довело до извода, че впоследствие някои разпоредби на Закони № 2271/94 и 2602/98 трябвало да бъдат адаптирани. При липса на такова адаптиране ОА представлявало изключение, както Комисията отбелязала в съображение 203 от обжалваното решение.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

223 Комисията с пълно право изтъква, че твърденията на жалбоподателя за нарушение почиват върху неправилно тълкуване на мотивите към обжалваното решение.

224 Предварително следва да се посочи, че Комисията признава изрично в обжалваното решение (съображение 138), че разпоредбите на разглежданото гръцко законодателство (Закони № 2271/94, 2602/98, 2527/98 и 2414/96) относно наемането и управлението на персонала са били одобрени в рамките на решението от 1998 г. По това време ОА било „DEKO“. При все това след приемане на решението от 1998 г. неговият статут бил изменен. Страните са съгласни, че от 1999 г. ОА вече не е подчинено на разпоредбите на гръцкия Закон № 2414/96 относно „DEKO“, а на общия правен режим на акционерните дружества, с изключение на някои разпоредби на горепосоченото законодателство, които остават приложими спрямо него (съображения 144 и 146 от обжалваното решение).

225 В този нов контекст в обжалваното решение (съображение 192) Комисията подчертава, че предадените от гръцките власти данни потвърждават липсата на несъответствие на гореспоменатата правна уредба със задълженията по член 1, букви б), в) и е) от решението от 1994 г. Тя заключава (съображение 225), че съмненията, които са я накарали да започне официална процедура по разследване, конкретно изложени по-специално в съображения 59 и 60 от обжалваното решение, са били разсеяни относно спазването на задълженията по член 1, букви б) и е) от решението от 1994 г.

226 Поради това от член 1, параграф 1, алинея 2, буква б) от разпоредителната част на обжалваното решение — която констатира, че не е спазено условието за отпускане на помощ за преструктуриране, свързано с изпълнението на поети от Република Гърция 24 специфични задължения — тълкувана в светлината на мотивите на това решение, и по-специално на формулираните в съображения 192 и 225 изводи, по безспорен начин произтича, че в обжалваното решение Комисията не е стигнала до извод за нарушение на член 1, буква б) от решението от 1994 г.

227 При тези условия изтъкнатите от жалбоподателя оплаквания във връзка с твърдяното неизпълнение от Република Гърция на нейните задължения по член 1, буква б) от решението от 1994 г. са напълно безпредметни.

228 От друга страна, както посочва Комисията, от член 2 на обжалваното решение, в който се изброяват новите помощи, обявени за несъвместими, и не се посочват гореспоменатите закони, е очевидно, че в крайна сметка Комисията не е възприела приложението на тези закони към ОА като нова помощ.

229 От това следва, че правните основания, изведени от явна грешка в оценката, от непълнота на мотивите и от грешка при прилагане на правото, трябва да бъдат отхвърлени.

2. Относно твърдението за неизпълнение от Република Гърция на нейните задължения по член 1, буква в) от решението от 1994 г.

а) Доводи на страните

230 Жалбоподателят най-напред поддържа, че изводът на Комисията относно нарушението на член 1, буква в) от решението от 1994 г. се основава на неправилно тълкуване на този член. Всъщност позоваването в този член на общия „данъчноправен статут“ и на освобождаването от данъци, дължими в рамките на преструктурирането на ОА, показвало, че той по никакъв начин не разглеждал такива аспекти като публикуването на годишния отчет на ОА или размера на собствените му средства. Той засягал само въпроса дали ОА е подчинено на същото гръцко данъчно законодателство като другите частноправни предприятия. Този въпрос бил изрично разглеждан в частите от решенията от 1994 г. и 1998 г., които препращали към член 1, буква в).

231 Освен това дори да се предположи, че предложеното от Комисията тълкуване на член 1, буква в) от решението от 1994 г. е правилно, което жалбоподателят оспорва, то обжалваното решение било опорочено от явна грешка в преценката и от непълнота на мотивите.

232 Всъщност, на първо място, закъснението при публикуването на отчетите на ОА от 1999 г. нататък се дължало на необходимостта да се създаде стабилна счетоводна основа за започнатия през 2000 г. план за преструктуриране чрез приватизация на предприятието. Това закъснение непрекъснато намалявало. Всъщност годишният отчет за 2001 г. бил публикуван през юни 2003 г., а този за 2002 г. бил приключен през октомври 2003 г.

233 Жалбоподателят изтъква по-специално, че с обжалваното решение не се установява, че неговото счетоводство не било водено правилно с оглед на гръцкото данъчно право. Освен това, ако се приемела тезата на Комисията, простото нарушаване на гръцкото данъчно право от жалбоподателя би представлявало нарушение на член 1, буква в) от решението от 1994 г. Впрочем този член засягал само въпроса дали за жалбоподателя се прилага същото гръцко данъчно законодателство като за всяко друго частноправно предприятие. Комисията не била доказала, че случаят не е такъв.

234 Освен това доводът на Комисията, според който липсата на публикувани отчети на жалбоподателя затруднявала контрола за спазването от Република Гърция на нейните задължения, посочени в решенията от 1994 г. и 1998 г., очевидно нямал връзка с въпроса за „данъчния статут на акционерно дружество, подчинено на общия правен режим“, визиран в член 1, буква в) от решението от 1994 г.

235 На второ място Комисията анализирала неправилно гръцкия Закон № 2190/1920. Най-напред относно недостатъчните собствени средства жалбоподателят твърди, че този закон не предвиждал санкции, които могат да бъдат наложени на акционерно дружество, когато собствените средства на

предприятието спаднат под 50 % от неговия капитал, но неговите акционери не прекратят дружеството и не вземат други подходящи мерки, за да поправят това положение. Поради това фактът, че такива санкции не били наложени на ОА, не можел да представлява нарушение на член 1, буква в) от решението от 1994 г. При всички случаи акционерът в ОА, т.е. гръцкото правителство, предприел съществени мерки, за да се справи с отрицателния дружествен капитал на ОА, по-специално пълна приватизация, придружена, наред с други мерки, от продажбата на дейности, които не са същностно необходими за дейността на предприятието.

236 След това, относно закъснението в представянето и публикуването на годишния отчет жалбоподателят твърди, че член 48а от Закон № 2190/1920 предвижда, че лицензът на въздушен превозвач може да бъде отнет, ако поне през три години той не представя на компетентните власти своя годишен отчет, одобрен от общото събрание на акционерите. Впрочем това не било така в конкретния случай. От друга страна скромният размер (146 евро) на предвидената в гореспоменатия закон глоба в случай на закъснение в представянето на годишния отчет на гръцките власти показвал, че гръцкият законодател не считал такова закъснение за тежко нарушение на дружественото право.

237 На трето място, санкцията за отнемане на лиценза на въздушен превозвач, предвидена в член 3, параграф 1 и член 5, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 2407/1992 на Съвета от 23 юли 1992 г. относно лицензирането на въздушни превозвачи (ОВ L 240, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 76), била предназначена да осигури „надеждни и адекватни услуги“ и „високо равнище на безопасност“, както е посочено в преамбюла на регламента. Този регламент предоставял на всяка държава-членка да реши дали такава санкция трябва да бъде наложена в светлината на данните относно финансовото положение на въздушния превозвач. В конкретния случай закъснението при представянето и публикуването на отчетите на ОА за 1999—2001 година не оправдавало тази санкция, която при всички случаи била несъразмерна. Всъщност по време на този период гръцките власти разполагали с достатъчно данни, за да преценят дали гореспоменатите цели от обществен интерес, преследвани с Регламент № 2407/1992, са били застрашени от финансовото положение на ОА.

238 Накрая жалбоподателят обяснява, че не се позовава нито на член 48 от Закон № 2190/1920, нито на гръцкия правилник за създаване на авиокомпании и предоставяне на услуги за въздушен транспорт, тъй като тези разпоредби не били споменати в обжалваното решение.

239 Комисията възразява преди всичко, че доводът на жалбоподателя, според който публикуването на отчети не е въпрос от данъчно естество, не бил посочен по време на административното производство. Освен това този аргумент давал предимство на формата пред съдържанието.

240 След това Комисията подчертава, че противно на твърденията на жалбоподателя, тя е констатирала в обжалваното решение (съображение 126), че той не водил надлежно своите счетоводни книги. Заверката на одиторите с дата 1 декември 2003 г., която придружавала счетоводния баланс за 2002 г. (приложение I към дупликата), потвърждавала, че жалбоподателят не спазил предвидените в данъчното законодателство разпоредби, по-специално на счетоводния кодекс относно воденето на счетоводни книги и документи. Като последица от това данните в множество кредитни и дебитни сметки не били съгласувани и поради това било невъзможно да се потвърди, че тези сметки са в баланс. При липса на надеждни данни относно резултатите на дружеството било невъзможно да се провери дали Република Гърция е спазила своите задължения и дали е изпълнила правилно плана за преструктуриране от 1998 г.

241 При тези условия доводите на жалбоподателя, основани на твърдяна грешка от страна на Комисията при анализа на Закон № 2190/1920, не можели да породят действие. Всъщност Комисията посочила в съображение 195 от обжалваното решение, че данъчният режим на ОА се различавал от този на другите частноправни акционерни дружества, доколкото Република Гърция допуснала неизпълнението на задължението на ОА да представи навреме и да публикува заверени отчети, както и недостатъчния капитал на жалбоподателя.

242 Комисията добавя, че член 48 от Закон № 2190/1920 предвиждал обезсилване на акта за учредяване на дружество, ако общият размер на собствените му средства е по-малък от 1/10 от неговия дружествен капитал, какъвто бил конкретният случай.

243 Освен това обжалваното решение (съображение 195) се позовавало не само на неизпълнението на гръцкия Закон № 2190/1920 и на Регламент № 2407/92, но и на практиката на Република Гърция, изразяваща се в това да не използва предвидените в националното право средства за защита или да не отменя лиценза на въздушен превозвач в приложение на гръцкия правилник за създаване на авиокомпании и предоставяне на услуги за въздушен транспорт. Този правилник всъщност предвиждал отнемане на лиценза на всеки въздушен превозвач, който не представя периодични данни, не плаща такси за кацане и за паркинг или чиито загуби надвишават две трети от неговия внесен дружествен капитал, като всички тези условия били налице в случая на ОА, както многократно се посочвало в решението.

244 Относно Регламент № 2407/92 Комисията поддържа, че неизпълнението от ОА на задължението по член 5, параграф 6 от този регламент въздушните превозвачи да предават всяка година на властите заверени отчети, свързани с предходната финансова година, представлява основание за отмяната на оперативния лиценз на въздушния превозвач.

245 При всички случаи, противно на доводите на жалбоподателя, член 5, параграф 5 от Регламент № 2407/1992 оправомощавал гръцките власти, издаващи лицензи, да отнемат лиценза на ОА с оглед на тежкото финансово положение, в което се намирало това дружество (вж. съображения 116 и 195 от обжалваното решение).

б) Съображения на Първоинстанционния съд

246 Съгласно посочената по-горе съдебна практика (вж. точки 72 и 73, по-горе) следва предварително да се отхвърли възражението за недопустимост на Комисията срещу довода на жалбоподателя, според който публикуването на отчети не било част от „данъчния статут“. Всъщност този довод е свързан с правна преценка и не почива върху нови фактически обстоятелства.

247 На първо място, относно тълкуването на понятието за „данъчен статут на акционерно дружество, сходен на този на гръцките предприятия, подчинени на общия правен режим“, посочен в член 1, буква в) от решението от 1994 г., следва да се изтъкне, че решенията от 1994 г. и от 1998 г. не съдържат никакво изрично определение на това понятие. При все това от решението от 1994 г. (стр. 9) ясно произтича, че при разискванията относно режима на ОА по време на административното производство, приключило с това решение, гръцкото правителство е потвърдило, че ОА се е ползвало от общия правен режим, по-специално в социален, счетоводен и финансов план, и че единственият дерогиращ режим, съществуващ в полза на ОА, засягал данъчната област.

248 В този контекст не може да се възприеме тълкуване на гореспоменатото понятие за „данъчен статут по общия правен режим“, което изключва по-специално въпросите относно публикуването на годишни отчети и относно размери на собствените средства, както това се предлага от жалбоподателя. Всъщност задължението на гръцката държава по отношение на данъчния статут се е основавало изрично на предпоставката, че в другите области, в частност счетоводната и финансовата, ОА по принцип се подчинява на общия правен режим. В това отношение от решенията от 1994 г. и от 1998 г. произтича всъщност, че с тях се прави опит посредством поетите от гръцката държава задължения да се отстрани по принцип всяко дерогиращо третиране в полза на ОА. Поради това член 1, буква в) от решението от 1994 г. трябва да се разбира в смисъл, че задължава Република Гърция да приравни режима на ОА към този на акционерните дружества, подчинени на общия правен режим, и действително да прилага към него този режим.

249 Освен това от доводите на Комисията произтича, без това да се оспорва от жалбоподателя, че неспособността на предприятие през дълъг период да публикува своевременно своите отчети включва и нарушение на задължението за водене и вписване на сметките в счетоводните книги и документи, които законът го задължава да води.

250 Ето защо следва да се разгледа дали Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е стигнала до извода в обжалваното решение (съображения 141 и най-вече 195), че член 1, буква в) от решението от 1994 г. не е бил спазен с мотив, че гръцките власти са допуснали — без да налагат санкциите, предвидени в гръцкия Закон № 2190/1920 и в Регламент № 2407/1992 — от една страна, закъснението на ОА при публикуване на неговия годишен отчет и, от друга страна, недостатъчния размер на собствените му средства.

251 В това отношение Комисията обяснява в обжалваното решение (съображение 195), че допускането доказва, че Република Гърция е позволила продължаване на дейността на ОА след 2000 г., без да вземе допълнителни мерки за преструктуриране, докато при нормални условия всяко предприятие щяло да е длъжно да преустанови дейността си.

252 Първоинстанционният съд има задължението да провери — с оглед на изложената от страните национална правна уредба и с оглед на Регламент № 2407/92, на които Комисията се основава в обжалваното решение — дали тази институция е превишила пределите на своето право на преценка с това, че по същество е приела, че Република Гърция е предоставила на ОА дерогиращо третиране в противоречие със задължението, посочено в член 1, буква в) от решението от 1994 г., като е позволила продължаване на дейността на това дружество без да вземе допълнителни мерки за преструктуриране въпреки, от една страна, систематичните закъснения при публикуване на заверените отчети и, от друга страна, силно влошеното финансово положение на ОА.

253 В това отношение Първоинстанционният съд посочва в началото, че жалбоподателят с пълно право подчертава, че в обжалваното решение не се прави позоваване нито на член 48 от гръцкия Закон № 2190/1920, нито на гръцкия правилник за създаване на авиокомпании и предоставяне на транспортни услуги, които Комисията е посочила пред Първоинстанционния съд (вж. точки 242 и 243 по-горе). Това решение се позовава единствено на член 47 от Закон № 2190/1920 и на разпоредбите на този закон относно публикуването на счетоводни отчети, както и на съответните разпоредби от Регламент № 2407/92 (съображения 49 и 195).

254 Впрочем според съдебната практика мотивите към всяко решение трябва да се съдържат в самия текст на решението и последващи обяснения, предоставени от Комисията, се вземат предвид само при изключителни обстоятелства. От това следва, че решението трябва да е достатъчно само по себе си и мотивите към него не могат да произтичат от дадени впоследствие писмени или устни обяснения, когато въпросното решение вече се оспорва пред общностния съд (Решение по дело Corsica Ferries France/Комисия, точка 72 по-горе, точка 287).

255 При тези условия следва да се прецени дали в контекста на настоящия спор тези последващи фактически обяснения трябва да се изключат от разглеждане.

256 Доколкото изводът на Комисията относно нарушението на член 1, буква в) от решението от 1994 г. е мотивиран именно с липсата на прилагане на предвидените в националното право санкции и доколкото от преписката не произтича, че въпросът, свързан в частност с твърдяното нарушение на член 48 от гръцкия Закон № 2190/1920 и от гореспоменатия гръцки правилник, е бил обсъждан от страните по време на административното производство, Комисията е била длъжна да уточни в обжалваното решение разпоредбите от националната правна уредба, която тя е имала предвид, или поне да уточни тяхното съдържание. Като последица от това допълнителните мотиви, които се основават на тази национална правна уредба, не могат да се вземат предвид.

257 Впрочем още в началото трябва да се уточни, че не следва да се разглежда и одиторската заверка, придружаваща баланса за счетоводната година, приключила през 2002 г., с дата от 1 декември 2003 г., тъй като той е предоставен след приемане на обжалваното решение. Всъщност според съдебната практика при жалба за отмяна по член 230 ЕО законосъобразността на общностен акт трябва да се преценява в зависимост от фактическите и правни елементи, които са налице към момента на приемане на този акт. В частност сложните преценки на Комисията трябва да се разглеждат единствено въз основа на данните, с които тя е разполагала към момента на извършване на преценката (Решение по дело British Airways и др./Комисия, точка 42 по-горе, точка 81 и Решение по дело Corsica Ferries France/Комисия, точка 72 по-горе, точка 142).

258 След първоначалните бележки следва да се разгледат на първо място доводите на страните относно санкциите, предвидени в член 47 от гръцкия Закон № 2190/1920 и в разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2407/92, в случай на сериозно влошаване на финансовото положение на авиокомпания. В това отношение страните са приели, че когато собствените средства на предприятие са спаднали под 50 % от дружествения капитал, член 47 от гръцкия Закон № 2190/1920 задължава управителния съвет да свика общо събрание на акционерите в срок от шест месеца, считано от приключването на последната финансова година, за да вземе решение за прекратяване на дружеството или да приеме други подходящи мерки за поправяне на това положение.

259 В тази рамка, с оглед по-специално на приетата от 1999 г. необходимост от адаптиране на плана за преструктуриране от 1998 г., обстоятелството, посочено от жалбоподателя, че гръцкият закон не санкционира липсата на приемане от общото събрание на споменатите по-горе мерки, не е в противоречие с обстоятелството, че липсата на реакция от гръцката държава, единствен акционер в ОА, може, ако е необходимо, да се счита като важен знак, от който да се предположи, че ОА е бил обект на специално третиране. В това отношение доводът на жалбоподателя, според който са били взети важни мерки под формата на приватизация на ОА с оглед на възстановяване на финансовото положение на това дружество, не е достатъчен, за да се приеме, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката. Всъщност, както вече беше посочено, на Комисията изобщо не е бил представен ревизиран план за преструктуриране и тя изобщо не е била уведомена за план за приватизация (вж. точки 128 и 130 по-горе).

260 От друга страна член 5, параграф 5 от Регламент № 2407/92 оправомощава лицензиращия орган, когато са налице ясни признаци, че съществуват финансови проблеми за лицензирания от него въздушен превозвач, да оцени финансовото положение на превозвача и временно да преустанови или да отнеме лицензa, ако вече не е убеден, че въздушният превозвач може да изпълни своите настоящи и потенциални задължения за период от дванадесет месеца. Противно на предложеното от жалбоподателя тълкуване, този член във връзка със седмото съображение от същия регламент, което гласи, че „въздушният превозвач по всяко време оперира при спазване на солидно икономическо и високо равнище на безопасност“, позволява на посочените по-горе власти да отнемат лицензa на въздушен превозвач, когато последният повече от дванадесет месеца зависи от заеми, за да финансира не само всичките си дълготрайни материални активи, но и своя отрицателен дружествен капитал, какъвто е случаят с ОА според приетите от жалбоподателя сведения от обжалваното решение (вж. точка 163 по-горе). Въпреки че неизползването на тази възможност само по себе си не може да представлява достатъчно доказателство за прилагането на дерогиращ статут, то може да се счита за допълнително доказателство, дори да изглежда относително незначително.

261 На второ място, относно санкционирането на закъсненията при представяне и публикуване на заверените отчети, от доводите на жалбоподателя произтича и Комисията не е оспорвала изрично (вж. точки 236 и 241, по-горе), че закъсненията, които могат да се вменят на ОА, се наказват по гръцкия закон само с глоба от 146 евро.

262 При все това с оглед на действащата от 1994 г. процедура по преструктуриране на ОА, на финансовите трудности, които дружеството е имало от години, и на факта, че групата е била 100 % собственост на гръцката държава, единственото обстоятелство, че гръцкият закон не предвижда значителни санкции относно гореспоменатите закъснения, не позволява да се счита, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че системните закъснения в представянето на отчети, които възпрепятствали съгласуваното изпълнение и строгия контрол върху плана за преструктуриране на ОА, са представлявали знак в потвърждение на това, че ОА се е ползвало от привилегирован режим по

отношение на другите частноправни акционерни дружества в противоречие със задължението, произтичащо от член 1, буква в) от решението от 1994 г., както е уточнено в точка 248 по-горе.

263 Освен това, както подчертава Комисията, от член 3, параграф 1 във връзка с член 5, параграф 6 от Регламент № 2407/92 произтича, че държавите-членки могат да отнемат лиценза на въздушните превозвачи, които не представят на лицензиращите органи за всяка финансова година и без неоправдано закъснение заверени отчети за предходните години. В контекста на настоящия спор не може да се счита, че Комисията е превишила пределите на правото си на преценка, като е приела, че липсата на прилагане на тази разпоредба, макар тя да предвижда просто възможност, представлява в конкретния случай също допълнително доказателство за дерогиращо третиране в полза на ОА.

264 Поради всички тези причини не може да се счита, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката поради това, че се е основала на съвкупността от разгледаните доказателства, за да достигне до извода за нарушение на задължението по член 1, буква в) от решението от 1994 г.

265 По този въпрос обжалваното решение е мотивирано в достатъчна степен, доколкото в него ясно се посочва, че допускането от страна на гръцките власти на нарушението от ОА на горепосочените разпоредби от гръцкото законодателство и от Регламент № 2407/92 доказва, че тази компания се е ползвала от специален режим (вж. точки 251 и 253, по-горе).

266 От това следва, че правните основания, изведени от явна грешка в преценката и от непълнота на мотивите, трябва да бъдат отхвърлени.

3. Относно твърдението за нарушение от Република Гърция на разпоредбите на член 1, буква д) от решението от 1994 г.

а) Доводи на страните

267 Жалбоподателят поддържа, че Комисията допуснала грешка в преценката и грешка при прилагане на правото, и не е изложила достатъчно мотиви в обжалваното решение, като е стигнала до извода за нарушение от Република Гърция на член 1, буква д) от решението от 1994 г. относно задължението да не предоставя нова помощ на ОА (съображение 196 от обжалваното решение).

268 Той най-напред посочва, че изводът на Комисията (съображения 203 и 204 от обжалваното решение) според който член 1, буква б) от решението от 1994 г. бил нарушен, е записан погрешно в точка 6.2 от обжалваното решение относно „твърдяната нова помощ“. Нарушение на този член било равнозначно на нарушение на условие, свързано със съществуваща помощ, а не с отпускане на нова помощ. Ето защо този извод бил засегнат от грешка в преценката и от грешка при прилагане на правото.

269 В това отношение впрочем Комисията била приела в своята писмена защита, че твърдяното привилегировано третиране на ОА въз основа на Закони № 2190/1920, № 2271/94, № 2602/98 и № 2414/96 не било включено сред констатираните в член 2 от обжалваното решение нови помощи. Следователно гореспоменатите гръцки закони не нарушавали член 1, буква д) от решението от 1994 г. Поради това член 1 от обжалваното решение трябвало да бъде отменен, доколкото той се основавал на това твърдение за нарушение.

270 След това жалбоподателят оспорва допълнителното твърдение за нарушение на посоченото условие в член 1, буква д) от решението от 1994 г. Той подчертава, че развивал своите доводи в това отношение в рамките на разглеждането на член 2 от обжалваното решение, свързан с твърденията за новите помощи.

271 В конкретния случай Комисията не проучила в обжалваното решение дали пълното възстановяване на одобрената през 1999 г. помощ за преструктуриране поради нарушение на член 1, буква д) от решението от 1994 г. било в съответствие с принципа за пропорционалност.

272 Впрочем, дори да се предположи, че посочените в член 2 от обжалваното решение мерки представляват помощи, което се оспорва от жалбоподателя, Комисията трябвало да провери дали те могат да се считат за съвместими с общия пазар съгласно член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Впрочем в конкретния случай Комисията не обяснила причините, поради които принципът за „еднократна помощ“ („one time, last time“) по смисъла на Насоките бил нарушен с отпускането на нова помощ. Всъщност събитията от 11 септември 2001 г. представлявали „непредвидими изключителни обстоятелства, които не могат да се вменят на предприятието“, които според точка 48 от тези насоки оправдавали разрешението за предоставяне на нова помощ.

273 В това отношение жалбоподателят оспорва по-голямата част от твърдените нови помощи, за които в обжалваното решение се изтъква, че са отпреди 11 септември 2001 г. В конкретния случай обжалваното решение не посочвало ясно в кой момент частният кредитор би спрял да „допуска“ неплащането на разглежданите дългове. Ето защо било невъзможно да се определи от кое плащане нататък това твърдяно „допускане“ започнало да се превръща в незаконна помощ. Впрочем по-голямата част от твърдяната нова помощ била за близък до 11 септември 2001 г. период. При всички случаи Комисията трябвало да проучи дали твърдените помощи са били в съответствие с член 87, параграф 3, ЕО. В тази рамка тя имала задължението да провери дали гореспоменатият принцип за еднократна помощ бил приложим.

274 Комисията изразява несъгласие с тези твърдения. Относно твърденията на жалбоподателя, свързани с принципа за „еднократната помощ“, тя възразява, че жалбоподателят не поискал от нея да одобри въпросните нови помощи, като се позовава например на изключителни обстоятелства въз основа на точка 48 от Насоките от 1999 г. Освен това по-голямата част от новите помощи, за които

тя упреква Република Гърция, били отпреди 11 септември 2001 г. (съображения 147, 150, 152, 155 и 156 от обжалваното решение). По тези въпроси Комисията препраща към развитото от нея при разглеждането на член 2 от обжалваното решение.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

275 В това отношение е достатъчно да се посочи, че Комисията е стигнала до извода за неспазване от Република Гърция на задължението по член 1, буква д) от решението от 1994 г. да не предоставя повече помощи на ОА поради това, че група нови помощи били отпуснати на тази авиокомпания. Доколкото изводите на Комисията относно предоставянето на нови помощи са оспорвани от жалбоподателя във втората част от неговата жалба, твърденията на жалбоподателя за нарушение на член 1, буква д) от решението от 1994 г. не могат да бъдат предмет на отделно разглеждане, както впрочем признава самият жалбоподател (вж. точка 270 по-горе).

276 Още в началото следва обаче да се изтъкне, че какъвто и да е резултатът от разглеждането на твърденията за нарушение относно предоставянето на нови помощи, той не може да повлияе върху размера на помощта за преструктуриране, подлежащ на възстановяване. В частност връщането на целия втори транш на помощта за преструктуриране в размер от 41 милиона евро е при всички случаи в съответствие с принципа за пропорционалност, на който жалбоподателят се позовава. Всъщност член 3 от обжалваното решение, който налага възстановяването на тази сума, се основава едновременно на липсата на изпълнение на плана за преструктуриране — само по себе си достатъчно, за да оправдае възстановяването — и на неспазването на определен брой задължения от гръцката държава, сред които и това да не предоставя нови помощи.

277 Относно изтъкнатите от жалбоподателя оплаквания във връзка с разгледаното от Комисията, от гледна точка на нарушението на член 1, буква б) от решението от 1994 г., прилагане на някои разпоредби от гръцкото законодателство към

ОА, които обикновено се прилагат само за публичните предприятия в рамките на главата от обжалваното решение, посветена на новите помощи (вж. точки 268 и 269 по-горе), е достатъчно да се напомни, че при всички случаи в разпоредителната част на обжалваното решение Комисията не е възприела тези мерки нито като съществуваща помощ, нито като нова помощ (вж. точки 226—228 по-горе). Тези твърдения за нарушение трябва не се разглеждат, тъй като са лишени от предмет.

278 От друга страна следва да се отбележи, че посоченото от жалбоподателя субсидиарно правно основание, според което твърдените нови помощи е трябвало във всички случаи да бъдат обявени за съвместими с общия пазар по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (вж. точки 272 и 273 по-горе), не е възпроизведено във втората част на жалбата. Освен това при всички положения това правно основание не е обосновано, доколкото в конкретния случай гръцките власти не са поискали от Комисията да одобри предоставянето на нови помощи с оглед именно на отражението на атентатите от 11 септември 2001 г. върху пазара на въздушния транспорт. При липса на такова искане, придружено от ревизиран план за преструктуриране, Комисията не е била нито задължена, нито в състояние да проучи дали е можело тези допълнителни помощи, предоставени през периода на преструктуриране, да бъдат обявени за съвместими с общия пазар съгласно член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Поради това Комисията е могла с пълно право да заключи в спорното решение (съображения 223 и 224), че при всички положения твърдените нови помощи не отговарят на условията на предвидената в член 87, параграф 3, буква в) ЕО дерогация.

279 Като последица от това трябва да бъде отхвърлено правното основание, изведено от нарушение на принципа за пропорционалност и на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, както и правното основание, изведено от непълнота на мотивите.

280 На този етап следва да се разгледат правните основания, посочени от жалбоподателя, с цел да се оспори квалификацията на мерките, предмет на спора, като нови помощи.

IV — *Относно твърдените нови помощи (членове 2, 3 и 4 от обжалваното решение)*

281 Жалбоподателят не се съгласява с обжалваното решение, доколкото с него се констатира предоставянето и се налага възстановяването на нови помощи под формата на допускане на продължаващото неплащане на: летищни такси, дължими на международното летище в Атина (наричано по-нататък „AIA“); на ДДС за гориво и разервни части; на наеми и на летищни такси, дължими на летища, различни от AIA; на таксата, наречена „spatosimo“, и на социално-осигурителни вноски. Той поддържа по-специално, че Комисията не е установила с точност тези твърдени нови помощи, чието възстановяване е наложено с обжалваното решение, и оспорва възприетото от Комисията тълкуване на това решение.

282 Преди да се разгледат последователно за всяка от твърдените нови помощи останалите оплаквания на жалбоподателя, следва предварително да се разгледа горепосоченото оплакване относно липсата на установяване на подлежащите на възстановяване нови помощи и да се тълкува обжалваното решение, като се напомнят най-напред съдържанието на критерия за частния кредитор и обхватът на контрола на Първоинстанционния съд върху прилагането на този критерий, както и изискванията относно мотивите на обжалваното решение.

А — *Предварителни бележки относно критерия за частния кредитор и обхвата на контрола на Първоинстанционния съд, както и относно изискванията за излагане на мотиви*

283 На първо място относно критерия на частния кредитор и контрола за прилагането му от Първоинстанционния съд следва да се напомни, че според съдебната практика самият факт, че улеснения в плащането са предоставени по дискреционен начин от публичен кредитор, не е достатъчен те да се квалифицират като държавна помощ. Освен това е необходимо предоставените улеснения в плащането очевидно да са по-големи от тези, които могат да се предоставят от частен кредитор, намиращ се в подобно положение по отношение на своя длъжник, с

оглед по-специално на размера на дълга, правните средства за защита, с които разполага публичният кредитор, шансовете за подобряване на положението на длъжника, ако му бъде разрешено да продължи дейността си, както и на рисковете за кредитора да увеличи още повече своите загуби в случай на продължаване на дейността (Решение на Съда от 29 юни 1999 г. по дело DM Transport, C-256/97, Recueil, стр. I-3913, точка 30 и Заключение на генералния адвокат г-н Mischo към Решение на Съда от 12 октомври 2000 г. по дело Испания/Комисия, C-480/98, Recueil, стр. I-8717, I-8720, точки 34—37, Решение на Първоинстанционния съд от 10 май 2000 г., SIC/Комисия, T-46/97, Recueil, стр. II - 2125, точка 95).

284 В това отношение трябва също да се напомни, че понятието за държавна помощ, определено в Договора, има юридически характер и трябва да се тълкува въз основа на обективни фактори. Поради тази причина общностният съдия трябва по принцип и като отчита както конкретните обстоятелства по отнесения до него спор, така и техническия или комплексен характер на направените от Комисията преценки, да упражни цялостен контрол по въпроса дали дадена мярка попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО (Решение на Първоинстанционния съд от 11 юли 2002 г. по дело HAMSA/Комисия, T-152/99, Recueil, стр. II - 3049, точка 159).

285 При все това, когато преценката от Комисията дали определена мярка отговаря на критерия за частния кредитор включва сложна икономическа преценка, за извършването на която Комисията разполага с широко право на преценка, съдебният контрол се ограничава до проверка на спазването на процесуалните правила и на задължението за излагане на мотиви, на действителното съответствие на фактите, на които се основава оспореният избор, на липсата на явна грешка в преценката на тези факти или на липсата на злоупотреба с власт. В частност със своята икономическа преценка Първоинстанционният съд не може да замества направената от Комисията (Решение по дело HAMSA/Комисия, точка 284 по-горе, точка 127).

286 На второ място, относно задължението за излагане на мотиви, жалбоподателят подчертава с пълно право, че то не може да се сведе до констатацията, че разглежданата мярка представлява държавна помощ, а трябва да се направи позоваване на конкретни факти, така че заинтересованите лица да могат да

изложат ефективно своята гледна точка относно истинността и значимостта на твърдените факти и обстоятелства, а общностният съд — да упражни контрол (Решение на Първоинстанционния съд от 26 февруари 2002 г. по дело INMA и Itainvest/Комисия, T-323/99, Recueil, стр. II - 545, точка 57).

287 Не се изисква обаче в мотивите да се посочват всички относими фактически или правни обстоятелства, тъй като въпросът дали мотивите към определен акт отговарят на изискванията на член 253 ЕО трябва се разглежда не само с оглед на неговия текст, но и в контекста му, както и с оглед на всички правни норми, уреждащи съответната област (Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 37 по-горе, точка 279).

Б — *Относно твърдението за нарушение, свързано с липсата на установяване на новите помощи, подлежащи на възстановяване, и относно тълкуването на обжалваното решение*

288 Жалбоподателят поддържа, че мотивите към обжалваното решение не позволяват да се установят с точност новите помощи, разглеждани като несъвместими с Договора, поради което Комисията налага те да бъдат възстановени. Ето защо Република Гърция не била в състояние да определи размера на помощите, които подлежат на възстановяване. В конкретния случай Комисията трябвало да определи за всяка разглеждана нова помощ полученото от ОА финансово предимство поради факта на допускане на продължаващото неплащане на неговото задължение. Не било задължително това предимство да съответства на дължимата сума. Тя се формирала от паричната печалба, получена от разликата между теоретичното поведение на частен кредитор и реалното поведение на гръцкото правителство за всеки отделен случай. Поради това Комисията била длъжна да определи поведението, което би имал частен кредитор, като посочи например при каква продължителност на забавата той би потърсил правата си по съдебен ред.

289 Затова обжалваното решение било немотивирано и нарушавало принципа на правната сигурност относно подлежащия на възстановяване размер на твърдяната нова помощ.

290 В това отношение Първоинстанционният съд напомня, че изложените непосредствено по-горе доводи на жалбоподателя вече са били отхвърлени от Съда в неговото решение от 12 май 2005 г. по дело Комисия/Гърция (C-415/03, Recueil, стр. I-3875).

291 Всъщност в това решение Съдът уважава искането на Комисията по член 88, параграф 2 ЕО, целящо той да установи, че Република Гърция не е взела всички необходими мерки за връщането на помощи, обявени за незаконни и несъвместими с общия пазар, с изключение на тези относно вноските в гръцкия орган за социално осигуряване (наричан по-нататък „ΙΚΑ“). В частност относно новите помощи — с изключение на вноските в ΙΚΑ — за които в обжалваното решение се разпорежда да бъдат възстановени, Съдът отхвърля изтъкнатия от Република Гърция довод, според който това решение не можело да бъде изпълнено поради липса на точни указания относно подлежащите на възстановяване суми. В това отношение в точки 39—41 от своето решение Съдът е напомнил, че никаква разпоредба от общностното право не изисква Комисията, когато разпорежда връщането на обявена за несъвместима с общия пазар помощ, да определи точния размер на подлежащата на връщане помощ. Достатъчно е всъщност решението на Комисията да съдържа указания, които позволяват на неговия адресат да определи самостоятелно без особена трудност този размер. От това Съдът заключава, че следователно Комисията с право може да се ограничи да установи задължението за връщане на въпросните помощи и да остави на националните власти грижата да изчислят точния размер на подлежащите на връщане суми, което можело да се изведе от прочита на член 2 от обжалваното решение във връзка със съображения 206—208 от него.

292 В конкретния случай ясно произтича, противно на тезата на жалбоподателя, че Комисията не е била длъжна да определя за всяка нова помощ момента, в който

според нея частният кредитор би спрял да допуска забавяне на плащането, точните мерки, които той би приел, и техните последици, така че засегнатата държава-членка да може да определи за всеки отделен случай количествената стойност на полученото от ОА предимство.

293 В това отношение следва да се посочи, че предимството, изразено за длъжника в допускане на неплащането или на забава на плащането на неговото задължение, се състои по принцип именно в освобождаване или забава на плащането на това задължение от момента, в който то е станало изискуемо. Това предимство не съвпада задължително с размера на сумата, която частният кредитор би могъл да си възстанови, ако спре да допуска неплащането или забавата на плащането.

294 В частност, за да се установи дали в конкретния случай ОА се е ползвало от предимство, Комисията е трябвало да провери само дали най-късно при приемането на обжалваното решение е очевидно, че намиращ се в сходно положение частен кредитор не би продължил да допуска неплащането или забавата на плащането, като се отчитат напомнените по-горе (точка 283 по-горе) критерии, изведени от съдебната практика. В конкретния случай при това проучване не е било необходимо да се определи точният момент, в който този частен кредитор би спрял да допуска неплащането или забавата на плащането и би взел мерки, за да получи плащане на вземането.

295 От това следва, че трябва да се отхвърлят като необосновани правните основания, изведени от липсата на мотиви и от нарушението на принципа на правната сигурност във връзка с твърдяната липса на установяване на новите помощи, подлежащи на възстановяване.

296 От друга страна жалбоподателят поддържа, че видно от обжалваното решение (съображение 229), до датата на приемане на решението от 1998 г. не била отпусната никаква нова помощ.

297 Това тълкуване на обжалваното решение е неправилно. Всъщност от него (съображение 230) изрично става ясно, че Комисията е разпоредила пълното възстановяване на новите незаконни помощи, доколкото за разлика от вече разгледаната в решението от 1998 г. помощ за преструктуриране за новите помощи няма решение, което може да породи очакване, че няма да се изисква тяхното възстановяване. Следователно единствено първият транш от помощта за преструктуриране, отпуснат преди 14 август 1998 г., е бил освободен от задължението за възстановяване (вж. точка 25 по-горе).

B — *Относно твърдението за допускане на продължаващото неплащане на дължимите на AIA летищни такси*

298 Според жалбоподателя спорното поведение не можело да се вмени в отговорност на гръцката държава и не водело до прехвърляне на държавни ресурси. Освен това Комисията прехвърлила тежестта на доказване и нарушила правото на изслушване на жалбоподателя и на Република Гърция. Накрая, обжалваното решение било опорочено поради липса на мотиви и явна грешка в преценката относно приложението на критерия за частния кредитор.

1. Доводи на страните относно твърдението, че е възможно да се вмени спорното поведение в отговорност на гръцката държава

299 Жалбоподателят поддържа, че твърдяното допускане на неплащането на дължимите на AIA летищни такси не може да се вмени в отговорност на държавата. Той най-напред посочва, че в обжалваното решение Комисията не е направила разлика между физическото образувание, което представлявало AIA, разположено в Spata, и юридическото образувание, отговорно за управлението на това летище, Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών ΑΕ (наричано по-нататък „AIA SA“), частно дружество, 55 % собственост на държавата и 45 % собственост на частни

предприятия. AIA SA се ръководело от неговия устав и от договора за развитие на летището, сключен между гръцката държава и трите частни предприятия, притежаващи 45 % от неговия капитал. Тези два текста били ратифицирани със Закон № 2338/1995.

300 В този контекст Комисията допуснала фактическа грешка, като се основала имплицитно в обжалваното решение (съображение 210) на обстоятелството, че Гръцкият орган по гражданска авиация (наричан по-нататък „АНАС“) управлявал AIA с оглед да вмени в отговорност на държавата твърдяното допускане. Всъщност АНАС бил публичноправен орган към Министерството на транспорта, натоварен с развитието и наблюдението на въздушния транспорт в Гърция.

301 При всички случаи в оспорваната от жалбоподателя хипотеза, в която обжалваното решение не се основавало на идеята, че AIA се управлява от АНАС, това решение било немотивирано и опорочено от явна грешка в преценката относно вменяването на твърдяното допускане в отговорност на гръцката държава.

302 Жалбоподателят не отрича, че AIA SA може да спада към „обществения сектор“, с оглед по-специално на разпоредбите на Директива 80/723/ЕИО Комисията от 25 юни 1980 година относно прозрачността на финансовите отношения между държавите-членки и публичните предприятия (ОВ L 195, стр. 35). Това обстоятелство обаче не позволявало да се презюмира, че разглежданите мерки могат да се вменят в отговорност на гръцката държава. Всъщност според решението на Съда от 16 май 2002 г. по дело Франция/Комисия, известно като „Stardust Marine“ (C-482/99 Recueil, стр. I-4397, точки 52 и 55) било необходимо да се проучи дали публичните власти трябва да се считат за участващи по един или друг начин в приемането на разглежданите мерки.

303 В това отношение жалбоподателят счита, че посочените от Комисията данни трябва да не се разглеждат. На първо място самото обстоятелство, че гръцката държава притежава 55 % от AIA SA, определя четири от деветте члена на

управителния съвет и назначава неговия председател, нямало никакво значение за начина, по който това дружество е решило да вземе разглежданите мерки. По силата на горепосочения договор за развитие на летището отговорността за оперативното управление на AIA SA се носела от управителния съвет и всеки негов член бил длъжен да действа при пълна независимост по отношение на акционерите. Функцията на председателя можела да се определи най-вече като символична. При тези условия, противно на твърденията на Комисията, фактите в конкретния случай се различавали съществено от разглежданите в Определението на председателя на Съда от 3 май 1985 г. по дело Van der Kooy/Комисия (67/85 R, 68/85 R и 70/85 R, Recueil, стр. 1315). По делото Van der Kooy нидерландската държава притежавала 50 % от дяловете и назначила половината от членовете на управителния съвет на предприятието (Gasunie), което предоставило въпросната държавна помощ. Нидерландският министър на икономиката обаче разполагал с правомощието да одобрява тарифите и използвал тази си компетентност. Съдът стигнал до извода, че тези различни обстоятелства, „разгледани в тяхната цялост“, доказвали, че действията на Gasunie можели да се вменят в отговорност на нидерландската държава. В замяна на това в конкретния случай гръцката държава не упражнила никакъв пряк контрол върху определянето на таксите от AIA SA. Накрая, споразумението за уреждане на задълженията в действителност било отговорност на генералния директор на AIA SA.

304 На второ място, Комисията не обяснила защо от обстоятелството, че според споразумението за развитие на летището никой друг освен гръцката държава няма право да притежава 50 % или повече от дяловете на AIA SA (член 2.8.1), или че последното не може да притежава дялове в предприятие, извършващо дейност, различна от тази, за която AIA SA е било създадено (член 3.1.3), можело да се изведе, че гръцката държава е имала нещо общо с допускането на забавеното плащане на таксите, които ОА дължало на AIA SA. Същото важало за факта, че гръцката държава била оправомощена при определени условия да спре дейността на летището (член 11.1 от горепосоченото споразумение), по-специално поради „съображения, свързани с националната отбрана“. В конкретния случай такива права, чиято цел била защитата на особен инвеститор, не били относими.

305 На трето място, предоставените по член 13.4.2 от споразумението за развитие на летището права или привилегии на ОА нямали никаква връзка с разглежданите в конкретния случай аспекти. Тези разпоредби уреждали основно правото

на ОА да ползва летището. Относно дълга на ОА, AIA SA трябвало да третира дружеството като трето лице, без да показва каквото и да е предпочитание спрямо него. Този принцип бил изразен в член 13.4.2(в), който предвиждал AIA SA да предостави на ОА някои права, свързани с летището, но изрично уточнявал, че свързаните с това наеми и такси ще бъдат изчислени „по същия начин […], както за всеки друг въздушен транспортен оператор“. Също така в член 13.4.2(д) било посочено, че при упражняването на дейностите и предоставянето на услугите по член 13.4.2(в) ОА „се подчинява на общите приложими за тях правила“.

306 На четвърто място, фактът, че гръцката държава била оправомощена при определени обстоятелства да предоставя необезпечен с гаранция и поставен под условие заем на AIA SA, ако ОА не е в състояние да плати дължимите на AIA SA такси (член 13.4.3 от споразумението за развитие на летището), също не позволявал да се стигне до извода за участие на гръцката държава в която и да е от двете въпросни мерки. Комисията разгледала обстойно гореспоменатия член 13.4.3 в своя анализ на евентуалното наличие на държавна помощ при условията за отпускане на такъв заем, одобрени на 12 юни 1996 г. (преписка NN 27/96). Тя стигнала до извода, че този механизъм не водел до държавна помощ в полза на ОА. Тази разпоредба била в още по-малка степен относима към конкретния случай, тъй като въобще не било потвърдено, че е приложена от AIA SA.

307 На пето място, данъчното освобождаване, предоставено на AIA SA въз основа на член 25 от споразумението за развитие на летището, се прилагало независимо от сключването или изпълнението на споразумение с ОА за уреждане на задълженията и било част от одобрените от Комисията през 1996 г. правила.

308 При тези условия жалбоподателят напомня, че в решението по дело Stardust Marine, точка 302 по-горе, Съдът не е установил, че фактите могат да бъдат вменени в отговорност, макар и отношението между френската държава и Altus/

SBT (в конкретния случай акционер, притежаващ 100 % от акциите, представен в управителния съвет на Altus) да било най-малкото също толкова близко, даже в по-голяма степен, в сравнение с връзката между гръцката държава и AIA SA (акционер, притежаващ 55 % от акциите, представен в управителния съвет, като се има предвид, че другите акционери били мощни частни предприятия).

309 Комисията оспорва да е основала своите констатации на факта, че AIA действала под отговорността на AHAC.

310 Комисията изтъква, че при доказване вменяването на разглежданите мерки в отговорност на държавата е достатъчно да се установи, че засегнатото предприятие не можело да вземе въпросното решение, „без да отчита изискванията на публичната власт“ (Заключение на генералния адвокат Jacobs по дело „Stardust Marine“, Recueil, стр. I-4397, точки 51—78).

311 В конкретния случай възможността за вменяване в отговорност на AIA на разглежданите мерки под формата на помощ била потвърдена от голям брой доказателства, показващи че гръцката държава упражнява влияние върху вземането на някои решения от особен интерес, като въпроса за дълговете, които OA натрупало към AIA.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

312 Следва да бъдат разгледани последователно правните основания, изведени от грешка при прилагане на правото, липса на мотиви и явна грешка в преценката относно вменяването в отговорност на гръцката държава на твърдяното допускане на неплащането на дължимите на AIA летищни такси.

313 Комисията е приела в съображение 210 от обжалваното решение, че петте твърдени нови помощи са можели да се вменят в отговорност на гръцката държава според критериите, изведени от Решение по дело Stardust Marine, точка 302 по-горе. В това отношение тя изтъква три съображения. На първо място Комисията разкрива, че „[нямало] никакво съмнение, че именно държавата [е] тази, която [допуска] продължаващото отлагане на плащанията, неплащането на различни дължими от ОА разходи, такси и данъци, както и нарушението на разпоредбите от съответното общностно и гръцко [законодателство]“. На второ място тя е изтъкнала, че „относно летищата гръцките власти [са обявили], че всички летища, действащи под ръководството на [АНАС, са били] финасирани от държавния бюджет, а приходите от тяхната дейност [са влизали] в държавния бюджет“ и че „нито гръцките летища, нито [АНАС са имали] финансова автономия“. На трето място Комисията е разгледала специално възможността за вменяване в отговорност на допускането да не се плащат такси на ІКА.

314 В конкретния случай жалбоподателят се основава на посоченото по-горе второ съображение, като поддържа, че Комисията е обосновала вмененото в отговорност на гръцката държава допускане да не се плащат дължимите на АІА такси с неправилното схващане, че АІА е управляван от публичноправен орган, АНАС.

315 Това правно основание, изведено от фактическа грешка, не може да се приеме, доколкото посоченото по-горе второ съображение няма никакво отражение върху АІА. Всъщност, противно на твърденията на жалбоподателя, липсата на точно упоменаване в обжалваното решение на АІА SA, стопанисващо АІА, разположено в Spata, в никакъв случай не доказва Комисията да е приела, че това летище е било управлявано от АНАС. В своето решение (съображения 92, 156, 207 и член 2 от разпоредителната част) Комисията систематично обозначава АІА с думите „летището в Spata“, с което има предвид правното образуване, състоящо се от споменатото по-горе дружество, а не само разположената в Spata инфраструктура на летището.

316 Освен това Комисията използва термина „летища“ при обозначаване на различни от АІА летища (съображения 92, 151, 152 и 209 и член 2 от

разпоредителната част). В същия смисъл този термин е употребен и във втория мотив (вж. точка 313 по-горе) в съображение 210. Това е единственото допустимо тълкуване както в системата на обжалваното решение, така и с оглед на съдържанието на този втори мотив, който разглежда специално липсата на бюджетна автономност на летищата, различни от AIA, които действат под ръководството на AHAC.

317 Относно излагането на мотиви в обжалваното решение следва да се посочи, че дори да се вземе предвид контекстът на настоящия спор, и в частност фактът, че гръцката държава е участвала пряко в управлението на жалбоподателя, то първият мотив на това решение, съгласно който „няма никакво съмнение, че именно гръцката държава допуска постоянното отлагане на плащанията", се ограничава с посочване на заключението на Комисията, без да дава доводи за него. Впрочем само посочването на този извод не позволява на жалбоподателя да изложи ефективно своята гледна точка относно истинността и значимостта на тезата на Комисията, според която държавата е участвала в допускането да не се плащат дължимите на AIA такси, а на Първоинстанционния съд — да упражни контрол в съответствие с установената съдебна практика (вж. точки 286 и 287 по-горе).

318 От това следва, че обжалваното решение трябва да се отмени поради липсата на мотиви в частта му, в която се посочва твърдяното допускане на продължаващото неплащане на дължимите на AIA летищни такси.

319 При тези условия не следва повече да се проверява дали преценката на Комисията относно възможността за вменяване на разглежданото поведение в отговорност на гръцката държава е опорочена от явна грешка в преценката, нито да се разглеждат другите повдигнати в настоящия контекст въпроси относно, от една страна, твърдяното прехвърляне на държавни ресурси, а от друга страна, относно тежестта на доказване и правото на изслушване и, накрая, относно приложението на критерия за частния кредитор.

Г — *Относно твърдяното допускане на продължаващото неплащане на ДДС за гориво и резервни части*

1. Относно твърдяната нова помощ, свързана с ДДС за гориво

а) Доводи на страните

320 На първо място жалбоподателят оспорва твърдението, че Olympic Aviation не е платило ДДС за гориво през месеците от януари до май 2001 г. и през ноември и декември 2001 г.

321 Това плащане било потвърдено поне за месеците март и април 2001 г. с дебитни известия (включващи ДДС), които ОА изпратило на Olympic Aviation за доставката на гориво през тези два месеца, които били включени в становището, предадени от Република Гърция на 11 април 2002 г.

322 В това отношение Комисията не взела предвид общото обяснение, което Република Гърция дала в своите становища от 25 октомври 2001 г. и от 11 април 2002 г. относно механизма за плащане от Olympic Aviation на своите покупки на гориво.

323 Комисията в действителност се основала на месечните декларации по ДДС на жалбоподателя и на Olympic Aviation. В частност от таблицата, намираща се в приложение 29 към отговорите от 11 април 2002 г. на първото разпореждане за информация, произтичало, че Olympic Aviation не е плащало ДДС на държавата през спорния седеммесечен период.

324 Впрочем плащанията на ДДС на държавата били извършени единствено за месеците, в които събраният ДДС от продажбите надвишавал платения върху покупките ДДС. Освен това представените на Комисията месечни декларациии по ДДС на Olympic Aviation покривали всички видове покупки и продажби, а не само покупките на гориво.

325 В конкретния случай месечните декларации по ДДС — предоставени на Комисията в приложение 9 към становището на Република Гърция от 25 октомври 2001 г., после още веднъж в приложение 53 към отговорите от 11 април 2002 г. — показвали единствено, че платеният от Olympic Aviation ДДС върху покупките през периода от януари до май 2001 г. надвишавал неговите приходи от ДДС от облагаемите с ДДС продажби. Същото се отнасяло и за декларациите по ДДС за ноември и декември 2001 г.

326 При тези условия Комисията допуснала явна грешка в преценката, като приела, че липсата на доказателство за плащане на ДДС за седемте разглеждани месеци позволявала да се заключи, че през този период Olympic Aviation не е платило ДДС за гориво.

327 На второ място жалбоподателят поддържа, че Комисията не е изпълнила задълженията си, свързани с доказването, и е нарушила неговото и на Република Гърция право да бъдат изслушани по въпроса за ДДС за гориво.

328 В конкретния случай Република Гърция отговорила правилно и добросъвестно на всички искания на Комисията за информация и по-специално на двете разпореждания за информация. Впрочем, въпреки горепосочените дебитни известия, които ѝ били предадени, в нито един момент Комисията не обърнала внимание на Република Гърция за това, че считала тези доказателства за недостатъчни, нито че според нея липсвали доказателства за плащането от Olympic Aviation на ДДС за гориво за въпросните седем месеца.

329 На първо място Комисията не се съгласява, че обжалваното решение било опорочено от явна грешка в преценката на доказателствата за плащането от Olympic Aviation на ДДС за гориво.

330 Противно на това, което жалбоподателят претендира, Комисията изобщо не намекнала, че е сигурна в плащането от Olympic Aviation на ДДС за гориво извън спорните седем месеца през 2001 г. Тя подчертала в обжалваното решение (съображения 150 и 206), че никакво доказателство не било представено относно плащанията от януари до май и от ноември до декември 2001 г.

331 Изтъкнатото от жалбоподателя общо обяснение за системата на плащане на ДДС от Olympic Aviation било ирелевантно и не представлявало доказателство за плащане.

332 Комисията подчертава, че в месечните декларации по ДДС се отбелязва единствено деклариранията платен и събран ДДС. Жалбоподателят трябвало да докаже, че за доставките на гориво през седемте спорни месеца Olympic Aviation в действителност му е платила въпросния ДДС, за да погаси задължението си по съответните дебитни известия. Впрочем жалбоподателят не предоставил никакво доказателство за плащане. Освен това, ако за седемте спорни месеца приходите на Olympic Aviation от получения ДДС върху облагаемите с ДДС продажби надвишавал платения ДДС върху извършените покупки, то Olympic Aviation е трябвало да плати разликата на държавата. Като последица от това жалбоподателят е трябвало да докаже конкретно за всеки от въпросните седем месеца какви са били приходите на Olympic Aviation от ДДС върху продажбите и ДДС в какъв размер е бил действително платен върху покупките.

333 Освен това, както самият жалбоподател изтъква, в месечните декларации по ДДС никъде не се посочвало, че ДДС за гориво бил отчетен за седемте спорни месеца.

334 Накрая, противно на твърденията на жалбоподателя, съпоставянето от данъчните власти на месечните декларации по ДДС на ОА и на Olympic Aviation не давало гаранция за точност. Всъщност от документ, съставен от данъчния съветник на ОА, представен в приложение 1 към становището на Република Гърция от 11 април 2002 г., произтичало, че счетоводните отчети на ОА относно ДДС не били актуализирани.

335 На второ място, Комисията не нарушила нито правилата относно тежестта на доказване, нито правото на изслушване на жалбоподателя и на Република Гърция. В двете разпореждания за информация тя поискала всички необходими данни.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

336 В обжалваното решение (съображения 150 и 206) Комисията констатира пълната липса на доказателства за плащане от дъщерното дружество Olympic Aviation на ДДС за гориво за месеците от януари до май 2001 г., както и за месеците ноември и декември 2001 г. Тя е стигнала единствено до извода, че „не може да се изключи, че става въпрос за държавна помощ“. В замяна на това извън горепосочения период от седем месеца тя не поставя под съмнение плащането на ДДС за гориво.

337 За да стигне до извода относно спорния период, Комисията се е основала в частност на намиращата се в приложение 29 таблица, озаглавена „Плащания на ДДС 2001 г.“ — посочена в съображение 150 на обжалваното решение — към отговорите на Република Гърция от 11 април 2002 г. От резюмето на становището на гръцките власти в обжалваното решение (съображение 91) произтича също, че оправдателните документи, на които Комисията е могла да се основе, са били представените от тези власти декларации по ДДС.

338 Тъй като в споменатата по-горе обобщена таблица се посочва единствено изплатеният от Olympic Aviation ДДС за всеки месец от 2001 г., а за седемте спорни месеца е било отбелязано тире, то от това следва, че Olympic Aviation не е внесъл ДДС през тези седем месеца.

339 В това отношение месечните декларации по ДДС на Olympic Aviation за периода от януари до август 2001 г., които са били предадени на Комисията по време на административното производство, позволяват да се обясни за разглежданите месеци липсата на дълга на Olympic Aviation по ДДС, както произтича от горепоменатата таблица. Всъщност те показват, че размерът на платения от това дружество ДДС за покупките през месеците от януари до май 2001 г. е надвишавал размера на приходите от ДДС, произтичащи главно от продажба на самолетни билети, като по този начин Olympic Aviation разполагал с кредитно салдо.

340 От друга страна Комисията също така е разполагала по време на административното производство с дебитни известия, включващи ДДС, които ОА е изпратило на Olympic Aviation за доставката на гориво през месеците март и април 2001 г. Тези две дебитни известия са посочвали единствено, че ДДС за гориво е бил действително фактуриран от ОА.

341 Сигурно е, че дебитните известия за месеците януари, февруари, май, ноември и декември 2001 г., както и декларациите по ДДС на Olympic Aviation за ноември и декември 2001 г., не са били представени на Комисията по време на административното производство. Ето защо в съответствие с посочената по-горе съдебна практика (вж. точки 72 и 73 по-горе) те не следва да се вземат предвид.

342 В този контекст следва най-напред да се проучи, като се имат предвид горепосочените документи, в частност таблицата, намираща се в приложение 29 към отговорите от 11 април 2002 г., и декларациите по ДДС за месеците от януари

до май 2001 г., върху които Комисията се е основала в обжалваното решение, дали тази институция е могла с основание да установи съществуването на нова помощ под формата на допускане на продължаващото неплащане на дължимия от Olympic Aviation ДДС за гориво.

343 В това отношение жалбоподателят основателно изтъква, че месечните декларации по ДДС на Olympic Aviation не съдържат никакво указание за размера на платения от него ДДС по доставка на гориво. Всъщност тези декларации не позволяват да се установи деклариранияят ДДС за гориво. Те посочват единствено, групирани в зависимост от приложимата данъчна ставка, от една страна, общия деклариран размер на продажбите, по които предприятието е събрало ДДС (както и съответния размер на ДДС), и, от друга страна, общия деклариран размер на направените от предприятието покупки, подлежащи на облагане с ДДС (както и съответния размер на ДДС).

344 Впрочем според обясненията на жалбоподателя, които Комисията не оспорва, обстоятелството, че ДДС изобщо не е бил платен от Olympic Aviation през спорния период, както става ясно от посочената по-горе таблица, се обяснява с кредитно или нулево салдо по ДДС през този период, което всъщност е можело да се провери от наличните месечни декларации, поне за месеците от януари до май 2001 г. (вж. точка 325 по-горе).

345 От това следва, че посочената по-горе таблица и месечните декларации за пет от седемте спорни месеца — в които очевидно е налице кредитно салдо — нямат нито по-голяма, нито по-малка доказателствена стойност в сравнение с декларациите по ДДС, в които очевидно е налице дебитно салдо по ДДС извън спорния период.

346 Впрочем следва да се посочи, че противно на твърденията на жалбоподателя Комисията е взела предвид в обжалваното решение (съображение 91) системата за плащане на Olympic Aviation при закупуване на гориво, описана в

становището на Република Гърция от 25 октомври 2001 г. и в нейните отговори от 11 април 2002 г. Според тази система ОА е купувало гориво за сметка на Olympic Aviation и е издавало след това фактури на последното за общата стойност на това гориво, като е включвала ДДС в цената на покупката.

347 В съответствие с принципите относно събирането на ДДС дължимият от Olympic Aviation ДДС за закупуване на гориво трябва да се изплаща пряко от това дружество не на държавата, а на неговия доставчик, в конкретния случай ОА, което е имало задължение за събрания по този начин ДДС по отношение на държавата и поради това е трябвало да го декларира в своите приходи от ДДС (данък, начисляван на лицата, на които се престират услуги).

348 В този контекст в обжалваното решение не се съдържат мотиви, които да позволяват да се проследи логиката на Комисията. В частност, съображение 150 от него, в което се посочва липсата на „доказателство, че Olympic Aviation е платило въпросния ДДС на данъчните власти“ през спорния период, не може да се счита за съдържащо разбираемо изложение на мотиви, доколкото то изглежда несъгласувано с оглед на това, че Комисията е взела предвид в съображение 91 от обжалваното решение факта, че ОА е фактурирало на Olympic Aviation цената на горивото с ДДС.

349 Въз основа на изложените дотук съображения и с оглед на факта, че изпълнението на задължението за излагане на мотиви представлява съществено процесуално изискване, чието неспазване е възможно да бъде разкрито служебно от общностния съд, достатъчно е да се констатира, че обжалваното решение е опорочено от нарушение на задължението за излагане на мотиви в частта, в която установява допускане на неплащането на дължимия от Olympic Aviation ДДС за гориво за месеците от януари до май 2001 г. и за месеците ноември и декември 2001 г. Като последица от това не е необходимо да се разглеждат изтъкнатите от жалбоподателя в тази връзка други правни основания.

2. Относно твърдението за нова помощ, свързана с ДДС за резервни части

а) Доводи на страните

350 Жалбоподателят напомня, че покупките на резервни части за Olympic Aviation са извършени от ОА по централизирана процедура. В качеството си на международен въздушен превозвач ОА било освободено от ДДС. В замяна на това, тъй като извършвало дейност единствено във вътрешността на страната, Olympic Aviation не било освободено. Жалбоподателят признава, че по погрешка Olympic Aviation е извършило техническо нарушение на гръцкото законодателство в областта на ДДС, като не платило на гръцката държава ДДС за резервни части.

351 Това обстоятелство обаче не представлявало помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, доколкото Olympic Aviation не получило никакво предимство от факта на неплащането на ДДС за резервни части. Всъщност ако Olympic Aviation е платило този ДДС, то просто би намалило със същата сума месечната сума по ДДС, която трябва да внесе на гръцката държава.

352 Според Комисията доводите на жалбоподателя относно липсата на предимство не били изтъкнати по време на административното производство и поради това не били допустими.

353 Впрочем в конкретния случай жалбоподателят не представил никакво доказателство в подкрепа на приблизителните изчисления, които посочва. Всъщност той нито уточнил точния размер на въпросния ДДС, нито посочил какви били покупките на резервни части и разглежданите периоди.

354 От писмото с дата 26 юни 2003 г., изпратено от Република Гърция до Комисията, произтичало, че Република Гърция признава изрично, че през 1998 г. ОА не е получило от Olympic Aviation точен размер на ДДС (202 694,53 EUR) от продажбата на резервни части и че то не е включило тази сума в съответната декларация по ДДС. Република Гърция потвърдила на Комисията, че жалбоподателят представил в това отношение през 2003 г. допълнителна декларация по ДДС за данъчната 1998 г. Според експертното мнение на финансовия съветник на ОА, приложено към отговорите на Република Гърция от 11 април 2002 г. на първото разпореждане за информация, счетоводните книги на ОА относно ДДС не били актуализирани. Поради това не било възможно да се направи съпоставка на данните на жалбоподателя относно ДДС и тези на Olympic Aviation по време на проверката на месечните декларации по ДДС от данъчните власти.

355 Състоянието на отчетите на Olympic Aviation не било по-добро. Отчетите за 1998, 1999, 2000 и 2001 години били публикувани със закъснение. Впрочем в заверката, придружаваща отчетите за 2001 г., одиторите посочили несъгласуваност в осчетоводяването на сделките между Olympic Aviation и неговото дружество-майка и липсата на предвидените във финансовото законодателство оправдателни документи относно тези сделки.

356 С оглед на тези обстоятелства Комисията счита, че като не платило ДДС при наличието на такова задължение, Olympic Aviation извлякло реално финансово предимство пред своите конкуренти, независимо дали действително неплатената сума е била включена или не в съответните декларации по ДДС.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

357 В самото начало следва да се отхвърли възражението за недопустимост, което Комисията прави срещу довода на жалбоподателя, свързан с липсата на

предимство. Всъщност, тъй като става въпрос за правен довод, то в съответствие с установената съдебна практика (вж. точки 72 и 73 по-горе), той не може да се счита за късно представен, независимо дали е бил изтъкнат или не по време на административното производство.

358 От друга страна, в съответствие със съдебната практика (вж. точка 254 по-горе), не следва да се взема предвид писмото на Република Гърция от 26 юни 2003 г., представено от жалбоподателя и посочено от Комисията, доколкото то е изготвено след приемане на обжалваното решение.

359 В конкретния случай обжалваното решение (съображения 150 и 206) посочва липсата на плащане от страна на Olympic Aviation на ДДС при закупуване на резервни части от януари до май 2001 г. и за ноември и декември 2001 г. Жалбоподателят признава, че Olympic Aviation не е платило този ДДС.

360 Поради това следва да се разгледа доводът на жалбоподателя, според който неплащането на ДДС за резервни части не води до никакво предимство за Olympic Aviation.

361 Следва да се напомни, че по принцип ДДС е неутрален по отношение на конкурентното положение. Всъщност платеният от данъчно задълженото лице ДДС може да бъде или незабавно приспаднат като данък, заплатен по получена от него доставка, или възстановен в кратък срок. Единственото евентуално предимство, от което е могло да се ползва Olympic Aviation поради неплащането на ДДС за резервни части, може евентуално да се състои в това да разполага с ликвидни средства, произтичащо от временното плащане на данъка за получените от него доставки (вж. в този смисъл Заключение на генералния адвокат г-жа Kokott по дело Hutchison 3G UK и др., C-369/04, Сборник, стр. I-5247, точки 137 и 138).

362 В това отношение следва да се отбележи, че член 10 от Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), в редакцията след изменението ѝ предвижда, че ДДС става изискуем в момента на доставяне на стоката или на извършване на услугата. Чрез дерогация държавите-членки могат да предвидят за някои сделки или за някои категории данъчнозадължени лица, че данъкът става изискуем не по-късно от датата на издаване на фактурата или от датата на получаване на цената. Правото на приспадане, съгласно член 17, параграф 1 от тази директива, възниква от момента, в който подлежащият на приспадане данък стане изискуем.

363 В този контекст липсата на плащане от Olympic Aviation на ДДС за резервни части по принцип не е достатъчна, за да се презюмира, че това дружество се е ползвало от предимство по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. Комисията е била длъжна да провери дали в условията на конкретния случай тази липса на плащане действително предоставя предимство поради това, че заинтересованото лице разполага с ликвидни средства.

364 Впрочем в обжалваното решение (съображение 206) Комисията се е основала изключително на липсата на плащане на този ДДС, за да стигне до извода за съществуването на държавна помощ. Тя не е разгледала дали тази липса на плащане дава реално икономическо предимство на Olympic Aviation и по този начин влиза в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО.

365 От това следва, че обжалваното решение е опорочено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО в частта, в която установява, че допускането на липса на плащане на ДДС за резервни части представлява държавна помощ.

Д — *Относно твърдението за допускане на продължаващото неплащане на наеми и летищни такси, дължими на различни от AIA летища*

366 Според жалбоподателя Комисията е прехвърлила тежестта на доказване и не е уважила правото на изслушване на жалбоподателя и на Република Гърция. Освен това обжалваното решение било опорочено от явна грешка в преценката при анализа на споразумението за прихващане, сключено между гръцката държава и ОА на 24 юни 1999 г. и ратифицирано със Закон № 2733/99 (FEK A'155/30.07.1999; наричано по-нататък „споразумение за прихващане от 24 юни 1999 г." или „споразумение за прихващане"). На последно място, това решение било опорочено от явна грешка в преценката и от непълнота на мотивите относно прилагането на критерия за частния кредитор.

367 В началото, преди да се разгледат последователно тези три твърдения за нарушение, следва да се изтъкне, че в обжалваното решение Комисията разглежда, от една страна, прихващането на летищни такси и наеми, дължими за различни периоди между 1994 г. и 1998 г. на няколко гръцки летища, различни от AIA (съображения 151—153 и 209) и, от друга страна, наемите на стойност 2,46 милиона евро, дължими на тези различни от AIA летища за различни периоди, попадащи според това решение между 1998 г. и 2001 г. (съображения 154 и 206).

368 Споменатото по-горе споразумение всъщност е предвиждало прихващане на дългове на ОА спрямо гръцката държава за наеми и летищни такси, дължими към 31 декември 1998 г., с дългове на държавата спрямо ОА за същия период. От това споразумение произтича, че размерът на прихващаните насрещни вземания възлиза на 28,9 милиона евро. Задълженията на ОА спрямо АНАС са включвали такси, дължими между ноември 1994 г. и 31 декември 1998 г., както и наеми, дължими през периода между 1996 г. и 1998 г.

369 В обжалваното решение (съображения 152 и 209) Комисията е приела по същество, че Закон № 2733/1999 и споразумението за прихващане не са уточнявали

по-специално периода, с който са свързани задълженията на държавата, и не са придружени от достатъчно доказателства, относими към изчисляването на насрещните вземания. Според Комисията след като липсвали доказателства относно прихващаните суми, с прихващането следователно не можело да се доказва отсъствието на държавна помощ.

370 От друга страна, относно споменатите по-горе наеми на стойност от около 2,46 милиона евро (1,6 милиона евро за OA и 860 000 EUR за Olympic Aviation) за различни периоди, според обжалваното решение между 1998 г. и 2001 г. Комисията приела, че не е било представено никакво доказателство за плащане. Противно на твърденията на жалбоподателя, от тези мотиви на обжалваното решение във връзка с член 2 от неговата разпоредителна част ясно произтичало, че според Комисията допускането на неплащане на тези наеми представлява несъвместима държавна помощ.

1. Относно тежестта на доказване и правото на изслушване

а) Доводи на страните

371 Жалбоподателят поддържа, че Комисията е приела обжалваното решение, без да разполага с необходимите доказателства относно, на първо място, посочените в споразумението за прихващане суми и, на второ място, плащането на наеми в размер от 2,6 милиона евро за различни периоди между 1998 г. и 2001 г. Освен това жалбоподателят и Република Гърция не са имали възможността да изразят своята гледна точка по тези въпроси.

372 На първо място, относно действителността на споразумението за прихващане и неговото приложно поле Република Гърция отговорила на оплакванията на

НАСА. В своето становище от 19 февруари 2001 г. по първото оплакване тя предала анализ на дълговете, предмет на споразумението за прихващане. След писмото на Комисията от 5 юли 2001 г., с което тя искала „подходяща информация“ и „потвърждение за плащането на летищни такси от ОА“, в становището на Република Гърция от 25 октомври 2001 г. била предоставена допълнителна информация относно второто оплакване на НАСА. Комисията изобщо не поискала специфична допълнителна информация.

373 Първото разпореждане за информация не се отнасяло за наемите и таксите, посочени в споразумението за прихващане, а за този вид дългове от 1998 г. до 6 март 2002 г. В своите отговори от 11 април 2002 г. Република Гърция обаче предоставила именно анализ на обхванатите от споразумението за прихващане дългове. След тези отговори Комисията не поставила никакъв допълнителен въпрос по това споразумение. Във второто разпореждане за информация тя поискала „точните в количествено отношение данни за неплатените от Olympic Airways разходи за дейността през 2001 г. (като се уточнят таксите за 2001 г. и таксите относно предходните години)“. В това искане не се посочвали наемите и летищните такси за периода преди края на 1998 г.

374 На второ място, относно плащането на наеми на летището на стойност от 2,46 милиона евро, дължими за различни периоди, които според обжалваното решение са между 1998 г. и 2001 г., в дупликата жалбоподателят изтъква, че видно от приложение 18 към становището на Република Гърция от 11 април 2002 г., тази сума от 2,46 милиона евро включвала в действителност различни наеми на летището, които ОА и Olympic Aviation дължали за различни периоди от януари до април 2002 г. Той изтъква, че данните, според които тази сума все още не била изплатена, били предадени на Комисията в рамките на отговорите на Република Гърция от 11 април 2002 г. на първото разпореждане за информация. Във второто разпореждане за информация Комисията поискала сведения относно плана за изплащане на дълговете, считано от 1 януари 2002 г. Никакви данни обаче не били предоставени в тази връзка в отговорите на Република Гърция от 30 септември 2002 г., тъй като такъв план за изплащане на дълговете все още не съществувал.

375 От своя страна Комисията счита, че както за изчислението на дълговете на гръцката държава към ОА, така и за неплатените от ОА дългове, тя изрично е поискала необходимите доказателства, по-специално в своите две разпореждания за информация.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

376 Относно правното основание, изведено от нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, достатъчно е да се напомни още в самото начало, че то вече е отхвърлено въз основа на изложените по-горе мотиви (вж. точки 42—46 по-горе).

377 На този етап следва да се провери дали правилата относно тежестта на доказване и правото на изслушване на Република Гърция са били спазени.

378 На първо място, относно насрещните задължения, посочени в споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г., нито становището на гръцките власти от 19 февруари 2001 г. по първото оплакване на НАСА, към което било приложено по-специално вътрешно писмо на ОА от 15 февруари 2001 г., нито тяхното становище от 25 октомври 2001 г. по второто оплакване и приложенията към него, оправдават размера на спорните наеми и на вземанията на ОА към държавата, посочени в споразумението за прихващане. Комисията е била уведомена единствено за споразумението за прихващане, а горепосоченото вътрешно писмо от 15 февруари 2001 г., в което се споменава Закон № 2733/1999 за ратифициране на това споразумение, е съдържало само таблица, обобщаваща насрещните прихванати задължения.

379 От друга страна следва да се посочи, че в точка 72 Д от решението от 6 март 2002 г. за започване на официалната процедура по разследване Комисията е подчертала, че със споразумението за прихващане не се предоставят по обективен, релевантен, прозрачен, неутрален и недискриминационен начин данните относно натрупания дълг от всяка от двете страни и поради това тя е изразила съмнения относно начина на изчисляване на прихванатите суми.

380 В частност в първото разпореждане за информация, изпратено на Република Гърция с горепосоченото решение от 6 март 2002 г., Комисията е поискала именно списъка и подробностите по плащането от ОА на летищни такси на летищата в Elliniko и на AIA, както и всички наеми, данъци, мита и вноски, дължими на летището в Elliniko, на AIA и на всички други гръцки летища от 1998 г. до датата на разпореждането. Противно на твърденията на жалбоподателя, това искане е посочвало ясно всички наеми и такси, които били все още дължими към тази дата, като следователно е включвало неплатените дългове за периода 1994 г.—1998 г.

381 Впрочем, макар тези оправдателни документи, представени от Република Гърция в нейните отговори от 11 април 2002 г. на това първо разпореждане за информация да обхващат изцяло летищните такси, както признава Комисията в обжалваното решение (съображение 152), то от доказателствата по преписката не става ясно, че тези отговори или техните приложения обхващат също наемите, както и вземанията на ОА към гръцката държава.

382 Във второто разпореждане за информация Комисията е поискала както вече поисканите в първото разпореждане данни, които не са били предадени, така и някои допълнителни данни. Тя е поканила Република Гърция по-специално да ѝ съобщи, от една страна, точните цифри относно плащането на оперативните разходи на ОА през 2001 г., като се уточнят разходите за 2001 г. и разходите за предходните години, и от друга страна, плана за изплащане на дълговете, считано от 1 януари 2002 г. В своите отговори от 30 септември 2002 г. на това второ разпореждане гръцките власти обаче не са предоставили никакво

доказателство относно компенсираните задължения, в частност наемите на стойност 1,49 милиона евро и начина на изчисление на дълговете на гръцката държава спрямо ОА.

383 В този контекст, доколкото гръцките власти са били длъжни да установят ясно всички насрещни прихванати задължения в споразумението от 24 юни 1999 г., в частност след първото разпореждане за информация и a fortiori след второто разпореждане, то Комисията е могла с пълно право да се основе на наличните данни и да приеме обжалваното решение, без да поиска допълнителна информация за допълване на липсващите сведения.

384 На второ място, относно наемите на летището в размер от 2,46 милиона евро, дължими за различни периоди от 1998 г. нататък, следва предварително да се подчертае, че в случая няма значение обстоятелството, че обжалваното решение неправилно се позовава на периода 1998 г.—2001 г., докато спорното задължение включва и наеми за различни периоди между януари и април 2002 г. — както посочва жалбоподателят и както действително произтича от приложение 18 към отговорите на Република Гърция от 11 април 2002 г. на първото разпореждане. Всъщност обжалваното решение много ясно посочва липсата на доказателство относно плащането на всички наеми на обща стойност от 2,46 милиона евро, споменати в това приложение 18, които в действителност се отнасят за различни периоди между 1998 г. и април 2002 г., а не между януари 2001 г. и април 2002 г., както се поддържа от жалбоподателя. В частност обжалваното решение възпроизвежда по-специално общите суми относно съответно ОА и Olympic Aviation, споменати в горепосоченото приложение 18.

385 Поради това е достатъчно да се констатира, че Комисията правомерно се е основала в спорваното решение на предоставената от жалбоподателя информация в неговите отговори от 11 април 2002 г., според която не била изплатена

сумата от 2,46 милиона евро, съответстваща на тези наеми. Всъщност жалбоподателят не се връща към този въпрос в своите последващи становища, в частност в своите отговори от 30 септември 2002 г. на второто разпореждане.

386 От това следва, че правните основания, изведени от нарушението на правилата относно тежестта на доказване и нарушението на правото на защита на Република Гърция, трябва да бъдат отхвърлени като необосновани.

2. Относно анализа на споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г.

а) Доводи на страните

387 Жалбоподателят поддържа, че анализът на споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г. в обжалваното решение е опорочен от явна грешка в преценката.

388 Той твърди, че едно от твърденията за нарушение на Комисията в съображение 153 на обжалваното решение е свързано с твърдяното несъответствие между числото 3 402 729 422 GRD (около 9,99 милиона евро), споменато в точка 2, параграф 2, буква а) от споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г., и числото 2 443 981 910 GRD (около 7,17 милиона евро), споменато в приложение II към това споразумение, като и двете се отнасяли до задълженията на АНАС към ОА.

389 Жалбоподателят обяснява, че разликата между тези две суми (958 747 512 GRD) представлява лихвите върху споменатото по-горе задължение на стойност от 2 443 981 910 GRD. В действителност след второто число в приложение II към споразумението за прихващане било направено позоваване на „лихвите“ от 958 747 512 GRD.

390 От друга страна, въпросът за лихвите върху другите задължения на държавата, които не се обхващали от споразумението за прихващане, нямал значение за преценката дали това споразумение включвало държавна помощ. ОА продължавало да дължи тези лихви. При всички случаи твърденията на Комисията за нарушение трябвало да бъдат изтъкнати по време на административното производство.

391 Комисията възразява, че приложение II към споразумението за прихващане споменава задълженията на държавата към ОА до 31 декември 1998 г., произтичащи от различни източници, сред които АНАС. Поради това било имплицитно ясно, че лихвите се отнасяли към всички споменати по-горе дългове. При всички случаи жалбоподателят била длъжен да обясни защо нямало лихви за задълженията, които не се отнасяли до АНАС.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

392 Следва да се посочи, че текстът на споразумението за прихващане се позовава на размерите на прихванатите насрещни задължения, без да уточнява дали посочените размери са включвали лихви върху тези задължения.

393 В замяна на това от приложение I към споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г. относно задълженията на ОА към гръцката държава изрично произтича, че сумата от 28,9 милиона евро, съответстваща на задълженията на ОА към гръцката държава, е включвала лихви — по-точно „просрочия“, предвидени в Кодекса за събиране на публичните вземания — до 31 май 1999 г. за частта от задължението на ОА, записана от компетентния административен орган като публичен приход.

394 От друга страна от числата, възпроизведени в таблицата, намираща се в приложение II към горепосоченото споразумение относно задълженията на гръцката държава към ОА, произтича единствено, че размерът на взетите предвид в споразумението за прихващане задължения на държавата е включвал седем категории задължения на държавата към ОА, както и „лихви“. Всъщност гореспоменатата таблица е възпроизвеждала размера на компенсираните задължения с произход от седем различни източника, като министерства или организации в обществен интерес. При тези условия единствено посоченият от жалбоподателя факт, че задълженията на АНАС са споменати на седмо място, преди споменатите лихви, които били на осмо място, и последвани от крайната обща сума, не позволява да се презюмира, че тези лихви са били свързани само с размера на задължението на АНАС.

395 Впрочем налага се изводът, че по време на административното производство жалбоподателят не е дал сведения относно главницата и начина на изчисляване на лихвите, които са взети предвид за целите на прихващането. Освен това дори да се предположи, че разглежданите лихви са се отнасяли единствено за задълженията на АНАС, което не е доказано, жалбоподателят не е предоставил информация относно плащането на лихви за другите задължения, които според него не били включени в споразумението.

396 В този контекст Комисията основателно е приела в обжалваното решение, че споразумението за прихващане е съдържало несъгласуваност, доколкото разбивката на задълженията на държавата в приложение II към споразумението за прихващане показва, че задълженията на АНАС са възлизали на около 7,17 милиона евро (2 443 981 910 GRD), а не 9,99 милиона евро, както е посочено в член 2, параграф 2, буква а) от същото споразумение.

397 При всички случаи следва да се отбележи, че обжалваното решение (съображение 153) не се основава единствено на споменатата несъгласуваност в размера на задълженията на АНАС, а по-общо на липсата на уточняване на съответните периоди и на липсата на оправдателни документи за размера на задълженията на държавата към ОА като самолетни билети или фактури.

398 При тези условия направената от Комисията преценка относно неспособността на споразумението за прихващане да докаже липсата на държавна помощ не може да се счита за опорочена от явна грешка в преценката.

399 Следователно правното основание, изведено от явна грешка в преценката, трябва да се отхвърли като необосновано.

3. Относно критерия за частния кредитор

а) Доводи на страните

400 Първо, жалбоподателят счита, че обжалваното решение е опорочено от липса на мотиви относно приложението на критерия за частния кредитор, доколкото то има общ характер. В неговите мотиви не се посочвали предоставените през съответните периоди улеснения на ОА относно наемите и таксите. Те не отговаряли и на въпроса в кой момент частен кредитор би предявил иск, нито с какви алтернативи на споразумението за прихващане или на принудителното събиране на наемите на летището в размер на 2,46 милиона евро разполагал, като се имат предвид по-специално сумите, които той самият дължи на жалбоподателя.

401 Второ, в подкрепа на своето правно основание, изведено от явна грешка в преценката, жалбоподателят подчертава, че Комисията е трябвало да проучи дали било „очевидно“, че частен кредитор „в същото положение“ като публичния кредитор не би сключил споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г. и, от друга страна, не би използвал всички правни средства, за да получи незабавно

плащане на посочените в това споразумение наеми и такси, както и гореспоменатите наеми на стойност от 2,46 милиона евро, дължими за различни периоди, които според жалбоподателя били между януари 2001 г. и април 2002 г.

402 В рамките на разглеждането с цел да се установи дали е „очевидно“, че частен кредитор не би сключил споразумението за прихващане, не било уместно да се взема предвид финансовото състояние на жалбоподателя през 2002 г. Трябвало е в това отношение да се направи връщане към юни 1999 г., т.е. към датата, на която е било сключено споразумението.

403 В конкретния случай в обжалваното решение Комисията не доказала, че частният кредитор не би приел подобно прихващане на насрещните задължения. В това отношение доводът на Комисията, според който плащането на лихви за забава не премахва предимството, изведено от закъснялото плащане на задълженията, бил неотносим за преценката на поведението на частния кредитор. Освен това този довод бил непоследователен в случай на прихващане на задълженията, като настоящия. Всъщност хипотетичното предимство, което се получавало от закъсняло плащане, било премахнато с неудобството, породено от закъснялото плащане на задълженията на другата страна.

404 От друга страна, Комисията не взела предвид плащането от жалбоподателя на сумата от около 11,9 милиона евро за наеми и такси през периода между 5 януари 1999 г. и 26 септември 2001 г. Впрочем тези плащания показвали, че жалбоподателят можел да бъде считан за „редовен и грижлив платец“. Неплатените на летището наеми на стойност 2,46 милиона евро за периода „от 1998 г. до 2001 г.“ представлявали само малка част от гореспоменатата сума, която жалбоподателят платил през този период за ползването на летища, а именно сумата от 6 454 528 EUR (сума, потвърдена от доказателствата за извършено плащане, посочени в приложение 30 към становището от 11 април 2002 г.), както и сумата от 5 426 832 EUR (сума, потвърдена от доказателствата за извършено

плащане, посочени в приложение 17 към становището на Република Гърция от 11 април 2002 г.) От друга страна жалбоподателят платил и общата сума на своите наеми и летищни такси през периода от 1996 г. до 1998 г. на стойност около 6 050 376 EUR, които не били включени в споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г., обхващащо по-специално наеми в размер на 1,49 милиона евро, за които Комисията приела в обжалваното решение, че не било дадено никакво обяснение.

405 В този контекст жалбоподателят упреква Комисията, че в обжалваното решение не проверила дали е очевидно, че след преглед на предимствата и недостатъците на наличните правни възможности за събиране на дължимите суми частен кредитор би използвал „всички правни средства“. В частност жалбоподателят напомня, че както твърди Комисията, ако вземанията на държавата са привилегировани в производствата по налагане на обезпечителни мерки и в производствата по несъстоятелност, то частният кредитор не би се притеснил от натрупването на вземания с по-малка значимост. От друга страна, независимо от вероятността за успех на плана за преструктуриране, всички гръцки държавни летища, различни от AIA, биха загубили преждевременно своя основен клиент, ако е трябвало ОА да се обяви в несъстоятелност.

406 От своя страна Комисията приема, че прихващането само себе си не съдържа държавна помощ. В дадения случай твърденията за нарушение относно споразумението за прихващане се отнасяли до липсата на данни относно изчисляването на задълженията на гръцката държава към ОА. Като последица от това споразумението за прихващане не могло да бъде взето предвид. При тези условия, с оглед на обема на предоставените на ОА улеснения и тежкото финансово положение на ОА, частният кредитор би потърсил с всички правни средства за защита плащане на дължимите суми или би пристъпил към изпълнение върху обезпеченията.

407 Комисията подчертава, че нито специфичните данни, посочени в приложение 30 към отговора на Република Гърция от 11 април 2002 г., на който жалбоподателят се позовава, нито общото финансово положение на ОА позволявали

жалбоподателят да се квалифицира като редовен и грижлив платец. Съдържащите се в приложение 30 данни били откъслечни и неясни. В частност голям брой фактури, свързани с наемите, не били придружени от доказателство за плащане.

408 Впрочем Комисията приела за неплатени през периода 1998—2001 г. само горепосочените наеми на стойност от 2,46 милиона евро.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

409 Най-напред, относно за прихващането на задълженията на ОА към летища, различни от AIA, за наеми и такси за различни периоди преди 31 декември 1998 г., изглежда безспорно, че частен кредитор би се съгласил да сключи споразумение за прихващане като това от 24 юни 1999 г. между гръцката държава и ОА само ако неговите собствени задължения, взети предвид с оглед на прихващането, са сигурни, а техният размер—точно определен.

410 Впрочем в конкретния случай от преписката произтича, че гръцките власти не са уточнили периодите, с които е свързана значителна част от насрещните вземания (дължими от ОА наеми за периода 1996—1998 г. и задължения на министерства и организации от обществен интерес), взети предвид в споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г. Освен това по време на административното производство тези власти не са представили доказателства (самолетни билети или фактури) относно всички задължения на държавата към ОА.

411 При тези условия не може да се счита, че Комисията е превишила пределите на своето право на преценка, като е приела в обжалваното решение, че гореспоменатото споразумение за прихващане не може да бъде взето предвид при преценката на поведението, което би имал намиращ се в сходно положение частен кредитор с цел да получи споменатите вземания, състоящи се от летищни такси и наеми на стойност 28,9 милиона евро за различни периоди между 1994 г. и 1998 г.

412 От това следва, че при прилагане на критерия за частния кредитор относно обхванатите от споразумението за прихващане неплатени наеми и такси Комисията е имала право да вземе предвид финансовото положение на жалбоподателя по време на целия обхванат от дълговете период между 1994 г. и 2002 г., вместо да се основава на състоянието на ОА към датата на сключване на това споразумение, както предлага жалбоподателят.

413 По-нататък, относно наемите на летището в размер на 2,46 милиона евро за различни периоди между 1998 г. и 2002 г. (вж. точка 384 по-горе) следва да се напомни, че по време на административното производство жалбоподателят е признал, че това задължение не било погасено.

414 В този конктекст с оглед на високия размер на неплатените от ОА наеми и такси, дължими за различни периоди между 1994 г. и 2002 г., на продължителността на съществуването на част от това задължение и на риска за кредитора да не получи тази сума, дори да понесе допълнителни загуби, като се има предвид силно влошеното финансово състояние на жалбоподателя, не може да се приеме, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела за очевидно, че частен кредитор не би се съгласил с продължаващото неплащане на тези задължения.

415 В това отношение следва да се посочи, че обжалваното решение е достатъчно мотивирано от правна гледна точка. В действителност в съображения 151—154, 206 и 209 то съдържа подробни данни относно неплатените летищни такси и наеми. В този контекст изложените в съображение 212 общи, но точни обяснения относно прилагането на критерия за частния кредитор, които извеждат на преден план именно финансовото състояние на ОА, позволяват на заинтересованите лица да преценят в пълна степен мотивите на това решение относно именно горепосочените такси и наеми, а на Първоинстанционния съд — да упражни контрол. В частност, противно на твърденията на жалбоподателя, за тази цел не е било необходимо Комисията да определя точния момент, в който намиращ се в сходно положение частен кредитор би спрял да допуска неплащането или забавата на плащането (вж. точки 290—295 по-горе).

416 От това следва, че правните основания, изведени от явна грешка в преценката и от липсата на мотиви, трябва да бъдат отхвърлени като необосновани.

Е — *Относно новата помощ, за която се твърди, че произтича от допускането на продължаващото неплащане на така наречената такса „spatosimo“*

1. Доводи на страните

417 Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта относно твърдяната помощ, произтичаща от допускането на продължаващо неплащане на таксата „spatosimo“ за месеците от декември 2000 г. до февруари 2002 г. и за март 1999 г., наложена от Република Гърция върху самолетните билети с цел финансиране на развитието на летищата. Той изтъква, че Комисията не поела възложената ѝ тежест на доказване и нарушила неговото и на Република Гърция право на защита.

418 Жалбоподателят твърди, че ако Комисията е търсила „липсващите“ доказателства, тя е щяла да стигне до извода, че от спорната сума от 61 милиона евро, изискуемата за периода от декември 2000 г. до април 2001 г. сума е била платена (на стойност 19,3 милиона евро) и че дължимият от жалбоподателя остатък от таксата „spatosimo“ е бил предмет на споразумение за уреждане на задълженията в съответствие с гръцкото право, споменато в писмото на Република Гърция от 13 ноември 2002 г. Освен това жалбоподателят имал възможност да представи доказателство за плащането на таксата „spatosimo“ за март 1999 г.

419 Жалбоподателят счита, че Република Гърция е отговорила добросъвестно и по адекватен начин на исканията на Комисията за информация. Относно плащането на така наречената такса „spatosimo“ през 1999 г. и по време на периода между декември 2000 г. и февруари 2002 г. Република Гърция дала в своя отговор от 11 април 2002 г. на първото разпореждане за информация изчерпателно обяснение, освен във връзка с доказателството за плащане на таксата за март 1999 г. и за периода между месеците от декември 2000 г. до април 2001 г. Последните доказателства обаче не били представени поради грешка. Впоследствие Република Гърция не предала допълнителна информация относно тези плащания в своя отговор на второто разпореждане за информация. Този отговор обаче включвал таблица за извършените през 2001 г. плащания. В него била отбелязана така наречената такса „spatosimo“ в размер на 19,36 милиона евро и на 27,3 милиона евро, които към 31 декември 2001 г. все още не били погасени и трябвало да бъдат предмет на „предстоящо“ плащане.

420 При липса на искания за допълнителна информация, на Република Гърция и на жалбоподателя не са били известни съмненията на Комисията относно плащането на така наречената такса „spatosimo“ за март 1999 г. и за периода между декември 2000 г. и февруари 2002 г. Всъщност около седем седмици преди приемане на обжалваното решение Комисията не била разгледала представените ѝ доказателства, което се потвърждавало от нейно вътрешно писмо с дата от 18 октомври 2002 г. и приложението към него, озаглавено „приложение II—контекст“.

421 От друга страна, относно сключеното през ноември 2002 г. споразумение за уреждане на задълженията, свързани с плащането на така наречената такса „spatosimo“, жалбоподателят посочва, че в своето становище от 13 ноември 2002 г. гръцките власти потвърдили на Комисията, че посочената по-горе сума от 31 милиона евро била предмет на уреждане в съответствие с приложимото законодателство и процедура и че съответното решение ще ѝ бъде предадено в близко бъдеще.

422 Жалбоподателят отхвърля имплицитното заключение на Комисията, според което това споразумение за уреждане на задълженията представлявало държавна помощ. Следвало да се определи дали е очевидно, че частен кредитор не би сключил подобно споразумение. При все това, доколкото Комисията обявила, че след като не разполагала с никакво доказателство за сключването и за спазването на споразумението за уреждане на задълженията и — съвсем ясно — с никакво доказателство за неговите условия, тя не можела да твърди, че е очевидно, че частен кредитор не би възприел същото поведение като гръцката държава.

423 При всички случаи споразумението за уреждане на задълженията предвиждало, че върху дължимата от жалбоподателя сума за така наречената такса „spatosimo“ се начислява лихва за забава от 5 % месечно с горна граница до 300 %. Толкова висок лихвен процент, във връзка с други фактори, би бил взет предвид от частен кредитор. Поради това не е очевидно, че частен кредитор не би сключил гореспоменатото споразумение.

424 Комисията е на мнение, че тези доводи трябва да се отхвърлят. Тя оспорва, че е трябвало да изиска нови данни, за да допълни липсващата информация след получените отговори във връзка с двете разпореждания.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

425 В обжалваното решение (съображения 155 и 208) Комисията се основава на липсата на доказателство за плащане на така наречената такса „spatosimo“ в общ размер от около 61 милиона евро за март 1999 г. и за периода от декември 2000 г. до февруари 2002 г., от което презюмира съществуването на държавна помощ под формата на допускане на неплащането на такса до гореспоменатия размер.

426 Относно правното основание, изведено от нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, достатъчно е още в самото начало да се напомни, че то вече е отхвърлено въз основа на изложените по-горе мотиви (вж. точки 42—46 по-горе).

427 Поради това следва да се провери дали по този въпрос Комисията е понесла тежестта на доказване и е спазила правото на защита на Република Гърция с оглед, от една страна, на исканията за информация, които тя е изпратила до гръцките власти в рамките на производството и, от друга страна, на предоставените от тези власти отговори.

428 В първото разпореждане за информация Комисията е поискала списъка и подробностите по плащането от ОА на така наречената такса „spatosimo“. Във второто разпореждане от 9 август 2002 г. тя е поканила гръцките власти да ѝ предоставят както вече поисканите в първото разпореждане и липсващи данни, така и някои допълнителни данни като точни цифри, от една страна, относно плащането на оперативните разходи на ОА за 2001 г., с които допълнително да се изяснят разходите за 2001 г. и разходите за предходните години и, от друга страна, относно плана за изплащане на задълженията, считано от 1 януари 2002 г.

429 Жалбоподателят признава, че след това разпореждане той не е доказал плащането на така наречената такса „spatosimo“ за март 1999 г., както и сумата, възлизаща на 19,3 милиона евро, за периода между месеците декември 2000 г. и април 2001 г.

430 От друга страна, след второто разпореждане за информация гръцките власти са изпратили, в своите отговори от 30 септември 2002 г. единствено таблица на извършените плащания през 2001 г. Освен това те са посочили, че така наречената такса „spatosimo“ в размер от 27,3 милиона евро, която на 31 декември 2001 г. все още не била изплатена, трябвало да бъде предмет на „предстоящо“ плащане. Впрочем нито посочената по-горе таблица, нито декларацията относно предстоящото плащане на остатъка от таксата за 2001 г. могат да се считат за доказателства.

431 При тези обстоятелства Комисията изтъква с пълно право, че не е могла разумно да предположи, че като представили в отговор на второто разпореждане таблица с неплатените такси „spatosimo“ към 31 декември 2001 г. и известие за предстоящо плащане, гръцките власти и жалбоподателят разумно са приели, че са представили всички поискани доказателства.

432 На последно място, от доводите на страните и от доказателствата по преписката произтича, че с писмо на Република Гърция от 13 ноември 2002 г. Комисията е била уведомена единствено за сключването в съответствие с гръцкото законодателство на споразумение за уреждане на задълженията, свързани с така наречената такса „spatosimo“, в размер на 31 милиона евро.

433 При тези условия, при липса на каквото и да е доказателство за сключването на подобно споразумение за уреждане на задълженията и на каквото и да е уточнение относно съответните периоди и летища, както и за предвидените лихви,

за разсрочването на договореното изплащане на дълга и за въпроса дали вече било извършено някакво плащане, Комисията не може да бъде упрекната, че не е взела предвид това споразумение в обжалваното решение, за да определи дали разглежданият размер на таксата „spatosimo“ вече е бил платен.

434 От това следва, че Комисията е могла с пълно право да стигне до извода за продължаване на допускането на неплащането на тази сума, без да трябва да проверява предварително дали частният кредитор би сключил или не твърдяното споразумение за уреждане на задълженията.

435 С оглед на всички изложени дотук съображения се налага изводът, че Комисията не е нарушила нито тежестта на доказване, нито правото на защита на Република Гърция, като е приела обжалваното решение въз основа на данните, които са ѝ били съобщени от гръцките власти в резултат на двете разпореждания за информация.

436 Всъщност жалбоподателят е длъжен да представи адекватна информация веднага след първото разпореждане и a fortiori след второто. В конкретния случай, противно на твърденията на жалбоподателя, липсата на поставени от Комисията допълнителни въпроси до гръцките власти не може да се дължи на недостатъчно познаване на преписката. В това отношение съдържанието на посоченото от жалбоподателя вътрешно писмо не предоставя никакви указания в този смисъл.

437 От това следва, че правните основания, изведени от неспазване на задълженията по отношение на тежестта на доказване и нарушаване на правото на защита на Република Гърция, трябва да бъдат отхвърлени като необосновани.

Ж — *Относно новата помощ, за която се твърди, че произтича от допускането на продължаващото неплащане на социално-осигурителни вноски към ІКА*

1. Доводи на страните

438 Жалбоподателят оспорва, че му била предоставена помощ под формата на допускане на неплащането от него на социално-осигурителни вноски на основание, според Комисията, че той не плащал вноски на националния орган за социално осигуряване (ІКА) от 1993 г. до 2001 г.; че през април 2001 г. сключил с ІКА споразумение за уреждане на задълженията, което предвиждало ежемесечното изплащане на тези вноски на 24 фиксирани по размер части; и че нарушил това споразумение като не платил дължимите след сключване на споразумението вноски за месеците от октомври до декември 2001 г., като по този начин целият дълг станал изискуем.

439 На първо място, жалбоподателят поддържа, че Комисията не спазила задълженията си, свързани с тежестта на доказване и не уважила неговото и на Република Гърция право на изслушване.

440 Въпреки липсата в първото разпореждане за информация на искане за данни относно ІКА гръцкото правителство напомнило, по-специално в своите отговори от 11 април 2002 г., за сключването на споразумението за уреждане на задълженията. То предало на Комисията доказателства за плащане от ОА на ІКА по това споразумение, както и документ от ІКА от 3 април 2001 г., който доказвал това споразумение и вече бил приложен към становището на Република Гърция от 25 октомври 2001 г. по второто оплакване.

441 Република Гърция предоставила допълнителна информация в приложение ІІІ към своите отговори от 30 септември 2002 г. на второто разпореждане. В това приложение било посочено, че размерът на неплатените от ОА към 31 декември

2001 г. вноски към ІКА възлизал на около 6 милиона евро и че тази сума била изплатена през януари 2002 г. Впрочем след като второто разпореждане посочвало единствено „неплатените“ от ОА оперативни разходи през 2001 г. и след като Комисията не указала, че според нея отговорите от 11 април 2002 г. не позволявали да се установи плащането на вноските след сключване на споразумението, дължими на ІКА за месеците от октомври до декември 2001 г., жалбоподателят не могъл да тълкува това искане като свързано с тези вноски, тъй като те вече били платени от него.

442 След тези отговори Комисията не отбелязала, че продължава да има съмнения относно плащането на социално-осигурителните вноски, дължими за периода от октомври до декември 2001 г., или относно взетите от ІКА мерки с цел изпълнението на споразумението за уреждане на задълженията от април 2001г.

443 Истинската причина, поради която Комисията не дала възможност на Република Гърция и на жалбоподателя да предоставят доказателствата, които тя считала за липсващи, била свързана с това, че до много късен етап от производството на нея били неизвестни данни, съдържащи се в собствените ѝ преписки. Това ставало ясно от вътрешно писмо на Комисията от 18 октомври 2002 г. и от споменатото по-горе приложение към него, озаглавено „Контекст“.

444 На второ място, жалбоподателят отхвърля доводите на Комисията, според които предадените доказателства били неясни и погрешни.

445 Той поддържа по-специално, че обжалваното решение било опорочено от фактическа грешка поради това, че Комисията неправилно предположила, че жалбоподателят не е изплатил социално-осигурителните вноски, дължими на ІКА за периода от октомври до декември 2001 г. Той изтъква, че данните, съдържащи се в платежното нареждане, намиращо се в приложение 31 към

становището на Република Гърция от 11 април 2002 г., показвали, че жалбоподателят извършил плащането за декември 2001 г., въпреки че този документ не можел да се счита за убедително доказателство за плащане. В долната част на горния десен ъгъл на това платежно нареждане имало референция, съставена от акронима на Националната банка на Република Гърция („ΕΤΕ“) и от номера на банковия чек („20825222“), който жалбоподателят използвал за плащане на социално-осигурителни вноски за декември 2001 г. Същият номер на банков чек бил налице и в приложеното към жалбата банково извлечение, издадено от тази банка.

446 Освен това обжалваното решение било опорочено от явна грешка в преценката и от фактическа грешка поради това, че Комисията стигнала до извода, че жалбоподателят не платил глобите или санкциите, свързани с неплатените от него вноски за различни периоди между 1993 г. и 2001 г.

447 Жалбоподателят обяснява, че преди сключването на споразумението за уреждане на задълженията за април 2001 г. дължимите лихви върху неплатените вноски в размер на около 21 милиона евро не били изчислени или платени. При сключване на това споразумение обаче лихвите върху посочената сума, която била предмет на това споразумение, били изчислени в съответствие с разпоредбите на гръцкото законодателство, приложими за налагането на лихви върху социално-осигурителните вноски, чието плащане е отложено, и били добавени към тази сума. Така посочената в споразумението за уреждане на задълженията обща сума от около 32 милиона евро включвала дължимите лихви към датата на това споразумение. Освен това за 24-те месеца, които обхващало, споразумението предвиждало допълнителни лихви, чийто размер достигнал около 13 милиона евро, което водело до общо плащане по това споразумение от около 45 милиона евро.

448 Относно лихвите върху споменатата сума от 21 милиона евро, дължими към датата на споразумението, жалбоподателят отхвърля довода на Комисията, според който предвиденото в гръцкото законодателство увеличение от 120 %

било достигнато за три години. Той твърди, че 99,7 % от споменатата сума се отнасяли за вноски, станали изискуеми в периода между ноември 2000 г. и януари 2001 г.

449 На последно място, жалбоподателят оспорва довода на Комисията относно липсата на специална информация за дължимите в различни моменти суми и за изчислението на лихвите. В обжалваното решение Комисията не можела да повдигне въпроси, които не повдигнала по време на предвиденото в член 88, параграф 2 ЕО производство.

450 На трето място, жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е опорочено от явна грешка в преценката и от непълнота на мотивите относно прилагането на критерия за частния кредитор.

451 В конкретния случай Комисията трябвало да определи дали е очевидно, че частен кредитор, поставен на мястото на ΙΚΑ, би използвал всички правни средства, за да получи незабавно плащане на общата сума, която му се дължи по споразумението за уреждане на задълженията, още от момента на първото закъснение в плащането — което жалбоподателят оспорва — на вноските, дължими за октомври 2001 г., или е очевидно, че такъв кредитор не би сключил споразумението за уреждане на задълженията през април 2001 г.

452 Следните елементи трябвало да бъдат взети предвид. Първо, според съответното гръцко законодателство в случай на нарушение на споразумение за уреждане на задълженията длъжникът на ΙΚΑ може да помоли за ново споразумение за уреждане на задълженията за плащането на дължимите вноски.

453 Второ, със сигурност частен кредитор би държал сметка за възбраната на недвижими имоти на ОА, извършена през юли 2001 г., на обща стойност от 21 милиона евро. Всъщност той би получил обезпечение на стойност, съответстваща по време на описа на около 85 % от размера на остатъка от дълга, който следвало да се изплати по споразумението за уреждане на задълженията от април 2001 г.

454 Трето, частен кредитор би проучил предимствата и недостатъците на прибягването към всички правни средства за защита спрямо сключването на второ споразумение за уреждане на задълженията. Така използването на всички правни средства можело да доведе ОА до обявяване в несъстоятелност, в който случай частният кредитор не би могъл да получи сумите, дължими по споразумението за уреждане на задълженията, и би се лишил от последващо плащане от ОА на социално-осигурителни вноски.

455 Четвърто, ОА вече било извършило плащания на значителни суми по споразумението за уреждане на задълженията и продължавало да плаща вноските, дължими след сключването на това споразумение. По този начин то доказало, че било редовен и сериозен длъжник.

456 Комисията твърди, че тези доводи трябва да бъдат отхвърлени. Въз основа на отговорите на Република Гърция от 11 април 2002 г. на първото разпореждане тя стигнала до извода, че ОА нарушило споразумението за уреждане на задълженията като не внесло вноските, дължими за месеците от октомври до декември 2001 г.

457 От друга страна Комисията подчертава, че лихвите за забава, които според жалбоподателя били включени в споменатата сума от 32 милиона евро, били начислени едва след сключването на споразумението за уреждане на задълженията. Като се има предвид годишното капитализиране на лихвите,

максималното увеличение от 120 % щяло да бъде достигнато за близо три години на забавяне в плащанията. Като последица от това за някои суми не били начислявани лихви през около пет от осемте години на забава в плащанията между 1993 г. и 2001 г.

458 Относно предвидения в споразумението за уреждане на задълженията от април 2001 г. общ размер на плащането, възлизащ на около 45 милиона евро, Комисията упреква жалбоподателя, че не е посочил нито различните неплатени и дължими към различен момент социално-осигурителни вноски, които съставляват дължимата главница, нито правилата за изчисляване на лихвите, за да може да се прецени точността на това изчисление, нито дали са му наложени глоби поради забавата.

459 Относно приложението на критерия за частния кредитор Комисията счита, че помощта се състои както в допускане на неплащането на вноски от 1993 г. до 2001 г., така и в липсата на мерки за събиране на всички дължими вноски след изтичане на срока на споразумението за уреждане на задълженията.

460 В този контекст дори да се предположи, че поради каквато и да е причина частен кредитор бил принуден да допуска неплащането на вноски през период, продължаващ осем години, и че в края му той сключил споразумение за уреждане на задълженията, което не след дълго било нарушено, и ако длъжникът се намирал в положение на пълен финансов крах, то този частен кредитор би прибегнал до всички правни средства, с които разполага, за да събере своето вземане.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

461 Обжалваното решение (съображения 147—149 и 205) посочва липсата на внасяне от жалбоподателя на задължителните социално-осигурителни вноски

за периодите между 1993 г. и 2001 г., без да се стига до налагане на глоби или до прилагане на други мерки като публична продан, както се предвижда в гръцкото законодателство и в правната уредба за ΙΚΑ относно уреждането на задълженията. То се основава, по-специално, на констатацията, че след сключването от ΟΑ и ΙΚΑ през април 2001 г. на споразумение за уреждане на задължения в общ размер на 45 милиона евро, включващ сумата на горепосочените вноски и натрупаното увеличение върху тази сума, ΟΑ не е спазило това споразумение, така че целият дълг, възлизащ на 45 милиона евро, е станал изискуем.

462 В обжалваното решение Комисията отбелязва определената в споразумението за уреждане на задълженията сума от 45 милиона. В частност тя не оспорва размера на включените в тези 45 милиона лихви. След като е установила, че от сумата от 45 милиона евро е била изплатена сума, възлизаща през 2002 г. на 17,6 милиона евро, тя е счела, че остатъкът от 27,4 милиона евро е бил незабавно изискуем, увеличен с лихвите за забава (съображения 149 и 205 от обжалваното решение).

463 Поради това от обжалваното решение ясно следва, че помощта, която според Комисията произтича от допускане на неплащането на социално-осигурителни вноски, се състои точно в допускане на липса на плащане на гореспоменатата сума от 27,4 милиона евро. За сметка на това в обжалваното решение не се счита, че сключеното през април 2001 г. споразумение за уреждане на задълженията съдържа държавна помощ. В това решение Комисията обаче е приела, че липсата на наложени мерки — глоби, публична продан — през периода от осем години между 1993 г. и 2001 г. за неплащането на социално-осигурителни вноски през същия, е засилило презумпцията, според която в течение на посочените години ΙΚΑ явно не е действало като частен кредитор в подобно положение.

464 С оглед на изложеното непосредствено по-горе съдържание на обжалваното решение единствено относими са твърденията за нарушение и доводите, които

страните са изтъкнали във връзка с твърдяното неспазване на споразумението за уреждане на задълженията, и липсата на използване от ΙΚΑ на всяко средство, което би ѝ позволило да получи плащането на спорната сума, възлизаща на 27,4 милиона евро, увеличена с лихвите. В частност оплакванията на жалбоподателя, че самото сключване на споразумение за уреждане на задълженията било считано за съдържащо елементи на държавна помощ, са безпредметни. От друга страна доводите на Комисията относно изчисляването на лихвите, включени в сумата от 45 милиона евро, определена в споразумението за уреждане на задълженията, трябва също да се считат за неотносими с оглед на съдържанието на обжалваното решение.

465 Поради това на първо място следва да се разгледат правните основания, изведени от нарушаването на тежестта на доказване, от нарушаването на правото на защита и от фактическата грешка във връзка със заключението на Комисията, според което ΟΑ „изглежда не е направило вноските за месеците от октомври до декември 2001 г. в нарушение на посоченото споразумение “ (съображение 205 от обжалваното решение).

466 В това отношение Първоинстанционният съд констатира, че с оглед на конкретните искания относно плащането от ΟΑ на вноски, които искания Комисията представя в двете разпореждания за информация, жалбоподателят е бил длъжен да предостави всички необходими доказателства, свързани в частност с изпълнението на посоченото споразумение за уреждане на задълженията, без Комисията да има задължението да иска допълнителна информация относно вноските за месеците от октомври до декември 2001 г.

467 Всъщност от първото разпореждане за информация, съдържащо се в решението за започване на официална процедура по разследване от 6 март 2002 г., ясно произтича, че Комисията е наредила на Република Гърция да предостави „всички необходими данни“, за да прецени твърдените нови помощи, сред които е споменала допускането на неплащане или на забавено плащане на социалноосигурителни вноски, дължими от ΟΑ. В същото решение (точка 38) Комисията

изтъква по-специално, че в отговорите на второто оплакване гръцките власти са потвърдили именно забава в плащането от ОА на социално-осигурителни вноски, дължими за периода между март и декември 2001 г.

468 Освен това във второто разпореждане за информация Комисията е поискала както вече поисканите в първото разпореждане данни, които не са били предоставени, така и точните цифри относно плащането на оперативни разходи от ОА. В посочения контекст формулировката на това второ искане, което се позовава на „плащането на оперативните разходи, които ОА не е покрило през 2001 г." („payment of the operational costs Olympic Airways did not meet in 2001"), трябва очевидно да се тълкува в смисъл, че тя е имала предвид именно доказателствата за плащане на новите вноски на ІКА.

469 Впрочем от преписката произтича, че относно плащането на ІКА на нови вноски за месеците от октомври до декември 2001 г. единственият документ, предаден от Република Гърция на Комисията по време на административното производство, е било горепосоченото платежно нареждане (вж. точка 445 по-горе), което се отнася до вноските за месец декември 2001 г. Впрочем това платежно нареждане не е подписано и самият жалбоподател признава, че то не представлява „убедително доказателство".

470 Относно другите посочени от жалбоподателя доказателства, предадени на Комисията в приложение към отговорите от 11 април 2002 г. на първото разпореждане, те са свързани именно с плащането на траншовете, предвидени от споразумението, както и с плащането на нови вноски за месеците от април до септември 2001 г.

471 Впрочем доказателствата относно плащането на вноски за месеците ноември и декември 2001 г., представени за първи път пред Първоинстанционния съд, не могат да бъдат взети предвид в съответствие с установената съдебна практика (вж. точка 72 по-горе).

472 При всички случаи следва да се изтъкне, че липсата на плащане на вноски за октомври 2001 г. е била достатъчна, за да се обезсили споразумението за уреждане на задълженията в приложение на гръцкото право.

473 При тези условия, при липса на доказателство за плащане на дължими на ΙΚΑ вноски за месеците от октомври до декември 2001 г., не може да се приеме, че Комисията е прехвърлила тежестта на доказване или е превишила пределите на своето право на преценка, като е предположила, че горепосочените вноски не са били направени.

474 Поради това, на второ място, следва да се провери дали частен кредитор, който има право да изиска плащането на целия остатък от дълга от ΟΑ, след като липсва плащане на вноските за месеците от октомври до декември 2001 г., би допуснал липсата на плащане на остатъка от 27,4 милиона евро, увеличен с лихвите.

475 За тази цел следва да се държи сметка, от една страна, за факта, че възбраната върху недвижими имоти на ΟΑ, наложена от ΙΚΑ през юли 2001 г., обхваща единствено една шеста част от остатъка от дълга на ΟΑ и, от друга страна, за липсата на посочване, че ΙΚΑ действително е взело мерки, за да получи плащането на сумата, съответстваща на стойността на възбранените имоти. При тези условия, с оглед на продължителното съществуване на задължението, обхванато от споразумението за уреждане на задълженията, което според предоставената на Комисията информация се отнася за периода 1993 г.—2001 г., и при опасността за кредитора да не събере част от своето вземане, като дори да понесе допълнителни загуби с оглед на силно влошеното финансово състояние на жалбоподателя, не може да се счита, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че частен кредитор очевидно не би допуснал неплащането на остатъка от дълга на ΟΑ, възлизащ на 27,4 милиона евро.

476 Поради всички тези причини посочените правни основания, изведени от прехвърляне на тежестта на доказване, от нарушение на правото на защита, от фактическа грешка и явна грешка в преценката, трябва да бъдат отхвърлени като необосновани.

V — *Относно правното основание, изведено от злоупотреба с власт*

A — *Доводи на страните*

477 Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е опорочено поради злоупотреба с власт. Той твърди, че това решение е прибързано прието и е недобре мотивирано, що се отнася по-конкретно до твърдяните нови помощи.

478 Впрочем обжалваното решение било водено очевидно от едно желание — с оглед намаляване на броя на авиокомпаниите в Европа — да „нанесе смъртоносен удар“ на ОА или да го отслаби, вместо да подходи правилно към преструктурирането, за да определи дали същото би довело до жизнеспособност на предприятието. В частност Комисията санкционирала ОА на основание, че то не се съобразило с плана за преструктуриране от 1998 г. Така неизпълнението на този план можело да се вмени в отговорност на тази институция, доколкото тя е отказала да приеме, че условията, свързани с изплащането на последния транш от помощта, били налице. Освен това Комисията заобиколила важния въпрос да се определи дали планът за преструктуриране на ОА, в редакцията му към 12 декември 2002 г., спазвал Насоките от 1999 г. относно преструктурирането и следователно, член 87, параграф 3, точка в) ЕО.

479 Обжалваното решение било прието на 11 декември 2002 г., преди края на обхванатия от плана за преструктуриране от 1998 г. период. Впрочем през декември 2002 г. била осъществена първата част от приватизацията. Olympic Catering било продадено и били получени шест предложения по отношение на летателните дейности на ОА.

480 Накрая, въпреки че обжалваното решение не посочвало размера на всяка твърдяна нова помощ и оставяло на гръцката държава да определи този размер, в прессъобщението на Комисията се посочвала обща сума от 194 милиона евро. Това число било цитирано от пресата, което причинило значителни вреди на ОА.

481 От своя страна Комисията изтъква, че изчерпала всички средства, с които разполага, за да получи необходимата степен на сътрудничество от гръцките власти.

482 Тя напомня, че административното производство започнало на 12 октомври 2000 г. с подаденото от НАСА оплакване.

483 В конкретния случай планът за преструктуриране не бил приложен и жалбоподателят не успял да предостави данните, необходими за плащането на третия транш от помощта на стойност от 22,9 милиона евро. Той бил длъжен да посочи мерките, които е могъл да вземе през 19-те дни, оставащи между приемането на обжалваното решение и 31 декември 2002 г., за да може, както той твърди, „измененият план за преструктуриране да доведе до резултат [...] през периода на действие на първоначалния план“. Впрочем незаконните нови помощи отдавна вече били отпуснати — например още от 1993 г. в случая с ІКА.

Б — *Съображения на Първоинстанционния съд*

484 Според съдебната практика решението е опорочено поради злоупотреба с власт само ако изглежда въз основа на обективни, относими и съгласувани

доказателства, че е било взето с единствената или поне определяща цел да постигне цели, различни от изложените в него (Решение на Първоинстанционния съд от по дело Diputación Floral de Álava и др./Комисия, Т-92/00 и Т-103/00, Recueil, стр. II - 1385, точка 84 и Решение на Първоинстанционния съд по дело Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Комисия, точка 36 по-горе, точка 81).

485 В конкретния случай следва да се посочи, че жалбоподателят не се позовава на никакво обстоятелство, което позволява да се предположи, че Комисията е приложила особено строго общностните правила в областта на държавните помощи с цел именно да намали броя на авиокомпаниите в Европа и че не е следвала процедурата, и не е приложила съответните критерии съгласно нейната обичайна практика и относимите норми на Договора и вторичното право както относно помощта за преструктуриране, така и относно разглежданите нови помощи.

486 Относно помощта за преструктуриране следва да се подчертае, че Комисията е отказала да разреши плащането на последния транш от помощта в приложение на член 1, параграф 2 от решението от 1998 г., поставяйки плащането на този транш в зависимост от спазването на всички наложени с това решение условия, по-специално за постигане на предвидените в плана за преструктуриране от 1998 г. резултати. Тъй като тези резултати не били постигнати, което жалбоподателят не оспорва, Комисията не била оправомощена, съгласно решението от 1998 г., да вземе положително решение за плащането на последния транш от помощта, както вече е посочено (вж. точки 101—103 по-горе). Поради това тя не може да бъде упрекната, че е попречила на изпълнението на плана за преструктуриране, като е установила, че условията относно плащането на този последен транш не били налице.

487 Относно доводите на жалбоподателя, свързани с твърдяното нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО по време на контрола за изпълнението на плана за преструктуриране, и в частност оплакванията, свързани с липсата на

отчитане на процедурата по приватизация на ОА и с приемането на обжалваното решение преди изтичане на срока на плана за преструктуриране от 1998 г., те не са основателни, както вече е отсъдено (вж. точки 131—133, 155—157 и 174 по-горе).

488 Впрочем незаконосъобразността на обжалваното решение, която Първоинстанционният съд е констатирал относно твърдяната нова помощ, свързана с ДДС за гориво и резервни части (вж. по-горе точки 349 и 365), не може сама по себе си да представлява белег на злоупотреба с власт. Аналогично, относно другите разглеждани нови помощи непълнотата на мотивите, неспазването от Комисията на задълженията ѝ относно тежестта на доказване и нарушаването на правото на защита, посочени от жалбоподателя, за да докаже и наличието на злоупотреба с власт, в това отношение са неотносими при липса на какъвто и да е белег, от който може да се предположи, че обжалваното решение е било прието с цел, различна от посочената в него. Освен това и при всички случаи тези основания са отхвърлени като необосновани.

489 Относно прессъобщението на Комисията, посочващо точна сума за новите помощи, които подлежат на възстановяване от националните власти в изпълнение на обжалваното решение, то няма никаква юридическа стойност. Освен това посочването на тази сума в съобщението не може да представлява белег за това, че в обжалваното решение Комисията е преследвала цел, различна от прилагането на нормите на Договора в областта на държавните помощи.

490 Поради това правното основание, изведено от злоупотреба с власт, трябва да бъде отхвърлено като необосновано.

491 От това следва, че обжалваното решение трябва се отмени в частта му относно допускането на продължаващото неплащане на летищните такси, дължими на AIA SA, и на ДДС за гориво и резервни части. Жалбата трябва да бъде отхвърлен в останалата ѝ част.

По съдебните разноски

492 По смисъла на 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Когато има няколко загубили делото страни, Първоинстанционният съд взема решение по разпределянето на съдебните разноски.

493 След като правните основания, изтъкнати от всяка от страните, са частично отхвърлени, а страните са поискали загубилата делото страна да бъде осъдена да понесе съдебните разноски, съдебните разноски се възлагат на двете страни, като жалбоподателят трябва да заплати 75 %, а Комисията—25 % от тях.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (втори разширен състав)

реши:

1) Отменя членове 2 и 3 от Решение 2003/372 на Комисията от 11 декември 2002 година относно помощта, предоставена от Гърция на Olympic Airways, в частта им относно допускането на продължаващото неплащане, от една страна, на летищни такси, които Olympic Airways дължи на международното летище в Атина, и от друга страна, на дължимия от Olympic Aviation данък върху добавената стойност за гориво и резервни части.

2) Отхвърля жалбата в останалата □ част.

3) Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE понася 75 % от направените от него съдебни разноски и от съдебните разноски на Комисията. Комисията понася 25 % от направените от нея съдебни разноски и от съдебните разноски на Olympiaki Aeroporia Ypiresies.

открито съдебно заседание в Люксембург на 12 септември 2007 година.

J. Pirrung A. W. H. Meij N. J. Forwood

I. Pelikánová S. Papasavvas

Секретар Председател

E. Coulon J. Pirrung

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 2920

I — Решение от 1994 г. ..... II - 2920

II — Решение от 1998 г. ..... II - 2925

III — Развитие на ОА след решението от 1998 г. ..... II - 2927

IV — Решение от 2000 г. ..... II - 2929

V — Оплаквания от НАСА и официална процедура по разследване ..... II - 2930

VI — Обжалваното решение ..... II - 2931

Производство и искания на страните ..... II - 2935

От правна страна ..... II - 2936

I — Първоначални бележки относно тежестта на доказване, процесуалните задължения на страните и оплакванията относно правото на изслушване ..... II - 2937

II — Относно правното основание, изведено от нарушението на правото на жалбоподателя да бъде изслушан ..... II - 2940

III — Относно помощта за преструктуриране (членове 1, 3 и 4 от обжалваното решение) ..... II - 2942

A — Относно твърдяна в обжалваното решение липса на ефективно изпълнение на плана за преструктуриране ..... II - 2942

1. Относно твърдението за нарушение, свързано с неотчитане на изменението на плана за преструктуриране ..... II - 2943

а) Доводи на страните ..... II - 2943

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 2950

Относно направеното от Комисията възражение за недопустимост II - 2950

Относно правното основание, изведено от липсата на мотиви . II - 2952

Относно правните основания, изведени от фактическа грешка и явна грешка в преценката ..... II - 2954

— Правна уредба и въпрос, повдигнат в настоящото дело .... II - 2954

— Разглеждане на доводите относно еднократния и удължен процес на преструктуриране на ОА и относно необходимостта от актуализиране на плана от 1998 г. ..... II - 2957

— Разглеждане на довода относно неизплащането на последния транш на помощта ..... II - 2960

— Разглеждане на довода, свързан с решението от 4 октомври 2000 г. ..... II - 2962

— Разглеждане на доводите, основани на кореспонденцията между гръцките власти и Комисията и на изпратените на тази институция доклади ..... II - 2963

2. Относно твърдяното нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО и явната грешка в преценката ..... II - 2973

а) Доводи на страните ..... II - 2973

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 2978

3. Относно явно неправилния характер на преценката, според която не била взета никаква мярка за преструктуриране ..... II - 2987

а) Доводи на страните ..... II - 2987

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 2988

Б — Относно твърдяното неизпълнение на задължението на Република Гърция да въведе оперативна и достатъчна SIG, посочено в член 1, параграф 1, буква г) от решението от 1998 г. ..... II - 2989

1. Доводи на страните ..... II - 2989

2. Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 2991

В — Относно твърдяното неизпълнение на задължението на Република Гърция да представи доклади ..... II - 2995

1. Доводи на страните ..... II - 2995

2. Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 2995

Г — Относно твърденията за неизпълнение от Република Гърция на нейните задължения по член 1, букви б), в) и д) от решението от 1994 г. ..... II - 2999

1. Относно твърдението за неизпълнение от Република Гърция на нейните задължения по член 1, буква б) от решението от 1994 г. ... II - 2999

а) Доводи на страните ..... II - 2999

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3001

2. Относно твърдението за неизпълнение от Република Гърция на нейните задължения по член 1, буква в) от решението от 1994 г. ... II - 3003

а) Доводи на страните ..... II - 3003

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3008

3. Относно твърдението за нарушение от Република Гърция на разпоредбите на член 1, буква д) от решението от 1994 г. ..... II - 3014

а) Доводи на страните ..... II - 3014

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3016

IV — Относно твърдените нови помощи (членове 2, 3 и 4 от обжалваното решение) II - 3018

А — Предварителни бележки относно критерия за частния кредитор и обхвата на контрола на Първоинстанционния съд, както и относно изискванията за излагане на мотиви ..... II - 3018

Б — Относно твърдението за нарушение, свързано с липсата на установяване на новите помощи, подлежащи на възстановяване, и относно тълкуването на обжалваното решение ..... II - 3020

В — Относно твърдението за допускане на продължаващото неплащане на дължимите на AIA летищни такси ..... II - 3023

1. Доводи на страните относно твърдението, че е възможно да се вмени спорното поведение в отговорност на гръцката държава .... II - 3023

2. Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3027

Г — Относно твърдяното допускане на продължаващото неплащане на ДДС за гориво и резервни части ..... II - 3030

1. Относно твърдяната нова помощ, свързана с ДДС за гориво ..... II - 3030

а) Доводи на страните ..... II - 3030

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3033

2. Относно твърдението за нова помощ, свързана с ДДС за резервни части ..... II - 3037

а) Доводи на страните ..... II - 3037

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3038

Д — Относно твърдението за допускане на продължаващото неплащане на наеми и летищни такси, дължими на различни от AIA летища ..... II - 3041

1. Относно тежестта на доказване и правото на изслушване ..... II - 3042

а) Доводи на страните ..... II - 3042

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3044

2. Относно анализа на споразумението за прихващане от 24 юни 1999 г. ..... II - 3047

а) Доводи на страните ..... II - 3047

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3048

3. Относно критерия за частния кредитор ..... II - 3050

а) Доводи на страните ..... II - 3050

б) Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3053

Е — Относно новата помощ, за която се твърди, че произтича от допускането на продължаващото неплащане на така наречената такса „spatosimo“ ..... II - 3055

1. Доводи на страните ..... II - 3055

2. Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3058

Ж — Относно новата помощ, за която се твърди, че произтича от допускането на продължаващото неплащане на социално-осигурителни вноски към IKA ..... II - 3061

1. Доводи на страните ..... II - 3061

2. Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3066

V — Относно правното основание, изведено от злоупотреба с власт ..... II - 3071

А — Доводи на страните ..... II - 3071

Б — Съображения на Първоинстанционния съд ..... II - 3072

По съдебните разноски ..... II - 3075